

40 ÅR MED JAZZ

1972 - 2012

FÖRENINGEN JAZZ I VÄXJÖ

Denna ideella förening bildades 1972, dvs för 40-år sedan. Det känns mycket nostalgiskt att tänka tillbaka och samtidigt spännande att fantisera om framtiden.

Vad som gjorde att FJV bildades var att vi, ett gäng likasinnade, med jazzintresse träffades och beslutade att "det här verkar kul och intressant". Nu måste vi bilda en klubb eller förening. Det blev Föreningen Jazz I Växjö. Vår första konsert blev med en internationellt band "Music for Xaba". Vi var oerfarna att ordna konserter men vi ville ju visa gästfrihet så vi åkte iväg och köpte smörgåsar med det goaste pålägget. Stora feta skivor av kokt skinka. När vi glada i hågen bjöd dessa läckerheter fick våra nyvunna sydafrikanska vänner fullständigt "spatt". De var muslimer och våra delikatesser ingår definitivt inte i deras "matrepertoar". Snabbt byte ägde rum till neutral ost.

Till vår stora glädje kom nya medlemmar till vår förening. Några var som vi intresserade både av jazz och föreningsliv. Under årens lopp har de flesta ledamöterna av vår styrelse kommit från våra medlemmar. Efter en tid fick vi sk föreningsstöd från kulturnämnden Växjö kommun och även från SJR (Svenska Jazzriksförbundet) vilket vi från starten var medlem i.

Åren går och vi besöker andra jazzklubbar för kunskapsutbyte och trivsel. Under åren framåt blir vi mer och mer kända och etablerade vilket gör att vi får besök från bland annat USA med de mest kända storbanden och mindre grupper.

Nu 2012 arbetar vi med vår framtid. Vi försöker förnygra styrelsen. Finna nya sätt att presentera vår musik till exempel från traditionell konsertmiljö till mera intim klubbmiljö. Förnyelse är nödvändigt. Som tur är så har vi en publik som vi har en bra dialog med för framtiden."De är våra bästa konsulter".

Växjö 2012-10-10

Tommy Nilsson
Ordförande Föreningen Jazz i Växjö

Redaktörens ord på vägen genom denna text- och bildkavalkad

Det du nu håller i handen har vår ständige skribent Stig Jonasson deltagit i med 2 artiklar om sådant jag omöjligt kan känna till, FJV:s arkiv har fått släppa till mängder med information. Två resenter, Magnus Nilsson och Ola Claesson, har bidragit med några resentioner vardera, Lars Wideklint, Claes Hammarström, Ola Claesson, Micke Östlund, Tommy Nilsson har ställt upp med fotografier, likaså har vår sekreterare Martin Järnek bidragit med en artikel och naturligtvis har även undertecknad redaktör, jazznalle@yahoo.se, dragit sitt lilla strå till stacken på alla möjliga ställen i häftet.

Men viktigast av allt: *Det är viktigt att skriva text vare sig man har kostnaden klar eller inte. Texten måste på pränt för minnet måste skrivas ner innan det är försent. Ett minne som inte finns på pränt är ett förlorat minne! Det kostar trots allt inget att skriva!* Nu önskar jag alla läsare, jazzentusiaster och vänner - en riktigt god läsning i höstmörkret 2012 och senare!!

Björn Möller
Eder orädd redaktör

www.davidsonstryckeri.se

40 år med jazzen i högsätet

Av Stig Jonasson

En förening med hundraåriga rötter

Den som är jazzintresserad vet, att det spelades jazzliknande musik i den södra delen av USA, redan i slutet av 1800-talet. Till jazzens rötter räknas både blues och gospels, men även den starkt synkoperade ragtimemusiken hör hit och finns bevarad på både pianorullar och fonograf-dito, inspelade under 1800-talets sista decennium.

Ett märkligt faktum är att regementets musikkår i Växjö, ”Kronobergarna”, har gått till jazzhistorien genom att figurera på en gammal fonografrulle, inspelad sommaren 1899 (möjligen 1900) i Göteborg. Sommartid spelade musikkåren ofta i västkuststaden, gärna på Trädgårdsföreningen därstädes. Kronobergarnas dirigent Erik Högborg hade varit över i USA och där fått tag i noterna till en nyskriven ragtimemelodi, ”At a Georgia camp meeting”. Detta starkt synkoperade stycke spelades nu in på en brun vaxcylinder. Musikkåren stompar på så gott den kan, ovan som den var med de nya rytmerna. Klart är emellertid, att man kan skönja flera drag från den allra tidigaste amerikajazzen.

Kronobergarnas fonografrulle stuvades undan och glömdes bort. Den hittades först mer än ett halvsekel senare. Inspelningen finns nu överförd till både LP-skiva och cd.

Regementets musikkår innehöll många kompetenta musiker, främst blåsare. Många av dem satt också med i stadens orkesterförening, kompletterad med bl a piano och stråkar. Ur dessa ensembler utkristalliserades mindre enheter, som kunde spela upp till dans vid de många etablissemang av olika slag som fanns i staden, Stadshotellet t ex och Järnvägsrestaurangen men sommartid också Folkets park och nöjesstället

Kvarnhagen samt alla mindre utedansbanor.

Det var väl inte så mycket jazz som spelades under 1900-talets två första decennier, men i början av tjugotalet nådde de första inspelade jazzskivorna Sverige och blev förstås en viktig inspirationskälla för de svenska musikerna.

Vi bör komma ihåg, att den äldsta jazzmusiken var avsedd att dansa till. Under tjuugo- och trettio-talet uppfanns en rad dansstilar, som snabbt anammades av alla danslystna: onestep, foxtrot, charleston och lindy hop t ex.

Tjugotalsjazzen var expressiv och synkoperad. Vid mitten av trettio-talet skedde emellertid något av en revolution inom jazzen. Orkesterledare som Benny Goodman och Count Basie började spela i en mera lättflytande stil, som raskt döptes till swing. Swingen blev omåttligt populär, först i USA och svepte sedan fram som en stormvind över Atlanten för att nå ut till varje vrå av Europa. Swingepoken varade i ett tiotal år och genererade ett otal orkestrar, som spelade in skivor i massor.

Även Växjö drabbades av swingfebern. Det märktes bl a på orkesternamnen. I stadens danssalonger och på alla utedansbanor spelade t ex Swing Stars och Sven Swingers tillsammans med andra swingband.

De första jazzkonserterna

Jazzkonserter förekom ytterst sällan under jazzens första decennier. Men legendarer som Louis Armstrong, Jimmy Lunceford och Duke Ellington kom redan på trettio-talet över till Sverige för att ge konserter. Ellingtons besök i Växjö i april 1939 var förstås ett storevenemang. Orkestern med alla sina stjärnor som Johnny Hodges, Coo-

tie Williams, Barney Bigard och Harry Carney konserterade inför en entusiastisk publik i det gamla läroverkets aula.

Det andra världskriget innebar förstås en stagnation inom olika kulturområden. Men jazzen levde vidare och utvecklades. Visserligen producerades ett färre antal jazzskivor under krigsåren, och många musiker inkallades till krigstjänstgöring. Men många bland de amerikanska swingbanden tilläts spela för både permitenter och civila. Små grupper av musiker med frontmän som Dizzy Gillespie och Charlie Parker började experimentera i en stil som döptes till bebop. Bebopen dansade man inte till. Den spikades mest i små nattklubbar vid den femtioandra gatan i New York, och det dröjde tills långt efter kriget, innan bopen på allvar nådde Europa.

De jazzintresserade växjöborna behövde inte försaka så mycket under krigsåren. Framförallt kunde man njuta av god jazzmusik, förmedlad av ett stort antal turnerande svenska orkestrar. De stora namnen var Thore Ehrling, Lulle Ellboj, Sam Samson, Seymour Österwall och Putte Wickman, som alla kunde avlyssnas bl a i Folkets Park, Folkets Hus, Idrottshallen och IOGT-huset.

Aldrig någonsin har det funnits så många lokala dans- och jazzorkestrar i Växjö som under de här åren. De var ett helt dussin, som alla var flitigt engagerade i staden och runt om i länet. Banden bestod mest av blåsare och komp. Gitarrer och synthar lyste ännu med sin frånvaro.

Trots kriget var musikaffärerna i staden välförsedda med grammofonskivor. Det var fortfarande frågan om 78-varvs skivstenkakor, som inte tålde någon omild behandling. Den ledande musikhandeln i Växjö var Carlesons, en av landets mest renommerade. I dess lyssnarhytter kunde man välja ut vaxad musik, mest av svenskt och engelskt ursprung. Flera av stadens jazzfantaster lade sig till med anseliga skivsamlingar. En av dem var Ingmar Nilsson, som också spelade trombone. Han hade mer än fem hundra skivor i sin samling.

Efter kriget öppnades Europas gränser för turnerande amerikanska jazzorkestrar. Till Växjö kom t ex trumpetaren Rex Stewarts band och gav konsert i idrottshallen den 11 november

1947. Basisten Chubby Jacksons bepoporkester spelade i Folkets Hus samma år. Tidernas största jazzevenemang i Växjö var emellertid, när Louis Armstrong åtta år senare, den 5 oktober 1955, kom hit med sina "All Stars". Två konserter gavs i Idrottshallen inför sammanlagt tre tusen personer.

Count Basie i Växjö Folkets Park.

Foto: Smålandsposten.

Intresset för jazz var alltså stort i Växjö. Så stort att olika konsertarrangörer vågade satsa även på andra stora namn inom jazzen. Vi fick således uppleva Count Basies legendariska band vid två tillfällen, båda i Folkets Park. Stan Kenton presenterade progressiv storbandsjazz i idrottshallen, och i Katedralskolans aula kunde vi senare avnjuta sådana storheter som Woody Herman och Buddy Rich med respektive orkestrar.

Nästan alla åldrar var representerade bland de jazzintresserade. De största entusiasterna fanns emellertid bland ungdomarna. Det var också de som fick idén att bilda jazzklubbar. Från 1947 och några år framåt fanns inte mindre än tre jazzklubbar i staden. De blev dock alla ganska kortlivade. Det dröjde ända till hösten 1972, då en ny livskraftig jazzförening kunde bildas. Föreningen Jazz i Växjö har nu existerat i fyra decennier!

Efter denna rapsodiska inledning är det nu dags att skärskåda jazzföreningens verksamhet genom åren.

Start i en turbulent tid

Föreningen Jazz i Växjö inledde sin verksamhet i en tid som när det gäller jazz bjöd på både turbulens och kontraster. En del prognosmakare menade att jazzen långsamt gick mot sin undergång. Den var definitivt inte längre ungdomens musik. Rocken och popen hade tagit över den rollen. De nya idolerna hette Elvis Presley och Tommy Steele och grupperna man helst lyssnade till var The Beatles och Rolling Stones. Ungdomarna samlades på diskotek för att utöva sina dansfärdigheter.

De gamla jazzorkestrarna i Sverige upplevde bistra tider. Dansengagemangen var få. För den något äldre danspubliken hade en ny sorts musik uppstått. Det var enkla låtar med pekorala texter som spelades av mindre ensembler med gitarrer i frontlinjen och med elkopplade klaviaturer, basar och trummor. De nya dansbanden visade sig livskraftiga trots sin musikaliska torftighet och existerar i stort antal än i dag.

Många av jazzens legendariska musiker och orkesterledare hade gått ur tiden. Av de gamla New Orleansmusikerna fanns inte många kvar. Sidney Bechet t ex hade dött redan 1959, Louis Armstrong 1971, alltså året innan jazzföreningen bildades. Stora stilbildare som Charlie Parker och Lester Young fanns heller inte i livet.

Många av de klassiska storbanden kämpade för sin överlevnad, tvingades till långa och tröttsamma turnéer för småpengar. Undantagen var egentligen bara Duke Ellington och Count Basie, som kunde diktera sina gageanspråk.

Verksamheten hos de svenska jazzklubbarna befann sig i en vågdal. Det svenska jazzriksförbundet SJR hade bara 900 medlemmar. Till den årliga sk jazzrixdagen 1972 som detta år hölls utanför Aneby kom bara ett tjugotal deltagare.

Men i kontrast till allt detta negativa fanns det mängder av ljuspunkter. Jazzen gick inte alls mot

sin död. Den frodades, fast under nya premisser.

Några legendariska storbandsledare turnerade ännu. Duke Ellington och Count Basie t ex. Men också Stan Kenton, som ledde sitt allra bästa band någonsin. Woody Herman kom till Växjö ett par gånger med sin explosiva orkester. Benny Goodman spelade bättre än någonsin, mest tillsammans med mindre grupper. Jag hörde honom live långt in på åttiotalet. Trumslagaren Buddy Rich, kanske jazzens främste på sitt instrument, ledde ett progressivt band, fullt av energi. Trumpetaren Thad Jones och trumslagaren Mel Lewis turnerade också med sitt storband, som kunde höras och ses i både Växjö och Emmaboda.

Bland jazzens stora solister fanns ännu många kvar i livet. Några hade bosatt sig i Europa, t ex Ben Webster, Dexter Gordon, Art Farmer, Kenny Clarke och Benny Bailey. Här fanns det till skillnad från i USA rikligt med arbetstillfällen.

Främst under sommaren anordnades runt om i Europa jazzfestivaler av varierande dignitet. De största och mest kända hölls i Montreux i Schweiz, i Nice och i andra städer utmed den franska rivieran, i Köpenhamn och Berlin, men också i norska Molde och finska Pori. Idén med jazzfestivaler kom ursprungligen från USA, som arrangerade festivaler bl a i New York och New Orleans.

Även Sverige drabbades av festivalyra. Tidigt ute var Kristianstad och Åhus, som några år på sjuttioalet bjöd på stora tredagarsarrangemang. Emmaboda var inte sämre med sin årliga jazzfestival. Stockholm blev känt för sin Skeppsholmsfestival, medan Umeå förlade sin festival till hösten. Längre fram anordnades tradjazzfestivaler i Göteborg och Askersund. Alla de fyra blekingestäderna lockade med utomhusjazz några dagar varje sommar, medan smålandsstäderna i stort sett kom att saknas på festivalkartan.

Utbudet av jazz i radio var vid denna tid mycket stort. Till chef för radiojazzen hade utsetts Bosse Broberg, som efterträdde nestorn på området Olle Helander. Under sig hade han en mängd kåsörer, recensenter och presentatörer. Från Malmö kunde varje vecka höras Leif ”Smokerings” Anderssons skrovliga stämma i programmet ”Swing och Sweet”. Claes Dahlgren rap-

porterade flitigt från New York, vad som hände på jazzfronten över there. Initierade kåserier av Bertil Sundin, Lars Resberg, Inge Dahl, Lasse O Månsson, Lars Westin, Hans Fridlund, Gunnar Harding och Lasse Mattsson gjorde radiolyssnandet till ett nöje. Utbudet i TV var däremot obetydligt.

Den bredaste jazzpubliken i Sverige fanns bland dem som gillade gammaldags gladjazz och stora swingband. De nyare strömningarna inom jazzen hade förvisso också sina anhängare. Många gillade Miles Davis, Charlie Mingus, Thelonius Monk och John Coltrane. En betydligt smalare nisch utgjorde den experimenterande jazzen, fri från traditionellt formspråk och som bröt mot harmonilärans fundamentala regler. Expressiv och kraftfull ansågs den ändå av en del jazzälskare som en frisk fläkt.

En ambitiös förening

Hösten 1972 ansåg en samling jazzentusiaster i Växjö tiden vara mogen att bilda en jazzklubb.

En hängiven jazzvän var och är Tommy Nilsson, med rötterna i norra Småland, närmare bestämt Mariannelund. Nu arbetade han i Växjö inom försäkringsbranschen och hade ett stort kontaktnät, som sedan kom till användning när nya klubbmedlemmar skulle värvas. Tommy hade, och har, en passion för skivsamlande. Hans samling i dag har vuxit, så den hotar att spränga villan ute i Hovshaga. I början av 70-talet hade han träffat några likasinnade jazzvänner, som samlades regelbundet för att lyssna på jazzskivor. Bland dem fanns Gunnar Wahlquist, Sven Hammarstedt och Roland Karlsson.

Tommy prenumererade på Orkesterjournalen. Där hade han läst, att den årliga jazzrixdagen för landets jazzklubbar år 1971 skulle anordnas i Eskilstuna. Av nyfikenhet reste han dit och deltog i programmet. I Eskilstuna träffade han Lars-Göran Thuresson, som var med i styrelsen för Jazzriksförbundet. Lars-Göran berättade för Tommy om verksamheten bland landets jazzklubbar. Båda tyckte det var synd, att Växjö inte hade någon jazzklubb.

Nu var det så, att Lars-Göran nyligen hade flyttat till Växjö från Aneby, där han hade tillhört dess livaktiga jazzförening. Han var en sann jazzvän, gillade mest modernt. Hans favoritmusiker var multiinstrumentalisten Roland Kirk.

Tillbaka i Växjö undersökte de båda jazzvännerna möjligheterna att starta en jazzförening. De fick med sig Sven Hammarstedt och Roland Karlsson, båda entusiastiska jazzälskare.

Sven hade erfarenheter från Växjös första jazzklubb, "Eccentric Jazz Club", och han var och är en skicklig skulptör. Bland hans många verk finns små fina statyetter, föreställande jazzmusiker. Mest känd är Basisten, som Sven framställde för att delas ut som föreningens hedersbelöning, den s k "Jazz-Oscar".

Roland gillade all slags jazz. Han spelade själv lite trumpet, så hans favoriter fanns förstås i trumpetarfacket. Han kom att bli en av föreningens verkliga trotjänare, som arbetade i det tysta. Bl a stöttade han aktivt det storband som så småningom bildades i föreningens regi.

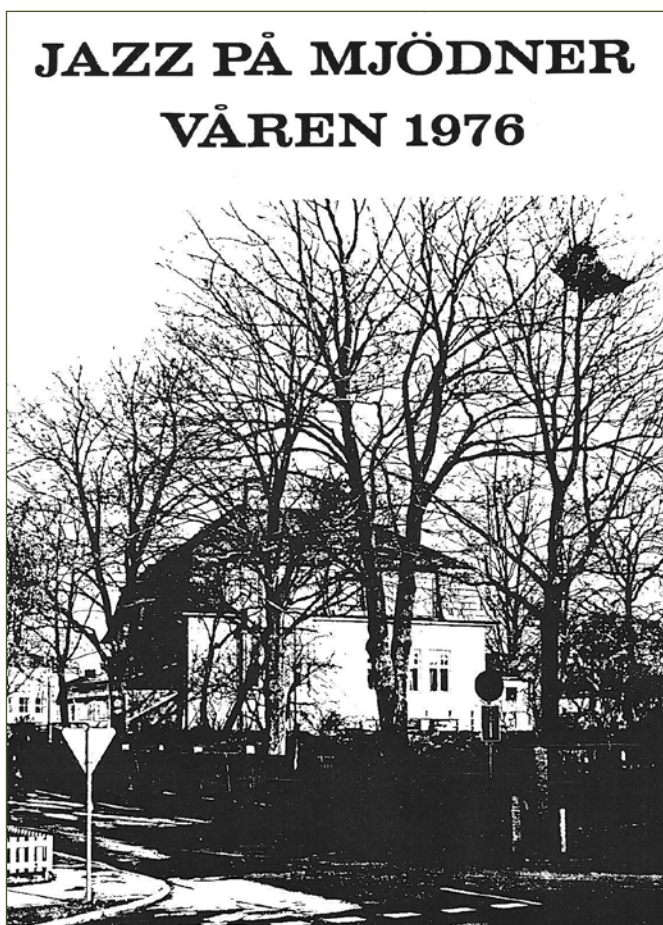
För att få en lokal att hålla till i vände man sig till Leif Lundgren och Agne Olsson, som sedan något år tillbaka drev popklubben och diskoteket Barbarella i en fastighet i det västra industriområdet. Leif och Agne hade också intressen i studentpuben Mjödner, belägen i den gamla rektorsbostaden vid Ringsbergskolan.

Den nya jazzföreningens målsättning var att i första hand anordna konserter med så bra musiker och orkestrar som möjligt. Konserterna skulle vara offentliga, alltså avsedda inte enbart för medlemmar.

På Barbarella gick några få konserter av stapeln,

bl a med gruppen Music for Xaba och det gedigna Holjebandet från Olofström. Efter en kort tid flyttades klubbverksamheten över till Mjödner. Konserterna hölls här i husets källare. Det var lagom mörkt och ruffigt i de små rummen. I det största satt musikerna tillsammans med det femtiotal åhörare som fick plats. De övriga små rummen kunde som allra mest härbärgera ytterligare ett hundratal spisare. Man satt på små träpallar. Den täta tobaksröken var tänkt som stämningshöjande.

Nej, Mjödner var ingen idealisk konsertlokal, men här höll jazzföreningen till i nästan tjugo år!

Den gamla rektorsbostaden vid Ringsbergskolan fungerade länge som studentpuben Mjödner, där jazzföreningen ordnade konserter. Här pryder huset vårprogrammet 1976.

För de större arrangemangen fanns naturligtvis Katedralskolans aula. Den rymde 600 personer och hade bra akustik. Fullsatt var det t ex när Tommy Körberg framträdde här med gruppen Solar Plexus i oktober 1973. Man kan förledas att tro, att föreningen här gjorde en rejäl vinst, men evenemanget gick i själva verket back med en tusenlapp.

Att få ekonomin att gå ihop var ett problem som snabbt måste lösas. Medlemsavgifterna förslog inte långt. Kulturnämnden i Växjö trädde in som en räddande ängel med rikligt tilltagna anslag. Stöd fick klubben också från jazzriksförbundet, Rikskonserter och studentkåren. När det gäller de större evenemangen samarbetade man med olika konsertarrangörer.

Ideella krafter

Det löpande arbetet i föreningen sköttes av en styrelse helt på ideell basis. Utöver Tommy Nilsson, Lars-Göran Thuresson, Roland Karlsson och Sven Hammarstedt fanns i det sammanhanget bland många andra längre fram Margareta Mjörndal, Gunilla Olsberg, Elisabeth Wahlberg, Curt Gustafsson, Arne Eriksson, Folke Nilsson, Anders von Schedvin och Börje Johansson.

Bland senare tiders eldsjälar vill jag gärna nämna Roland Jansson, Martin Järnek, Michael Östlund, Björn Möller och Rickard Magnusson.

Men verksamheten växte, och det var en stor lättnad i arbetsbördan, när man fick möjlighet att med hjälp av AMS-pengar anställa en kanslist på halvtid. Det blev journalisten Björn "Beson" Danielsson som fick den uppgiften. Beson blev snart föreningens alltiallo och gjorde sig outhärlig. Kanslilokal hyrdes på Öster i korsningen Östregårdsgatan-Kvarnhagsgatan. Här byggde man upp ett arkiv, här såldes grammofonskivor och här samlades föreningsmedlemmarna minst en gång i veckan.

Björn Danielsson hade tidigare varit journalist på heltid, senast på Växjöbladet. Nu skrev han mest på frilansbasis. Utöver jazzen hade han sport som specialämne. Som sportreporter medarbetade han regelbundet i kronobergsradion. Han var också en uppskattad amatörskådespelare och medverkade i flera av Linneateaterns uppsättningar.

I sin nya roll skrev Beson förhandsnotiser och refererade konserter i Smålandsposten. Han redigerade föreningens tidning och skrev programtablåer. Han syntes ofta på stan för att sätta upp affischer på alla möjliga och omöjliga ställen. Och han såg till att gästande musiker fick mat

och husrum. Särskilt omhuldade han föreningens gästbok, som fylldes med kända och okända autografer, dedikationer och hälsningar.

En ganska innehållsrik klubbtidning utkom då och då utöver de tryckta program som tillsändes varje medlem.

Bland tidiga konserter kan nämnas en med organisten Merit Hemmingson. Hon fick det verkliga att svänga om brudmarschern och andra folksåtar. En elitgrupp som Nexus samlade emellertid bara ett tiotal åhörare. Gruppen Appendix från Malmö med bland andra Helge Albin och Roy Wall lockade flera till Mjödner och svängde formidabelt.

Jazzrixdag i Växjö

I slutet av april 1974 kände sig jazzföreningen mogen att stå som arrangör av årets jazzrixdag. (Stavades traditionellt med x!) Rixdagen hölls ute i Evedal i värdshuset därstädes. På programmet stod bl a SM i jazzfrågesport, skivauktion, middag och massor med musik. Just jazzfrågesporten var en tradition att upprätthålla vid varje jazzrixdag. Under sjuttioalet vanns de flesta av dessa SM av göteborgaren Lennart Blomberg, så även denna gång i Växjö. Han blev även europeisk jazzmästare flera gånger. Tävlningen tillgick så, att ett antal skivor spelades, varvid det gällde att känna igen orkestrar, solister och melodier, ibland också inspelningsår.

Ett femtiotal utsocknes jazzklubbister kom till växjöträffen. Värdföreningen bidrog med lika många. Det bjöds på god jazzmusik av bl a basisten Björn Alkes kvartett, lundagruppern Nexus, växjötrombonisten Håkan Thunérs orkester, som bl a innehöll den utmärkte pianisten Percy Déman, samt duon Peter O Ekberg/Håkan Jonasson, som bjöd på blues av bästa märke.

Bland olika förslag som väcktes vid jazzrixdagen var ett från Sture Hellström, Stockholm. Han ville, att SJR skulle engagera sig i ett projekt som gick ut på att försöka skapa ett jazzmuseum i Sverige. SJR hänvisade förslaget till Musikhistoriska muséet. Positiva var de försam-

lade jazzklubbisterna emellertid till ett förslag om utökat nordiskt samarbete.

En oktoberkväll samma år gästades klubben av en av de verkligt stora jazzsolisterna. Det var den amerikanske gitarristen Barney Kessel, som bjöd på stort artisteri. Kessel hade spelat med i stort sett alla samtida musiker i USA och fanns med på massor med skivor.

Från året 1975 minns jag framförallt två händelser. Radioprataren Leif "Smoke Rings" Andersson kom till stan, kåserade om sin favorit Duke Ellington och bjöds på kalas hemma hos Tommy Nilsson. Leif var en glad garcon men han hade sina käpphästar och principer. Modern jazz gillade han inte särskilt mycket. Sitt hjärta hade han hos swingmusiken. Han föraktade inte de smått banala och sentimentala nummer som många av swingerans storband tvingades spela in. Varubeteckningen Swing och Sweet på hans radioprogram stämde väl överens med hans musiksmak.

Som ett svar på Leifs besök åkte ett antal klubbister från Växjö ned till Malmö och sökte upp Leif i hans musikaffär "Music Room", där han tillhandahöll skivor av ädelt slag. En stor packe skivor inhandlades av växjöborna. Leif bjöd på snaps, som smakade hembränt. Dagen avslutades med en tur fram och tillbaka över Sundet med Leif som gemytlig värd.

Den andra remarkabla händelsen 1975 var en konsert i Katedralskolans aula med den amerikanske trumpetaren Harry "Sweets" Edison och den danske tenorjätten Jesper Thilo. Båda ypperliga solister och konserten blev som väntat en höjdpunkt. Tyvärr kom bara cirka 150 personer till aulan denna novemberkväll.

Harry Edison var minst sagt en legendar inom jazzen. Han hade inlett sin musikerkarriär redan 1938 som trumpetsolist i Count Basies enormt svängiga band. Hos Basie stannade han flera år men blev mer och mer anlitad vid inspelningar med mindre ensembler. Hans sidor med bl a Ben Webster och Red Norvo är med rätta berömda.

Sweets återkom till Växjö våren 1978. Nu hade han en annan känd basiemusiker med sig, tenoristen Eddie "Lockjaw" Davis. Tillsammans med svenska kompmusiker bjöd de på en fantas-

tisk konsert nere i källaren på Mjödner.

Vind i seglen

Nu hade jazzföreningen verkligen fått fart på verksamheten. Mängder av grupper engagerades. Flotta program trycktes. Jag håller ett i min hand, för våren 1976. Hela sjutton konserter finns inbokade, dvs i stort sett en per vecka. Det är inga dåliga namn man stöter på. Tenorsaxofonisten Dexter Gordons kvartett var väl säsongens clou. Gordon var vid denna tid bosatt i Köpenhamn, liksom de övriga i kvartetten, pianisten Kenny Drew, trumslagaren Al Heath och förstas basisten Niels Henning Ørsted Pedersen.

Denna jazzvår spelade också Jesper Thilo på Mjödner, liksom Gunnar "Siljabloo" Nilsson,

*Dexter Gordon spelade underbart i Växjö.
Foto: Privat*

pianisten Åke Johansson och vibrafonisten Lars Erstrand. Sonya Hedenbratt sjöng, och för trad-jazzvännerna spelade bla Sumpen Swingers, Vieux Carré, Peoria Jazz Band och Ib Lindschouw New Orleans Jazz Band.

Arrangörsmässigt samarbetade jazzföreningen här med studentkåren i Växjö. För bokningarna och det flotta programbladet stod Lars-Åke Stenemo och Matz Hagman.

1975 började jazzföreningen dela ut sitt hederspris, Jazz-Oscar. Den förste som fick ta emot den snofsiga statyetten ur Sven Hammarstedts egen hand var trumslagaren Nicko Jonzon. Nicko kom ursprungligen från Norrland. Han blev tidigt proffsmusiker med Stockholm som bas. Nu hade han flyttat till Småland, bodde en bit utanför Växjö. Nicko var en kraftfull trumslagare som fick det att svänga. Han deltog flitigt i olika jam sessions ofta tillsammans med pianisten Percy Déman. Denne fick för övrigt sin Jazz-Oscar följande år.

Statyetten delades sedan ut varje år till någon som framträtt förtjänstfullt inom jazzen i Växjö. Närmast i tur att få den var pianisten Folke Jönsson, trombonisten Ingmar Nilsson, trombonisten Håkan Thunér, trumpetaren Anders Ståhl, trumslagaren Christer Wikingsson, altsaxofonisten Sven Magnusson och tenorsaxofonisten Siwert Wikström.

Bland 80-talets belönade musiker fanns altsaxofonisterna Valter Allvin och Ronny Stensson, båda av svensk elitklass. Trumpetarna Joakim Wikström och Arnt Moen fick var sin Oscar, men också basisten Åke Reinholtz.

Gruppen "Ljungby Jazz Ut i Baljan Boys" har fått en Oscar. Detta band kom att bli något av ett husband för föreningen, trots att grabbarna kom från den västra länsdelen. Baljans spelningar i Växjö främst vid Lucia-tid har varit mycket uppskattade. Vid några tillfällen spelade Baljan med inlånad solist. Vi har hört dem med både vibrafonisten Lars Erstrand och klarinettisten Gunnar Siljabloo Nilsson. Men bandet lät kanske allra bäst, när trumpetaren Jan Allan satt med hos ljungbyiterna.

Välförtjänt var den statyett som 1994 tilldelades altsaxofonisten Johan Hörlén. Johan är en av

Europas främsta på sitt instrument. Han framträder med egna och andras grupper men också i Stockholm Jazz Orchestra. På riksplanet arbetar också sångerskan Carin Lundin, som fick Oscar året efter. Hon turnerar runt om i Sverige och har fyra cd-skivor bakom sig. Men även fyra klubbveteraner har fått var sin Oscar, Tommy Nilsson, Lars-Göran Thuresson, Arne Eriksson samt skrivaren av dessa rader. Bland unga och lovande musiker har man belönat trumslagaren Kristofer Johansson, altsaxofonisten Per Magnus Ekström och gitarristerna Johan Leijonhufvud och Per Sjödin.

1998 fyllde jazzriksförbundet 50 år och uppvaktades av Föreningen Jazz i Växjö med en speciell Jazz-Oscar.

Under några år inpå det nya seklet delades Jazz-Oscar inte ut. De senaste som fått var sin Oscar är gitarristen Erik Hallström, trumpetaren Kenneth Rydholm, basisten Rickard Magnusson och altsaxofonisten Anders Baudin.

Storfrämmat

Under slutet av sjuttioalet spelade flera av världens förnämsta jazzorkestrar i Växjö. Woody Herman var här vid två tillfällen med sitt band, som han kallade Thundering Herd. Woody gjorde ett mycket sympatiskt intryck både på scen och privat. Orkestern gjorde verkligen skäl för sitt namn. Det var explosiv modern jazz av högsta kvalitet.

Dagen efter en av konserterna kunde man se Woody Herman sitta och fika med ett gäng klubbister inne på Tempos kafé. Han var ingen diva,

Intervju med Woody Herman

Woody. Han berättade, att han var utfattig, sedan någon impressario lurat av honom hans pengar. Nu tvingades han kуска runt med sitt band för att klara uppehållet. Egentligen borde han lagt klarinetten på hyllan för länge sedan, sa han.

Medan de satt där inne på kaféet, kom en kille in från gatan. Han fick syn på Tommy Nilsson och hojtade. ”Du Tommy, vilken konsert i går, alltså! Woody Herman var kanonbra!”

Tommy tittade på grabben och gjorde en gest med huvudet och sa: ”Du kan ju säga det direkt till Woody! Han sitter där!”

Jazzfantasten stirrade in i hörnet, där Woody Herman satt. Han trodde inte sina ögon, blev lång i ansiktet, vände på klacken och rusade tillbaka ut på gatan.

I augusti 1977 kom det amerikanska storbandet Thad Jones-Mel Lewis Band till Växjö. Orkestern var två timmar försenad på grund av skivinspelning i Uppsala med Monica Zetterlund, men publiken i Katedralskolans aula satt tålmodigt kvar och väntade tills bandet äntligen anträdde scenen. Man fick lön för mödan. Kvällen bjöd på en av de bästa storbandskonserterna någonsin i Växjö. Med små medel fick trumslagaren Lewis bandet att svänga. Men Jones tog inte fram sin trumpet, han stod mest och dirigerade.

Ett par år senare anlände ett annat dynamiskt band till Växjö. Det leddes av trumslagaren Buddy Rich. Han hade hunnit bli 62 år gammal. Sin karriär hade han inlett fyrtio år tidigare i berömda band som Bunny Berigans, Artie Shaws och Tommy Dorseys. Fortfarande ansåg många, att han var den främste trumslagaren i världen. Och visst gjorde han en strålande uppvisning i trumkonsten i Växjö. Men för kvällen led han av ryggskott och fick hjälpas upp i trumstolen. Väl där avslöjade han emellertid inga krämpor. Hans ungdomliga band var dessutom helt suveränt! Aulan

var denna kväll absolut fullsatt.

70-talet var väl det mest gyllene decenniet i

*En fantom på trummor! Buddy Rich gästade Växjö.
Foto: Roy Himsel*

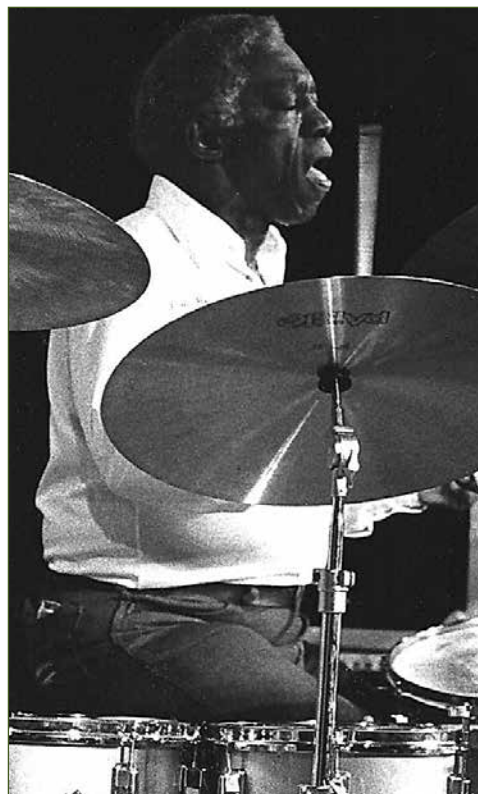
Växjös jazzhistoria. Aldrig har så många av de stora jazzmästarna gästat Växjö som just då. Visst var det roligt för alla jazzvänner, inte minst de i jazzföreningen. Man kunde slå sig för bröstet och känna sig delaktig i allt detta sköna. Men det skall betonas, att jazzföreningen inte stod för alla arrangemangen.

I mars 1978 kom Stan Getz och Bob Brookmeyer till läroverksaulan. 500 pers njöt av deras fulländade samspel. Men Getz var inte lätt att intervjua. Han var sur och lättirriterad. Kanske bidrog hans dåliga rygg till det dåliga humöret. En glad musikant, som tycktes älska sitt jobb, var däremot trumpetaren Clark Terry. Han var (och är!) mycket välmeriterad, hade länge suttit både hos Basie och Ellington och behärskade både swing och bop. Hans flytande och idérika spel var fantastiskt att höra.

Trummästaren Art Blakey spelade i samma lokal något senare. Blakeys Jazz Messengers stod för renodlad budskapsjazz med mycken känsla. Men Blakey var till åren kommen, grånad och tård. Dessutom påstod han sig vara helt pank. Att

vara jazzmusiker var ingen dans på rosor, sa han. Hörseln var förstörd av allt trummande. När han spelade, hade han stora proppar i öronen. Men jazzföreningen i Växjö bjöd honom och hans orkesterkamrater på fin supé på restaurangen La Gondola. Art njöt av både svensk laxforell och vitt franskt vin på flaska. Karaffvinet som först erbjöds honom, avvisade han med en föraktfull gest. Är man stjärna så är man...

Ett par år senare kom Art Blakey tillbaka till Växjö. Han hade då med sig i sin grupp en ung

*Trumslagaren Art Blakey i Växjö.
Foto: Roy Himsel*

lovande trumpetare, helt okänd då, vid namn Wynton Marsalis. Marsalis kom några år senare att slå igenom med dunder och brak och räknas i dag som en av jazzens allra största solister genom tiderna. Han behärskar alla stilar. Det visade han bl a i den intressanta TV-serien Jazzens historia, där han visade sig kunna det mesta om alla gamla mästare från Louis Armstrong till Lester Young.

Ett gäng veteraner från New Orleans gjorde alla vänner av gammeljazz saliga. Den åttioårige trumpetaren Andrew Blakeney var kanske bästa solisten. Klarinettisten Sam Lee och trombonisten Clyde Bernhard visade också hög klass.

Bernhard hade varit i Sverige redan 1938 med pianisten Edgar Hayes orkester. I den spelade han tillsammans med bl a tenoristen Joe Garland, mannen som skrev det klassiska swing-numret "In the mood". Bernhard hade också spelat med den legendariske Luis Russell. Just den här kvällen kom länets landshövding Astrid Kristensen till läroverksaulan för att spisa jazz. Hon sa sig njuta i fulla drag.

Tenorsaxofonisten Scott Hamilton är dag en av jazzens få kvarvarande stora solister. Han har mängder med skivor bakom sig. Nästan varje år spelar han på några platser i Sverige. I Växjö upplevde vi honom som ett relativt nytt stjärnskott redan i november 1979. Han kom hit med sin septett, som bl a innehöll kornettisten Warren Vaché och trombonisten George Masso. Det var en utmärkt konsert, men bara 150 kom och lyssnade. Lars-Göran Thuresson var bedrövad: Vi har snart inte råd att ta hit de bästa amerikanska banden!

Kvällen var dubbelt oturlig. Orkesterns scenkostymer och tyngre instrument hade av nå-

Flitige Sverigegästen Scott Hamilton i Katedralskollans aula. Foto: Roy Himsel.

gon anledning fastnat i Hässleholm, dit Vaché tillsammans med Tommy Nilsson fick bege sig för att hämta ut bagaget. Vaché kom därför två timmar försenad till konserten och kunde bara medverka i det allra sista numret, som för resten var "Blue Lou".

En fantastisk jazzkväll

En av de största jazzkvällarna i föreningens historia. Så måste man rubricera den decemberafton 1979, när de båda toppmusikerna Ruby Braff och Bud Freeman kom till Mjödner för att spela med en trio växjömusiker. Braffs huvudinstrument var kornetten. Stilmässigt fullföljde han en tradition som skapades av Bix Beiderbecke och som fick efterföljare i Wild Bill Davison och Bobby Hackett. Hans spel var lyriskt vackert och det svängde otroligt fint om honom. Bud Freeman var något äldre. Han spelade tenorsaxofon i en absolut egen stil. Freeman tillhörde chikagoskolan, som bestod av en hel stack av främst vita musiker, som spelade både arrangerad och improviserad dixieland. Bland andra företrädare för denna stil fanns trumpetaren Muggsy Spanier, gitarristen Eddie Condon och trombonisten Jack Teagarden.

Bud Freeman berättade gärna om tjugotalets Chicago. Han hade spelat på gangsterkungen

Bud Freeman svarade tillsammans med bl a Percy Deman för en oförglömlig kväll på Mjödner. Foto: Roy Himsel

Al Capones guldkrogar, där det stundtals gick riktigt hett till. Men Capone var frikostig med dricks, tyckte Freeman.

I Växjö skulle duon kompas av pianisten Percy Déman, basisten Gunnar Nilsson och trumslagaren Nicko Jonzon. Jag vet, att inte minst Déman förberedde sig grundligt inför spelningen med amerikanerna. Han lyssnade sig igenom Braffs skivor och blev därigenom väl förtrogen med kornettistens repertoar.

I Mjödners källare fanns ett knappt hundratal åhörare denna kväll. Jazzföreningen bjöd musikerna på en god supé före konserten. Freeman drack numera inte alls brända och destillerade drycker, medan Braff uppskattade de svenska snapsar som bjöds. Han kom i särdeles god form, som smittade av sig på de övriga musikerna. Konserten inleddes med ett av Braffs paradnummer, ”Them There Eyes”, Bud Freeman tolkade sedan odödliga ”Body and Soul”. Braffs solo i ”Love Lies” tillhörde det bästa man hört av honom. Så radades melodi på melodi upp ända fram till avslutningsnumret ”Perdido”. Då var publiken helt i upplösningstillstånd. De tre växjömusikerna överträffade sig själva med ett överdådigt spel. Inte minst Démans solon var av amerikansk mästarklass.

Konserten spelades in av Radio Kronoberg och finns nu som kassettband i många jazzklubbisters skivhylla.

1980-talet inleddes med ytterligare två amerikabesök. I båda fallen ägde konserterna rum på Växjö teater. Först kom basisten Ray Brown med gitarristen Laurindo Almeida,altsaxofonisten Bud Shank och trumslagaren Jeff Hamilton. Kvartetten levererade jazz i det lilla formatet, men ack så kompetent. Någon basist av Browns kaliber hade vi aldrig tidigare upplevt i Växjö

Så kom en av vibrafonens störste till stan. Det var Milt ”Bags” Jackson, som kompedes av bl a pianisten Horace Parlan och trumslagaren Ed Thigpen. Jackson var mest känd som medlem i Modern Jazz Quartet, men hade också medverkat vid otaliga inspelningar med olika bebop-

konstellationer. Det blev en kväll med suverän kammarjazz.

Jag gjorde bort mig, när jag frågade Jackson, varför han kallades ”Bags”. Han tittade på mig med sorgsna ögon och förklarade: ”Det beror på att jag har så stora påsar under ögonen!” Den intervjun tog snabbt slut.

Den svenska eliten

Alla dessa besök av berömda amerikanska jazzmusiker får inte skymma det faktum, att vi också kunde höra snart sagt alla svenska grupper av betydelse i Växjö. Alla var här, de flesta vid flera tillfällen. Här är ett axplock.

Cornelis Vreeswijk, som var en sann bluesman, framträdde i Katedralskolan med gruppen Jazz Incorporated. Denna jazzensemble bestod av trumpetaren Bertil Lövgren, saxofonisterna Nisse Sandström och Krister Andersson, pianisten Lars Sjösten, basisten Sture Nordin och trumslagaren Egil Johansen. Jazz Incorporated gästade föreningen vid flera tillfällen. Alla musikerna blev våra goda vänner.

Bengt Hallberg spelade här tillsammans med Georg Riedel och Rune Gustafsson. Arne Domnerus och Putte Wickman var ständiga gäster, flera gånger som solister tillsammans med olika storband.

En minnesvärd kväll 1980 kom ett gäng med bl a Rolf Ericson och Lars Sjösten till läroverksau-

lan. Rolf Ericson hade lagt sina amerikaår bakom sig och framträdde nu mest i Sverige. Hans trumpetspel var fortfarande av högsta klass. Jag räknar honom som en av de allra största bebop-musikerna. Till konserten i Växjö kom musiker-
na tre kvart försenade.

” Vi måste ju först ha litet käk i oss!” ursäktade sig Rolf.

Det progressiva storbandet Tolvan Big Band från Skåne kom ofta till Växjö. Andra orkestrar av samma dignitet var Visby Storband, Oskars-
hamns Storband, Bohusläns dito och Stockholm Jazz Orchestra. Alla spelade de i Växjö.

Charlie Norman mätte sina krafter med Robert Wells i det nya konserthuset i oktober 1991, en rätt tråkig konsert, som jazzföreningen dock ej skall lastas för. Den stod inte som arrangör. Charlie med trio engagerades emellertid av jazz-
föreningen flera gånger för konserter på Växjö Teater. Senare kom trombonisten Nils Landgren med gruppen Walkin' Stage. Bernt Rosengren, tenormästare var en flitig gäst. Hans kollegor från Danmark respektive Finland, Jesper Thilo och Antti Sarpila var lika vassa i sitt spel. Sarpila var lika bra på klarinett och altsax, en underbar swingmusiker, som hänförde publiken i konsert-
huset, bl a vid en stor jazzfestival därstädes.

En pianist som sett dagens ljus i Ronneby för litet mer än 40 år sedan är Jan Lundgren. Från nittio-talet och framåt har han spelat i Växjö nästan varje år, flera gånger med gitarristen Ulf Wakenius. Hans utsökta pianospel har även kompat storheter som Arne Domnerus och Putte Wickman.

Vänner av gammal god gladjazz har fått sin beskärda del av utbudet i jazzföreningens regi. Dansken Papa Bue med sina jazzvikingar och engelsmannen Chris Barber med sitt fina trad-
band har varit här ett antal gånger. Vieux Carre Jazz Band, Paul Strandberg and his gang, Gösta Linderholm med sina glada musikanter, The Classic Jazz Band med bl a Bent Persson och Jens Lindgren, klarinettisten Sammy Ringtons band, Sumpen Swingsters, Peoria Jazz-
band, Jazzin' Jacks och inte minst Ljungby Jazz Ut i Baljan Boys är bara några av alla dixieband

som kom till Växjö.

På tal om konserter som klubben inte var ansvarig för, så framträdde Monica Zetterlund i mars 1993 tillsammans med en kvintett jazzmusiker i Konserthusets stora sal. Tråkigt nog var Monica denna kväll indisponerad, hade ont i ryggen och hade svårt att komma ihåg texterna till de olika låtarna. Efter en timma orkade hon inte fortsätta konserten som alltså blev en svår besvikelse för publiken. Men man kan tycka, att orkestern, som bestod av elitmusiker, hade kunnat bjuda på flera egna nummer. Några år senare kom dock Monica tillbaka till Växjö i betydligt bättre form och revanscherade sig helt.

Andra svenska sångerskor som sjöng jazz i Växjö var Sonya Hedenbratt, Nannie Porres, Lina Nyberg, Lena Eriksson, Carin Lundin och Victoria Tolstoy.

Ytterligare toppar

Jag nämnde sjuttio-talet som det gyllene decenniet med massor av amerikafrämmande. Men även de följande åren bjöd på många minnesvärda konserter med gäster västerifrån.

Den amerikanske gitarristen Doug Raney var här med sin trio i april 1981. Doug kom tillbaka ett par senare med en kvintett som bl a innehöll tenoristen Bernt Rosengren. Hösten 1983 blev remarkabel genom besök av legenden Chet Baker tillsammans med pianisten Åke Johanssons trio. Trumpetare Baker bjöd på lågmäld förtätad jazz som trollband publiken. Åke ackompanjerade också altsaxofonisten James Moody något år senare.

Efter ett par decennier på Mjödner flyttade föreningen över sin konsertverksamhet till det nya konserthusets källare. Från och med våren 1993 kunde man alltså höra sådana storheter som Bob Berg, Kim Parker, Steve Dobrogosz och Jukka Tolonen i källaren.

Minnesvärd är den kväll, då kornettisten Nat Adderleys kvintett spelade inför stor publik. Det var budskapsjazz på högsta nivå. Här fick vi för första gången också stifta bekantskap med alt-

saxofonisten Vincent Herring, en underbar musiker, som spelade i utvecklad Parkerstil. Herring kom senare tillbaka till källaren med egen grupp och spelade lika bra då.

I november 1995 spelade trumpetaren Art Farmer i källaren tillsammans med svenska musiker. Farmer bodde vid denna tid i Wien, där han sade sig trivas bra. Jag fick en intervju med legendaren, en mycket sympatisk men litet svårmodig man, som hade lagt större delen av sin karriär bakom sig.

En annan trumpetare som vi kunde beundra var amerikanen Randy Brecker. Danske, evigt unge, violinisten Svend Asmussen var här ett par gånger. I källaren sattes publikrekord med över 400 betalande. Folk satt så nära estraden, att Svend nästan hade svårt att svänga sin stråke. Härligt swingfylld jazz presterades. Jag minns särskilt en enormt fin version av ”Running Wild”. Delar av konserten spelades för resten in och kom så småningom ut på skiva.

Visst är det fantastiskt, att lilla Föreningen Jazz i Växjö kunde bjuda på jazz med så många berömda musiker. Jazzens vänner i Växjö har verkligen varit bortskämda genom det enorma utbudet under alla år. Den redovisning som jag har presenterat här ovan är långt ifrån fullständig. Många, många fler har spelat i Växjö. Jag kan inte räkna dem alla...

Eget storband

Omkring 1980 förverkligades planerna på att försöka skapa ett eget storband. Enligt Sven Magnusson var det han och Björn Danielsson som kom på idén, men visst hade väl tanken på en egen klubborkester legat och grott länge. Det hade gjorts försök med storband tidigare i Växjö men inget hade blivit särskilt långlivat. Trumslagaren Evert Nero ledde ett på 60-talet. Det var mest avsett att spela vid danstillställningar.

Tidigare hade den danske pianisten Finn Alberth vid flera tillfällen samlat växjömusiker till storbandsjazz och därtill gett konserter. Detsamma hade pianisten Folke Jönsson gjort - Växjögäng-

et hade han kallat orkestern. Sedan 1968 fanns i länet Bigge Bolméhs storband. I det satt många växjömusiker, som därmed var vana vid att spela i storband. Jag nämner några som sedan fick stor betydelse i jazzföreningens band: saxofonisterna Siwert Wikström, Ronny Stensson och Sten-Roger Elmgren, trumpetarna Kenneth Rydholm och Staffan Langemark, trombonisterna Carl-Johan Bergmarker och Ingmar Nilsson, basisten Per-Olof Jonsson och pianisten Kenneth Malm

Nu inventerades musikerbeståndet i Växjö. Det befanns vara mycket gott. Det fanns utöver de som nämnts många notsäkra blåsare som var sugna på att spela. Flera pianister slogs om en plats i bandet och även för de övriga platserna i kompet fanns det namn.

Sven Magnusson påtog sig ledarskapet för FJV Big Band. Han skrev dessutom flera mycket fina arrangemang till bandet. Gamla säkra namn värvades, som t ex altsaxofonisten Valter Allvin och trombonisterna Nilsson och Bergmarker. Men även några ungdomar fick plats i bandet. En som gjorde sina första lärospån här var saxofonisten Johan Hörlén. Johan kom att bli en av Europas ledande solister på sitt huvudinstrument altsaxen. Den unge pianisten Marian Petrescu hade en fantastisk teknik och satt en tid i bandet. Han är numera bosatt i Finland. Han lanserades ett tag som ”den nye Art Tatum”. Under den beteckningen framträdde han på åttiotalet vid den stora jazzfestivalen i Den Haag. Tenorspelande Hanna Fehling tillhörde också de ungdomliga inslagen i FJVBB.

Den mera rutinerade tenoristen Siwert Wikström var med från början. Han fick senare överta ledarskapet för orkestern. I trumpetsektionen sattes unge sonen Joakim Wikström. Här fanns den mycket begåvade Anders Ståhl en kort tid. Anders gick bort alldeles för tidigt. Norskfödde trumpetaren Arnt Moen blev en tillgång i brassen, liksom Langemark och Rydholm.

Helt outhärlig gjorde sig trombonisten Håkan Thunér. Han var och är en utmärkt solist och har svarat för många goda arrangemang.

I saxsektionen har namnen växlat genom åren. Barytonsaxen hanterades länge av Börje Hol-

*Växjö Big Band under en paus i konserthusets källare.
Foto: Stig Jonasson*

gersson. Säkre Bo Jansson på altsax och tenoristerna Jan Athley och Rolf Fjellström bidrog till de mustiga klangerna.

På pianopallen satt i olika omgångar Folke Jönsson och Percy Deman. Båda nu bortgångna och efterträdda av Kenneth Malm. Slitstark baspelare och vokalist genom alla år har Per Olof Jonsson varit. Trumslagarna har kommit och gått. Det senaste och säkraste kortet är väl Pelle "Trasan" Jonasson. På gitarr tillkom ganska sent Max Carlsson.

FJV Big Band som senare bytte namn till Växjö Big Band har haft flera talangfulla vokalister. Mest känd är väl Carin Lundin, som i dag turnerar runt i Sverige med egen orkester. Henrietta Nilsson och Åsa Wikström heter ett par andra tjejer som sjungit med bandet.

Utöver standardarrangemang av t ex Duke Ellington, Neal Hefti och Sam Nestico har arr av svenska arrangörer som Gösta Theselius, Nils Lindberg och Mikael Råberg använts. Sven Magnussons och Håkan Thunérs fina arr får heller inte glömmas.

Växjö Big Band har släppt flera goda cd-skivor. De visar upp ett välrepeterat band av mycket hög klass.

Varje år har orkestern gett en eller flera konserter. I de flesta fall har man då haft med en publikdragande solist. Sålunda har vi kunnat höra orkestern med Arne Domnerus, Putte Wickman, Bosse Broberg, Svante Thuresson och Claes Jansson.

Lyssnarcirklar och kanslipyssel

Från början var det ju sagt, att jazzföreningen i huvudsak skulle ägna sig åt konsertverksamhet. Men bland medlemmarna fanns många som utöver att gå och lyssna på livejazz också satt hemma och spisade skivor. De kände ett behov av att tillsammans med andra skivsamlare lyssna på, studera och diskutera musiken på plattorna. Så ganska snart bildades flera lyssnarcirklar. En

samarbetade med kyrkans studiecirkelverksamhet. Man höll till i Skogslyckans församlingshem, senare i Mariakyrkan. När Pensionärsuniversitetet inrättades fick man goda kontakter där. Bland cirkelledarna kan nämnas Curt Gustafson, Arne Eriksson, Tommy Nilsson och Anders von Schedvin.

Regelbundet har jazzklubbister träffats för att lyssna till kåserier och sammanfattningar, lära sig om jazzens historia, diskutera olika genrer och stilar och debattera nyutkomna skivor. Ofta har deltagarna fått redovisa sina nya kunskaper i form av jazzfrågesport.

Från jazzföreningen avknoppades en speciell studiecirkel med ett tiotal deltagare. Cirkeln kallades "Jazzgubbarna". Ledare för cirkeln var Göran Lundeberg och bland deltagarna fanns flera kända jazzklubbister t ex Tommy Nilsson, Arnt Moen, Anders von Schedvin, Ingmar Nilsson, Börje Johansson och Björn Jonsson. Denna cirkel var igång under tre decennier ända till Lundebergs bortgång 2011. Cirkeldeltagarna träffades en gång i månaden. Under sommaren besöktes flera gånger Emmabodas jazzfestival.

Föreningen Jazz i Växjö hyrde tidigt en lokal i en fastighet i korsningen Östregårdsgatan- Kvarnhagsgatan. Det var en bra klubblokal med skyltfönster och allt. Här residerade förstås kanslisten Björn Danielsson. Ett arkiv byggdes upp. Här fanns skivor till försäljning och här kunde man studera tidskrifter och nyutkommen litteratur. Klubbmöten hölls med jämna mellanrum och visst förekom det en hel del musik i det sammanhanget. Affischer från olika evenemang hängde på väggarna. Autografböckerna fylldes efter hand

med alla artister som gästade föreningen.

Efter några år på Öster flyttades föreningens kansli ut till S:t Sigfridsområdet till det s k Italienska palatset. Den gamla sjukhusbyggnaden hade förvandlats till kulturhus, avsett till en mängd olika aktiviteter. Efter Björn Danielsson inträdde Michael Östlund som kanslist. Så vitt jag förstår minskade besöksfrekvensen i och med flytten, men den nya lokalen fyller väl sitt ändamål.

Sedan många år tillbaka har föreningen haft en egen hemsida på webben. Den redigeras numera förtjänstfullt av Björn Möller.

I maj 1981 fick föreningen förtroendet att på nytt arrangera årets jazzrixdag. Det var extra roligt, för nu hade vi ett nytt fräsigt storband att visa upp. Succén var given. I Orkesterjournalen skrevs det efteråt, att bandet var en stor överraskning, var välrepeterat och visade entusiasm och spelglädje.

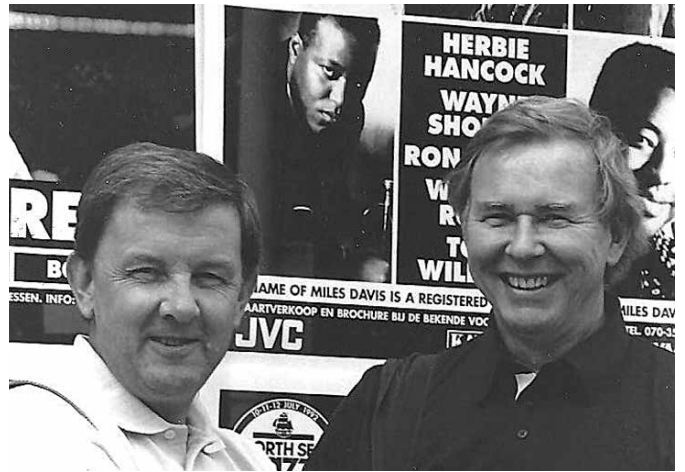
Rixdagen hölls på restaurang Munken. Utöver FJV Big Band framträdde en av Sveriges främsta grupper Jazz Incorporated med gudabenådad musik. Pianisten Per Henrik Wallins trio var särdeles intressant, och hemmasonen Percy Déman gjorde inte bort sig i det förnäma sammanhanget.

Konserthusets källare hade fin akustik och var en ypperlig lokal för allsköns jazzmusik med både små och stora band. En fördel var, att lokalen fick disponeras gratis mot att konserthusets restauration fick svara för serveringen av mat och dryck. Men efter ett tiotal år sades föreningen upp. Källarutrymmet skulle användas till annat än jazz. Det gällde nu för jazzföreningen att leta reda på en annan lämplig lokal. Stadshotellet ställde upp med lokaler under en kortare tid, restaurang Munken likaså. Lokaler som Zeldas och Rififi härbärgerade föreningen under kortare perioder, innan man till slut hamnade på Palladium, den gamla fina biografen, som förvandlats till kulturhus med begivenheter av olika slag. Här finns man i dag med ett konsertutbud, som krympt en aning, om man jämför med de gyllene åren. Lokalhyran är emellertid hög och det gäller att få ekonomin att gå ihop.

Jazzresor

Något som väckte stor uppmärksamhet bland jazzvänner i hela landet, var när Föreningen Jazz i Växjö började anordna bussresor till den stora jazzfestivalen North Sea Jazz Festival i Den Haag i Holland. Festivalen hölls varje sommar i början av juli och pågick under tre dagar.

Initiativet till resorna togs av Börje Johansson i samråd med researrangören och klubbmedlemmen Kurt Lundin. Hela åtta år i följd reste jazzvänner från hela landet till denna fantastiska festival, som utan tvekan är den största som fortfarande hålls i Europa. Det är inte många av de senaste decenniernas jazzmusiker som inte har spelat här. Nordsjöfestivalen började anordnas redan 1975.

Klubbisterna Börje Johansson och Claes Hammarström åkte till The North Sea Jazz Festival många gånger. Här på plats i Den Haag. Foto: Stig Jonasson

Vi började åka till Den Haag 1984. Deltagarantalet varierade något från år till år men brukade hålla sig kring 30 - 35 stycken. Vi reste på tisdagskvällen och kom hem en vecka senare. Inkvartering på bra hotell skedde under onsdagskvällen, varefter vi hade tid att besöka en av stadens jazzklubbar. Torsdagen ägnades först åt besök i Amsterdam och under kvällen resa ut till den eleganta badorten Scheveningen. Vi hann också med ett besök i det närbelägna Delft.

Men huvudsaken var naturligtvis de tre jazzkvällarna i Den Haags pampiga konsert- och kongresscentrum. Det är en gigantisk byggnad med flera stora konsertsalar och en mängd andra utrymmen, där konserter kan ges. Inte mindre än

13 estrader finns att tillgå. Ett normalt år brukade cirka 150 grupper spela här. Omkring 800 musiker är involverade i det hela. Byggnaden rymmer ungefär 20 000 personer. När vi var där var det fullsatt varje kväll. Vi köpte alltid tredagarskort för att kunna uppleva så mycket som möjligt. Konserterna började i regel vid 18-tiden på kvällen och fortsatte till klockan tre på natten.

Så gott som alla jazzband och musiker av betydelse spelade i Den Haag när vi var där. En uppräkningslista skulle ta för stort utrymme, men jag vill ändå nämna några, som jag särskilt minns. Oscar Peterson var där nästan varje år, Count Basie likaså. Dizzy Gillespie kunde höras med storband. Scott Hamilton, Illinois Jacquet, Bob Wilber och Gerry Mulligan svarade för ljuva sax-

Det är ingen överdrift att säga, att jazzdagarna i Holland måste räknas till mitt livs stora jazzupplevelser.

Men tillsammans med andra jazzvänner i Växjö besökte jag festivaler och enstaka konserter även i Sverige. Sommararrangemangen i Åhus och Kristianstad var påkostade arrangemang, som bjöd på massor av jazzens höjdare. Bara för att nämna några: Woody Hermans, Maynard Fergusons, Thad Jones' och Clark Terrys storband, artister som Scott Hamilton, Roland Kirk, Horace Silver och Gene Ammons spelade alla här.

I Emmaboda kunde man lyssna på kornettisten Wild Bill Davison, Lars Gullin, Jesper Thilo och många, många fler. Ett par gånger under sjuttio-talet åkte vi till Kristianstad för att lyssna på enstaka konserter med Gerry Mulligan och Stan Kenton.

Haagresenärerna 1984

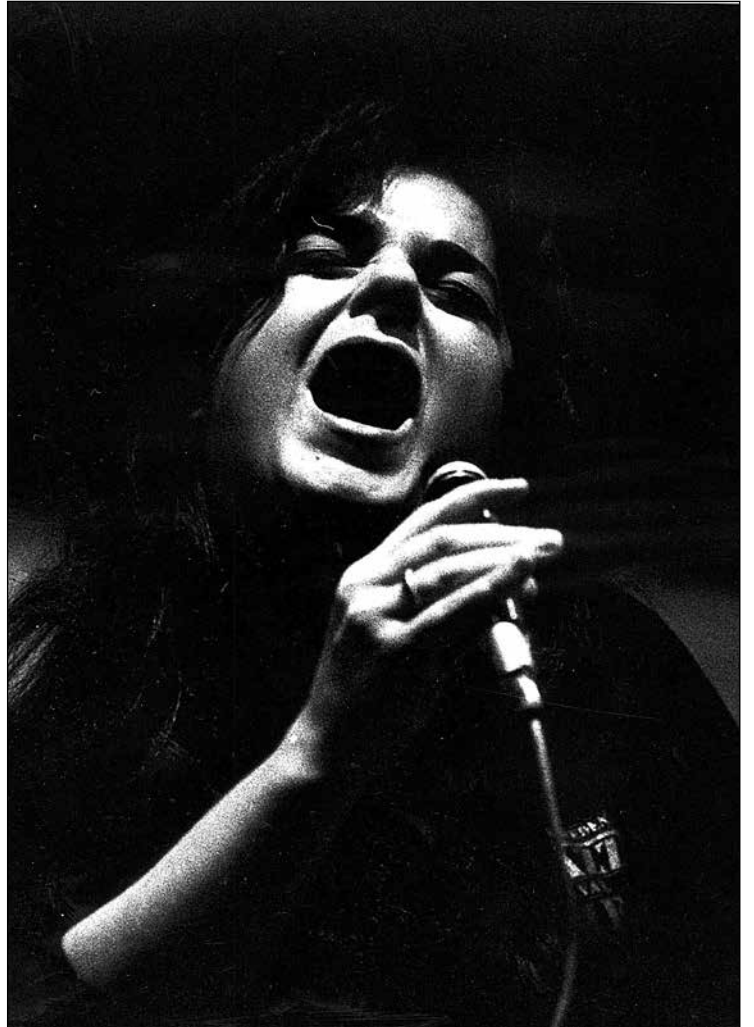
toner. Trumpetare som Clark Terry, Ruby Braff och Art Farmer var bara några i den långa raden. Legendaren Cab Calloway stegade och sjöng, B B King var där flera gånger liksom Miles Davis. Pianisten George Shearing svarade för utsökt jazz i kammarformat, liksom den lille Michel Petrucciani, som endast med svårighet nådde upp till sin klaviatur. Han bars in i salen som en docka av sin ackompanjator, gitarristen Jim Hall.

Lionel Hampton var där liksom Wynton Marsalis, Herbie Hancock, Louie Bellson, Ray Charles, Dave Brubeck och Benny Carter. Veteraner som George Auld och Louis Nelson samsades med Charlie Ventura och Horace Silver. Ja visst var de där alla!

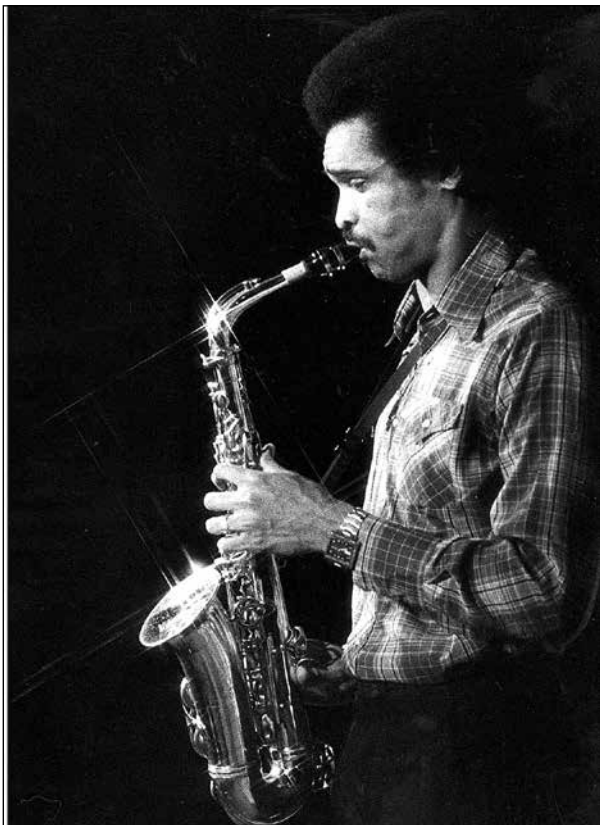
Vad roligt vi har haft under alla dessa år! Det gemensamma jazzintresset skapade en kamratkrets som håller än i dag. Jazzföreningen kan fira sin fyrtioårsdag med glädje och stolthet med tanke på allt arbete som alla eldsjälarna lagt ned genom decennierna.

För min del säger jag bara: *Hjärtligt Grattis!*

Jazzhistoriska foton ur arkivet

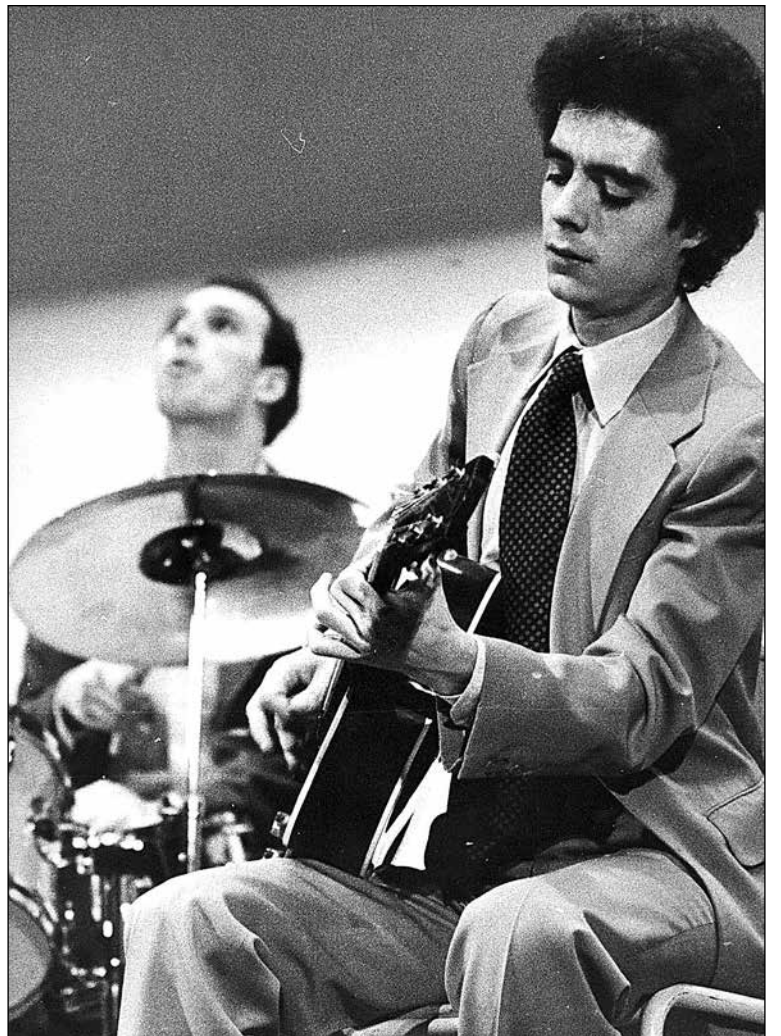

Sue Melikian

Scott Hamilton

Chet Baker

Arne "Papa Bue" Jensen

Ivan Renliden gratuleras av vår Tommy Nilsson

Norman Simmons

Fr v: Egil Johansen, FJV:s ordförande, då liksom nu, Tommy Nilsson, Bertil Lövgren, Sture Nordin, Krister Andersson, Lars Sjösten, Nisse Sandström och slutligen FJV:s ständige skribent och allt i allo Björn "Beson" Danielsson.

Rolf "Roffe" Ericson

Nils "Nisse" Sandström

Jazzklubbar - en företeelse med anor

Av Stig Jonasson

Ordet jazzklubb är tvetydigt. Sedan jazzens ungdom har det funnits jazzklubbar, d v s lokaler, där jazz har spelats. Oftast har det varit frågan om små restauranger, barer, danshak eller nattklubbar. Några exempel från New York: Birdland, Onyx Club, Cotton Club, Ryan's och Mintons Playhouse. I Stockholm: Stampen, Fasching och Gyllene Cirkeln.

När jag i fortsättningen talar om jazzklubbar, menar jag sammanslutningar eller föreningar med jazzintresserade. Man kan tycka, att för att lyssna på jazz behöver man inte organisera sig. Men fördelarna med jazzklubbar av den här typen är uppenbara. Man träffas för att lyssna och diskutera. Man kan med de resurser man bygger upp arrangera konserter, ja rent av ge ut skivor och tidskrifter. Discofiler och musiker är självskrivna i sammanhanget.

Jazzklubbarna på trettioalet kallade sig gärna swingklubbar eller hotklubbar. Hot music och swing var ju den tidens aktuella jazz. Swingklubbar fanns litet varstans i Europa, i England och Frankrike t ex, men några stycken även här hemma i Sverige.

Mycket känd är Hot Club de France, Franska Hotklubben, med de båda legendarerna Hugues Panassie och Charles Delaunay i spetsen. Panassie var författare och kritiker, en skarp analytiker, som verkligen tog jazzens på allvar. Han har också gått till historien genom att 1938 fara över till USA för att producera några av jazzens allra finaste inspelningar. Jag behöver bara nämna "Really the blues" med Sidney Bechet och Tommy Ladnier.

Delaunay var discograf och utförde ett jättearbete genom att förteckna jazzens alla inspelningar på grammofonskiva. Ja, nästan alla i varje fall fram till 1948, då sista upplagan av hans Hot

Discography utgavs. Denna bok var länge skivsamlarnas bibel.

Den franska jazzklubben hade också sin egen orkester, Franska Hotkvintetten, med storheter som gitarristen Django Reinhardt och violinisten Stephane Grappelli. Klubben såg också till att en hel del gammal jazz återutgavs på klubbens eget skivmärke.

Vid mitten av fyrtioalet fanns det ett tjugotal jazzklubbar i Sverige, t ex i Stockholm, Göteborg, Malmö, Eskilstuna, Örebro, Kalmar, Oskarshamn och Borås. Växjö hade ingen jazzklubb, men här fanns många jazzintresserade ungdomar. En del av dem spelade i olika dansband. Jag var jazzfantast av födsel och ohejdad vana och hade börjat prenumerera på Orkesterjournalen redan 1942. Vid den moderna dansbanan i Folkets Park hade jag hängt sedan mitten av trettioalet och hade spiset orkestrar som Håkan von Eichwalds och Arne Hülphers. 1942 hade Thore Ehrlings orkester gett en oförglömlig konsert i parken.

Jag tillhörde ett gäng som hade spelat revy och kabaret i IOGT:s ordenshus (!) Vi lyssnade på jazzskivor, hade var och en sina idoler. Våren 1947 samlades ett tjugotal ungdomar på Aske-lyckans kafé och beslöt att bilda en jazzklubb. Namnfrågan löstes snabbt. Det blev "Eccentric Jazz Club" efter en gammal dixielåt.

Bland de musiker som blev jazzklubbister fanns pianisterna Ingvar Widenberg och Lars Sandberg, basisten Lars "Loppan" Johansson, tenoristerna Rune Persson och Erik Hagstrand, trombonisten Ingmar Nilsson, trumpeterna Allan Parsland, Bertil Skoog och Willy Jonson samt trumslagarna Kenneth Henriksson och Lennart Andersson.

Skivsamlarna representerades av Janne Mattis-

Basisten Lasse "Loppan" Johansson och pianisten Ingvar Widenberg var med och grundade Eccentric Jazz Club. Foto: Stig Jonasson

son, Birgit Kahnberg, Ulla-Britt Blomquist och Astor Lewin. Andra som var med var förutom undertecknad Sven Hammarstedt, Birger Ljunggren, Birgit Johansson och Allan Sandström.

"Garvis" blev ordförande

Till ordförande valdes Allan "Garvis" Parsland. De flesta klubbmedlemmarna företrädde ett allmänt jazzintresse. Man försökte att förstå och tycka om det mesta som dittills hade spelats in på platta. Flertalet gillade dock swing och New Orleans-jazz. Skivor med Benny Goodman, Artie Shaw och Duke Ellington uppskattades. Småbandsjazz med Teddy Wilson och Lionel Hampton gick hem hos de flesta. Äldre jazz med Armstrong, Bechet, Bix, Jelly Roll, Muggsy Spanier och Eddie Condon spisades också gärna. De stora bebopprofeterna hade man bara hört talas om. Plattor med Dizzy Gillespie och Charlie Parker var svåra att få tag på. När de

började droppa in, utbröt en veritabel bebopfeber bland en del av jazzklubbisterna. De klädde sig i basker och solglasögon och lade sig vinn om en hip livsstil.

Verksamheten blev under några år framåt synnerligen intensiv. Jamsessions och konserter ordnades på löpande band. Vi samarbetade mycket gott med Folkets Hus. De bjöd på lokalen, vi på musiken.

Trumpetaren och sångaren Allan "Garvis" Parsland var jazzklubben Eccentrics förste ordförande. Här tillsammans med trummisen och nattklubbsägaren Göran Lundin. Foto: Stig Jonasson

Varje söndag samlades vi på konditori Aske-lyckan till spisarträffar. Klubbkassan tillät inköp av en resegrammofon, som vevades upp för hand. Pickupen vägde säkert ett hekto men var elektrisk och kunde kopplas till kaféets radio. På denna minst sagt risiga anläggning spelade vi våra 78-varvare. LP-skivorna hade ännu inte lanserats. Många av de skenakorna blev så hårt ansatta, att de var mer vita än svarta. Skläpstift och kaktusstift lindrade slitaget något.

Vi visste förstås, att det fanns andra jazzklubbar, flera av dem i Småland, men något samarbete förekom inte det första året. En del av oss odlade emellertid en del personliga kontakter med jazzvänner i olika delar av landet. Namn

och adresser fick vi ofta genom jazztidningarnas insändarspalter. Utöver Orkesterjournalen fanns tidningen Estrad och en jazztidning i fickformat som hette Swing. Redaktör för och ägare till Swing var självaste Nalen-chefen "Topsy" Lindblom. Jag hade för resten god kontakt med Topsy och fick en del smågrejer publicerade.

Det förekom också en ganska livlig kommers discofiler emellan. Man bytte, köpte och sålde skivor i rätt stor omfattning. Bland OJ:s annonser fanns ofta långa listor över skivor som var till salu. De som handlade med begagnade skivor blev snabbt goda vänner. En som jag på det sättet lärde känna var Leif Andersson, senare känd som "Smoke Rings".

Jag hade i Göteborg en brevvän som hette Lennart Liedholm. Jag minns inte hur kontakten först etablerades, men förmodligen var det genom någon insändare som måste bemötas. Vi käbblade en hel del om vilken typ av jazz som lät bäst, bl a jämförde vi Duke Ellingtons och Jelly Roll Mortons tjugotalsinspelningar. Jag höll på Duke, Lennart på Jelly Roll. Det hela var förstas en rätt meningslös debatt.

Mera fruktbar blev diskussionen, när vi kom in på klubbarbetet. Lennart var en av ledarna i jazzklubben Hot Circle i Göteborg. Här sysslade man i stort sett med samma aktiviteter som vi i Eccentric. Bland medlemmarna fanns både skivsamlare och musiker.

Hot Circle hade en beskyddare i journalisten Bo Gunnar Biehl i Handelstidningen. Biehl hade som extraknäck att varje söndag skriva och redigera en jazzkrönika i Göteborgstidningen. Det hade han gjort i en fyra, fem år vid det här laget. Bo Gunnar hade genom sin jazzspalt kommit i kontakt med olika jazzklubbar, främst i västra Sverige. Biehl använde sig av signaturen Bix.

Lennart Liedholm och jag fantiserade om ett samarbete mellan olika jazzklubbar. Vi skulle kunna ordna klubbträffar, där vi kunde tävla i jazzfrågesport och även tussa ihop våra respektive musiker i jamsessions. Entusiastiskt och utan en tanke på alla svårigheter som skulle kunna uppstå erbjöd jag mig att tillsammans med mina klubbkamrater försöka få till stånd ett jazzmöte

i Växjö någon gång under våren 1948. I första hand skulle det vara en träff för medlemmarna i Hot Circle och Eccentric.

Jazzträffen i Växjö 1948

I Växjö vidtog förberedelserna för träffen. Vi beslöt, att den skulle äga rum lördagen den tredje och söndagen den fjärde april. Det hela skulle börja med en stor bankett på Frimurarhotellet. Vi förmodade, att vår klubb skulle orka med att bjuda våra gäster på supé. Det var på den tiden då man kunde få en tre-rätters supé för sex och femtio! Men det var ändå ett beslut som skulle visa sig ödesdigert.

Tävling i jazzfrågesport skulle ske mellan Hot Circle och Eccentric. Kvällen skulle avslutas med jamsession. Det var tillåtet att dansa till jazzlåtarna... Under söndagen skulle förhandlingar hållas, främst i syfte att göra upp planer för framtiden.

Inbjudan avgick till göteborgsklubben. Svaret vi fick var mer positivt, än vi kunnat drömma om. Inte mindre än ett tjugotal Hot Circle-medlemmar lovade att komma. Men inte nog med det. Redaktör Biehl hade fått nys om det hela och anade, att detta var ett gyllene tillfälle att göra slag i saken, när det gällde att förverkliga de tankar och idéer som hade framförts i olika sammanhang om att försöka bilda en sammanlutning av landets jazzklubbar. Han budade i all hast ett antal nyckelpersoner hos de klubbar han kände till existera. Åk till Växjö på lördag - där händer det saker!

Vi bleknade en aning, när vi fick reda på att ytterligare ett dussin personer skulle komma till träffen. Men okej, de var välkomna! Och supé skulle de få...

Bo Gunnar Biehl åkte förstas själv med till Växjö, åtföljd av Orkesterjournalens reporter Bengt Röhlander.

Det hela utvecklades helt efter planerna. Vid middagstiden på lördagen anlände göteborgarna. De hade sitt New Orleans-band med sig och med detta i spetsen marscherades upp till hotel-

let. Efterhand anlände övriga gäster, bland dem ett gäng från Basin Street Club i Örebro. Vidare kom folk från klubbar i Höganäs, Kalmar, Häl-singborg, Oskarshamn och Virserum. De hotell- rum vi beställt visade sig inte räcka till. Vi fick ställa upp med privatbäddar, så gott vi kunde.

Av Hot Circle fick växjöklubben en fin present. Det var en ordförandeklubba i silver, som över- räcktes av hotcirkelns ordförande Rune Bristulf. Klubban hänger i dag inramad i Föreningen Jazz' klubblokal.

Supén blev mycket lyckad. Tävlingen i jazzfrå- gesport vanns av göteborgarna. Vid jammet medverkade allt vad staden hade av förmågor. Litet senare på kvällen anlände musikerna i ett par stockholmsband, som hade spelat på ett par dansställen i närheten. Det var Arthur Österwall och hans killar samt Pete Browns kvintett, som innehöll storheter som Siljabloo Nilsson och den franske trumpetaren Bernhard Hulin. Sällan el- ler aldrig hade det väl tidigare svängt så till den milda grad i det gamla ordenshuset.

Dagen efter var delegaterna dock så pigga, att de kunde samlas för överläggningar. Vid mötet satt Bengt Röhlander ordförande och Bo Gunnar Biehl sekreterare. Deltagarna var överens om att tiden nu var mogen för bildandet av ett svenskt jazzklubbsförbund. Det var emellertid nödvän- digt att få med stockholmarna i bilden. Jazz- klubbarna i huvudstaden skulle kontaktas med det snaraste. Det uppdraget gick till Arne Berg, Höganäs och Bengt Röhlander. Vidare beslöts, att ett stort jazzklubbsmöte skulle anordnas un- der sommaren i Göteborg. Här skulle man dra upp riktlinjerna för det nya förbundet.

Om det historiska mötet i Växjö kunde man läsa i det referat som Röhlander skrev i Orkester- journalens majnummer. Jag skrev också ett kort referat i Smålandsposten. Det var första gången jag utgöt mig som jazzskribent. Mötet referera- des utförligt också i Göteborgstidningen. Bix skrev:

“Växjöträffen blev mer givande än man någon- sin kunnat tänka sig. Detta trevande initiativ från den ambitiösa smålandsklubben slutade med stor succé. --- Det är ett gammalt önskemål som

nu ser ut att kunna förverkligas. Styrkan med en riksorganisation ligger ju i öppen dager, om man blott ser på förhållandena i t ex Frankrike. Hotklubbarna där håller ihop ordentligt, verkar för jazzen genom propaganda, byte av musiker, skivinspelningar och kåsörer”

Expressens Lasse Klefeldt och Aftontidningens Arthur Österwall skrev också om mötet. Till och med i den ansedda amerikanska jazztidningen Down Beat infördes en notis om växjöträffen.

Från flera av deltagarna kom entusiastiska tack- brev, vilka naturligtvis fick arrangörernas tupp- kammar att växa ytterligare.

“Tack för en lyckad träff i jazzens tecken! Un- derbart stimulerande i Växjö”, skrev Arne Berg.

Från Norge hörde ordföranden i Norwegian Rhythm Clubs Association, Niels Jacobsen, av sig:

“Det var icke dålig propaganda för vår sak det- ta! Min plan om Världens Jazz Frimureri och främst ett starkt skandinaviskt jazzförbund må vi då kunna greja på mötet i Göteborg.”

Så vitt flygande planer hade alltså den gode normannen. Men vi i Växjö skulle nöja oss med om bara ett svenskt samarbete klubbar emellan kunde förverkligas.

I Eccentric Jazz Club kunde vi nu hämta andan ett tag. Vi hade lyckats ro det hela i hamn. Men litet surt efteråt kunde inte undvikas. Räkningen från Frimurarhotellet visade en summa som var mycket större än vi väntat oss. Klubbkassan var emellertid tom. Det blev till sist min arme fader som förbarmade sig över oss och betalade de hundralappar som fattades.

Ett riksförbund bildas

Hot Circle hade fått i uppdrag att ordna det stora jazzmötet under sommaren 1948.

Göteborgarna skötte sig med den äran. Mö- tet blev av betydligt större dimension än det i Växjö. Mer än 200 jazzklubbister ställde upp. Ett femtontal klubbar var representerade. Det internationella inslaget blev dock mindre än

väntat, en norrman, tre finnar och en fransman. Från Stockholm kom en liten trupp med Harry Nicolausson, Nils Hellström och Lars Resberg i spetsen.

Konferensprogrammet innehöll jamsessions, radioutsändning, rundturer bland stadens skivaffärer, sightseeing med båten Västanfläkt, stor bankett på Liseberg, badutflykt i skärgården samt givetvis konferenser och förhandlingar.

En tävling bland de närvarande pianisterna utlystes. Den vanns av göteborgaren Östen Hedenbratt. Växjös Ingvar Widenberg blev trea genom att spela rivig boogiewoogie. Kuriöst nog blev Leif Asp bara femma. Den unge Bengt Hallberg ställde inte upp! Han deltog emellertid flitigt i jammen. Någon skrev efteråt: Lägg den grabbens namn på minnet!

Två telegram avsändes från konferensdeltagarna, ett till konung Gustaf V, ett till Louis Armstrong. Till allas glädje svarade kungen, tackade och lyckönskade. Armstrong hörde dock inte av.

Beslut togs om att bilda ett riksförbund med Sveriges jazzklubbar. Det nya riksförbundet erhöll två donationer. Det var tidskrifterna Estrad och Fickjournalen som skänkte var sin hundralapp. De svenska jazzklubbarnas riksförbund SJR har

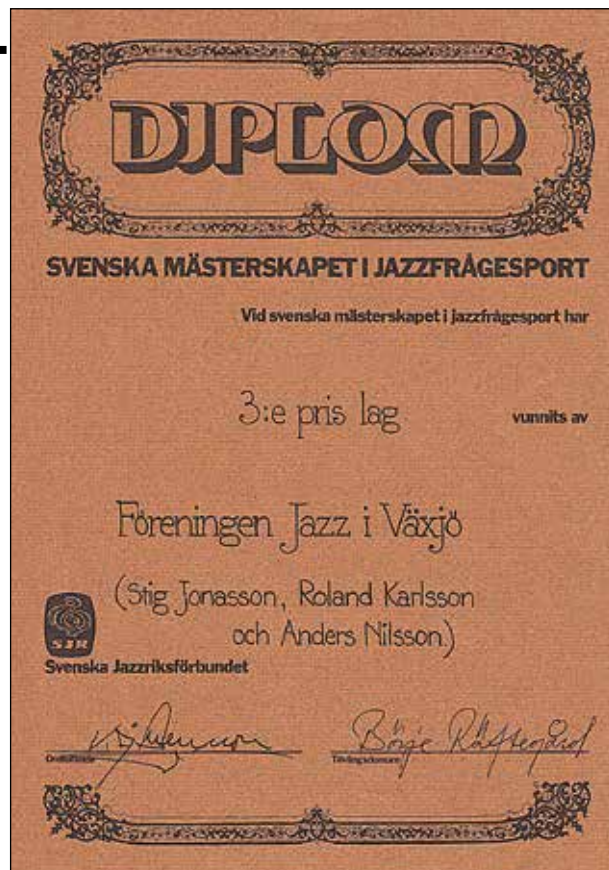
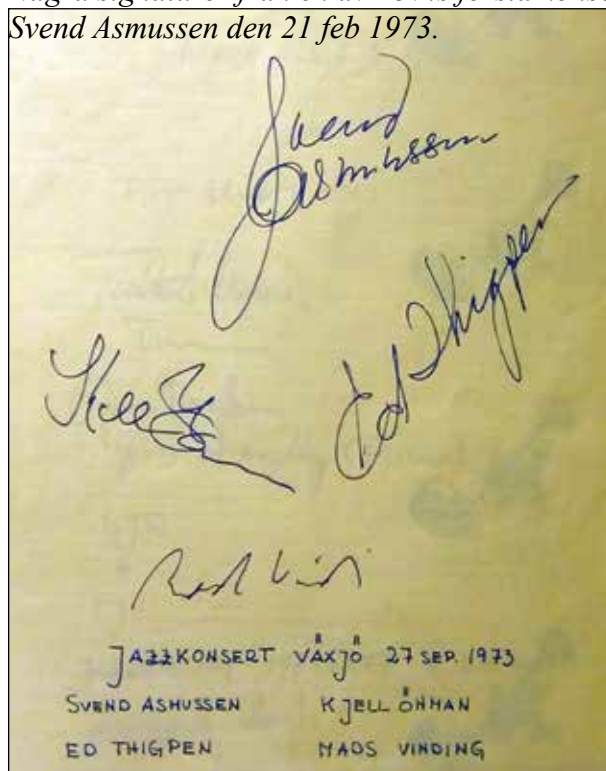
nu existerat i 64 år. Som mest har fler än hundra klubbar varit anslutna till förbundet. När SJR fyllde femtio år, gavs en minnesbok ut. I den kan man följa förbundets utveckling genom åren.

Under senare tid har jazzklubbsförbundet ändrat sitt namn till Svensk Jazz!

Jazzklubben Eccentric i Växjö existerade bara fram till omkring 1955. Då hade de flesta av jazzklubbisterna flyttat från stan. Men ytterligare ett riksmöte hann man med att anordna. Det var jazzrixdagen 1951, som till största delen hölls ute i Evedal. En konsertafon hölls Folkets Park. Här medverkade pianisten Bengt Hallberg och saxofonisten Carl-Erik Lindgren tillsammans med några växjömusiker, bl a trumslagaren Janne Bengtsson och vokalisterna Allan Parsland.

Delar av den konserten spelades in av Rune Persson, som senare kom att bli en av Sveriges ledande inspelningstekniker hos grammofonbolaget Metronome. Musiken överfördes till lackskivor. Så vitt jag vet finns det bara ett exemplar av dessa skivor bevarat. Jag hade det i min ägo tills för några år sedan, då en samlare efter enträget bönande fick köpa det för en spottstyver...

Några signaturer från en av FJV:s första konserter.
Svend Asmussen den 21 feb 1973.

Ett axplock affischer

jazz inc.
Jazz Incorporated

NILS SANDSTRÖM saxofon
EGIL JØHANSEN slagverk
KRISTER ANDERSSON div sax, clarinet
BERTIL LOVGREN trumpet
LARS SJÖSTEN piano
STURE NORDIN bas

"Be Bop is beautiful"

DUBBEL BE BOP PÅ MUNKEN
Fredag och Lördag 30–31 oktober 1981 kl. 19.00
MUSIK – DANS – MAT
OBS! Liveinspelning av Jazz inc. nya skiva

Arr. FJV – Media
På skiva: JAZZ INC. Live at Fasching (Caprice CAP 1217)

FÖRENINGEN **JAZZ** I VÄXJÖ SWEDEN

Oléo

STORBANDS-KONSERT
och **THE-DANS** med
FJV BIG BAND

under ledning av
MIKAEL RÅBERG

Gästartister
Eva Waldemarsson
Petur "Island" Östlund

Restaurang **Oléo** söndag 24 mars
kl. 15.00–18.00

Entré 30:–

PUTTE WICKMANS
KVARTETT

FÖRENINGEN **JAZZ** I VÄXJÖ SWEDEN

claes-göran croona piano
red mitchell bas
rune carlsson trummor

Måndagen den 13 april kl. 19.30
KATEDRALSKOLANS AULA

förköp: Carlessons Musikhandel - tel: 0470/12463

FÖRENINGEN **JAZZ** I VÄXJÖ SWEDEN PRESENTERAR

SVANTE THURESSON

med FJV BIG BAND

ABF

Konsortbiljetter (inget förköp) 30 kronor

Lördagen den 17/3 kl. 16.00
ARABYSKOLAN
Eftersits på MUNKEN
Vi dansar till JAZZ I BALJAN 19.30

PAKETPRIS 130 kr. (gäller både konsert och eftersits på Munken)
Förköp: Carlessons Musikhandel

Äntligen! Nya, nära
En riktig föreningsförsäkring! **SKANDIA**

JAZZ PÅ PALLADIUM

BAR I SALONGEN
Förband förekommer på de flesta Palladiumkonserterna - Palladiumbörder: 140 kr - med 100 kr, stud 80 kr - stud med 60 kr

KASSAN ÖPPNAR KL 19

- ONS 26 JAN HANNA ELMQUIST QUARTET Förband**
TORS 10 FEB KAROLINA VUCIDOLAC, LARS JANSSON & NOSSO TRIO Förband
ONS 23 FEB BOHUSLÄN BIG BAND, BIRD 'S BEBOP - THE GREAT CHARLIE PARKER
ONS 02 MARS CONTEMPORARY BEBOP QUINTET Förband
ONS 09 MARS GUNNEL MAURITZSON BAND Förband
ONS 23 MARS TORBEN WALDORFF GROUP Förband
ONS 30 MARS THUBANON SPELAR LARS GULLIN Förband
- DESSUTOM PÅ VÄXJÖ TEATER KL 19.00!**
LÖR 26 MARS SWINGIN' IN BLACK AND WHITE
DET VÄRLDSTURNERANDE SVENSKA SWINGDANS-KOMPANIET HARLEM HOT SHOTS VÄVER IHOP DANS, FILM OCH SÅNG OCH BJUDER PÅ EN RESA TILL 1900-TALET'S SWINGIGA FÖRSTA HÄLFT.

Affischdesigner Björn N

MUSIC FOR XABA

MORIKI FIDA (trumpet, percussion)
 JOSEBY DWANI (sax, piano, vocal)
 GRAY TUDU (drum, percussion)

The trio MUSIC FOR XABA is a seasonal new group, bringing together three fine musical talents, each well known in his own right. The trio's music is based on African and Turkish folk music and is extremely varied, with exciting instrumental and vocal improvisations. The group commences with vocals and musical energy - this music springs all the time. Their debut album is scheduled for early release as the first of Sonet's "Individual Folk Sounds" series, record number Sonet 007-001 (Digital).

MORIKI FIDA is a Xhosa tribesman from East London, South Africa. He came to Europe in 1965 with Chris McGregor and the "Blue Notes", to appear at the Antilles Festival and to subsequently settle in London. He has appeared as featured trumpet artist with the Chris McGregor Quintet and "Brotherhood of Breath" at numerous European festivals over the years and has been a member of the new London appearance by the McGregor group at the South Coast Club and other places. He is a very exciting soloist with a sweet, but spicy that springs from his African upbringing in a highly original way.

JOSEBY DWANI is also a Xhosa tribesman from East London, South Africa, who came to Europe with Moriké Fida and Chris McGregor. He left Europe in 1960 to join the Steve Lacey Quartet for a tour that took him through South America to New York. He then joined Don Cherry and Gray Tudú in the Don Cherry Trio, which appeared at a number of festivals and engagements in Europe and Scandinavia. For a year the group was resident at Dartmouth College, Hanover, New Hampshire and was a number of concert appearances in Boston and other cities on the U.S. east coast. DWANI later left for Paris, where he worked with trumpeter Alan Skovler. Recently he has been appearing with the Dollar Brand group in Venice and Copenhagen. Joseby DWANI is a fine bass player, an interesting pianist and an original vocalist. He has a fascinating repertoire of songs and melodies from his African heritage, which MUSIC FOR XABA is able to exploit with humor and originality.

GRAY TUDU is a classically trained percussionist from Istanbul, Turkey. He toured North Africa and India with a Turkish show group before coming to Europe in 1967. Eventually he came to Scandinavia where he worked frequently with trumpeter Don Cherry and a number of Swedish musicians, including tenorist Bertil Rosenblom. He was a member of the Don Cherry Trio for some eighteen months, in Scandinavia, Europe, the U.S.A. and Turkey. Gray Tudú left Cherry to join the Turkish-Swedish group, IZDA, with whom he appeared for about a year until summer 1976. Recently he has been rehearsing and working with the Dollar Brand group in Copenhagen.

For bookings and information contact:

MUSIC FOR XABA
 C/O Koor
 Bagarfrivägen 95
 12355 FÄRÖSLI
 Sweden... (telephone: 08/04 33 40)

MUSIC FOR XABA

MUSIC FOR XABA

Trumpet Kings

Fredrik Norén
Peter Asplund
Gustavo Bergalli
Magnus Broo
Rafael Sida
Jazz Unit

Onsdag 29 november
 kl. 20.15
 Växjö, Konserthuset
 Källaren

Arr: Jazz i Växjö

<http://jump.to/jazz-i-vaxjo>

Växjöjazzens plats i cyberspace!

6 säsongsrecensioner
 Stig Jonassons jazzkrönikor
 Fjella höstprogrammet 2000
 + mycket mera...

Mathias Algotsson Trio

Palladium
Ons 14/10
Insläpp kl19

Entré: Medlemmar i FJV 100 kr, Icke medlemmar 140 kr

Jazzinfo från Växjö

Miriam Aïda Quartet

FJVs konsert på RiFiFi den 18 februari 2009

Anteliigatan 3 - kl 20.00 - ca 23.00

Sångerskan Miriam Aïda har nått ganska långt i en internationell karriär sedan hon introducerades i början av 2000-talet. De senaste åren har hon framträtt i flera av världens metropoler: Tokyo, London, Moskva, Berlin för att nämna några. Hon har oftast sjungit med i maken Fredrik Kronkvists grupper, som i bossbandet A Bossa Elétrica. Hon har också medverkat i Joe Spinaci & The Brookolino Orchestra, framträtt med Norrbotten Big Band och sjungit låtar som brukar förknippas med Monica Zetterlund.

Sju skivor på sex år har det blivit hit-tills, den senaste kom i våras, Come On Home med pianotrio och med Fredrik Kronkvist som gästsolist. Här finns 13 låtar av Cole Porter, Jon Hendricks, bröderna Gershwin och Stevie Wonder.

Den ackompanjerande trion består av för Munkenbesökare bekanta Daniel Tilling på piano, Martin Sjöstedt på bas och Daniel Fredriksson på trummor, vilka vi träffat här ganska nyligen.

www.miriamaida.com

Onsdagsjazz

VÅREN 1979

31.1 KANSAS CITY STOMPERS Starkt glädjande av populäraste samt tider sången	21.3 RUNE GUSTAVSSONS TRIO med Bengt Hallberg & Georg Riedell
7.2 ROLF WIKSTRÖMS HJÄRTSLAG Georgs främsta bluesband för oss till tiden	28.3 OPPOSITE CORNER Sästa jazzgrupp i Sverige 1977 i Skövdekonserter
14.2 STAFFAN ABELEENS KVARTETT med Nasse Lindström, Björn Åke & Fredrik Miska	4.4 STANS BAND Välkänd Stockholmsgrupp som utvecklat från Kungälv till Stockholm
21.2 MAMBA Frua, Mestizo & Sven Bergcrantz & K med ritmik Rasmus	11.4 MAX COLLIE Populär engelsk dixieland
28.2 SUMPENS SWINGSTERS Stockholmsdels av alla glädjande & roliga slag	18.4 FREDRIK NORÉNS KVINTETT Fredrik Norén med sin ny öppnande grupp
7.3 SCANIAZZ Malmögruppen med den ästa New Orleansmusik	25.4 JAZZ UNION Välkänd Malmögrupp med många sångare jazz
14.3 PETER O EKBERGS GRUPP Växjö kultursällskapet med pop, jazz och övrigt	2.5 GUNNAR LIDBERG Den festliga swingstilen på eftertraktat skivspel

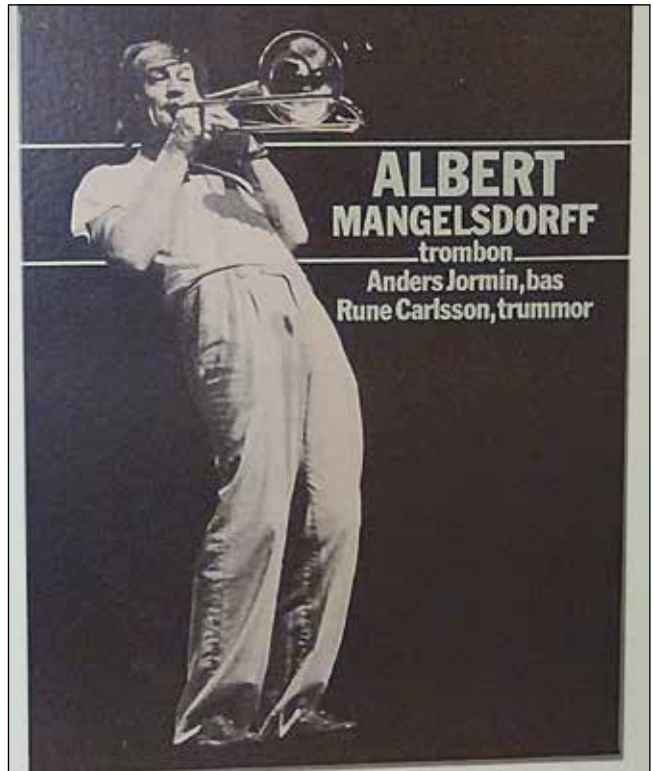
MJÖDNER

Öppet: 21.00—ca 24.00

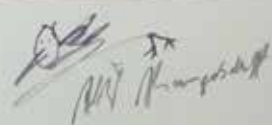
Adress: Norra Esplanaden 24. (Parkera bilen på teaterterget och gå upp
så slöser ej grannarna) Tel. 0470/116 01

JAZZ SAMMENHANG FÖRENINGEN I VÄXJÖ

ALBERT MANGELSDORFF
 trombon
 Anders Jormin, bas
 Rune Carlsson, trummor

FJ VÄXJÖ

Föreningen jazz i Växjö:s storband gick ut hårt med sikte på seger – och vann succén. I förgrunden saxofonisten Sven Magnusson och Valter Allvin. (Foto: STEFAN NILSSON)

Växjö:s eget storband drog fullt på Katedral

Vi går ut hårt med ett arrangemang av Thad Jones, sade kapellmästaren Robert Sjölin och stampade igång det senaste på musikhimlen i Växjö: Föreningen jazz i Växjö:s storband. Bandet gick mycket riktigt hårt ut med siktet på seger – och vann succén.

Ett år efter starten har bandet kommit fram till en alldeles otroligt tät jazz. Bakom den

framgången ligger hårt arbete med repetitioner varje tisdag i Folkets park dit hugade spekulanter är välkomna att följa arbetet.

Söndagens konsert i katedralskolan drog så mycket folk att det började likna fullt hus. Man förstår entusiasmen i Tommy Nilssons röst när han sade att det är väl det roligaste man kan tänka sig att ha sitt eget band i lokalen dit föreningen förut inbjudit så många storheter.

DEBUT

16 man räknar Föreningen jazz i Växjö:s storband och söndagens konsert räknades som den rätta debuten. Bandet har

visserligen spelat offentligt förut på uppdrag, men det var söndagen som orkestern hade valt för att presentera sig för Växjöpubliken. Den bjöds på utmärkt jazz, tät, glad och rik på fina solon och fina arrangemang av bandets egen arrangör Håkan Thunér.

Före och efter pausen spelade Ljungby jazz uti baljan boys sin mjukare tradjazz och vann som så många gånger förr växjöbornas varma applåder.

AS

Bluesparty och Blue Monday

Av Sven Carlsson och Calle Bjelke

Bluesparty startade sommaren 1998 med att Doctor Blues, M-Train, Twisters och Red & Blue i samband med ett musikfest på Stortorget i Växjö beslöt att bilda en bluessektion inom Föreningen Jazz i Växjö. Vi fick en styrelseplats inom Föreningen Jazz och fick tillstånd att boka evenemang en lördag i månaden i Konserthuskällaren. Vi bokade även bluesbanden vid Smålandspostens och Jazz i Växjös gemensamma årliga jazz&bluesfest i Konserthuset. Där bereddes även plats för lokala bluesband att framträda. Bluespartys verksamhet varade till julen 2005. De sista säsongerna höll vi till på Zeldas och Stadt.

Vi hade hög kvalitet på banden och betade av det bästa inom svensk blues men bokade även flera

amerikanska bluesartister. Bluesparty var länge ett populärt inslag i Växjös musikliv men mot slutet avtog intresset och verksamheten tynade så sakta bort.

Sedan 2009 har vi inom bokningsgruppen återupptagit bluesbokningar i samarbete med Kafé deluxe där vi arrangerar blueskvällar första lördagen i varje månad, fyra spelningar på våren och fyra på hösten. Så bluesen lever än i Växjö.

Bluesparty sysslade även med närradio. Från augusti 1999 till och med december 2000 gjorde vi sammanlagt 62 entimmesprogram under rubriken Blue Monday.

Ett axplock annonser

THE DANS
PÅ OLEÓ
Söndagen 19 okt. -86
Söndagen 23 nov. -86
mellan 15.00-18.00

FÖRENINGEN JAZZ I VÄXJÖ SWEDEN

SWING

MUSIK
FJV BIG BAND

Discjockey Janne Björklundh

"En eftermiddag att hålla om dig."

Arr. FJV - Danskklubben SWING - OLÉO

ENTRÉ: 35: -

Star Dust • Moonlight Serenad • Blue Skies • In the mood

LUCIAJAZZ MED
LJUNGBY JAZZ

I BALJAN

JAZZ

LUCIATÅG från St. Sigtrids Fhsk

PALLADIUM
Storgatan 12, Växjö

Bilj: 140 kr, stud. 80 kr
(Medl: 100 kr, stud. 60 kr)

Palladium
SÖN 12 DEC - entré fr kl 15.30

LUCIA-kaffe
lussebullar mm
Linnéa Moller

www.jazzivaxjo.se

FÖRENINGEN JAZZ I VÄXJÖ
presenterar

Lena Ericsson

19 med 89

FJV BIG BAND

SÖNDAG 12 NOV KL. 15.00
Katedralskolans aula
För köp: Carlessons Musikhandel Entré 60:-

Föreningen Jazz i Växjö
www.jazzivaxjo.se

Palladium
TIS 3 NOVEMBER - entré 19.00

Förband:
från S:t Sigfrids
folkhögskola

JAZZ

KÁLMÁN BALOGH GYPSY CIMBALON BAND

Förband med
studenter från Växjö
Musikutbildningar

Palladium
ONS 13 OKT - entré fr kl 19.00

www.jazzivaxjo.se

JAZZ

ELIN LARSSON GROUP

Äntligen vår
BENGT HALLBERG
VID FLYGELN

TORSDAGEN DEN 14 / 4 - kl 20.00

Biljetter: 180 kr (medl. 160 kr) studerande 120 kr

www.jazzivaxjo.se Palladium - Växjö www.jazzivaxjo.se

Föreningen Jazz i Växjö
www.jazzivaxjo.se

IOGT - NTO
TIS 27 APRIL - entré fr kl 19.00

Förband:
från S:t Sigfrids
folkhögskola

JAZZ

LARS JANSSON - piano
THOMAS FONNESBAEK - bas
PAUL SVANBERG - trummor

www.jazzivaxjo.se
NYHET: Bar i salongen

Förband från Växjö
Musikutbildningar

Palladium
TORS 25 NOV - entré fr kl 19.00

JAZZ

GUNNAR LIDBERG HOT QUARTET

Förband: S:t Sigfrid

UNIT JAZZ & WORLD
MED ANDERS HAGBERG

Gitarristen Niclas Höglind blev '97 musikalisk ledare för Jazz Unit och då tillkom även trumslagaren Kristofer Johansson, i d växjöbo.

JAZZ JAZZ
www.jazzivaxjo.se

Bar i salongen
Palladium
ONS 14 SEP - kl 19.00

EXTRA EXTRA EXTRA EXTRA EXTRA

Jazz Inc. Svenska Jazzeliten

Bertil Lövgren Krister Andersson Nils Sandström
Lars Sjösten Sture Nordin Bengt Stark

Källaren Konserthuset
3 maj kl 20.00

Arr: **Dragon Records**

EURO Accident

Entré 100:-
medlemmar 75:-

Bebop is beautiful

Föreningen Jazz i Växjö
www.jazzivaxjo.se

MUNKEN Bäckgatan,
VÄXJÖ
ONSDAG 15 OKTOBER KL 19.30-23.00

Förband:
Unga talanger från
St Sigfrids thsk

ANDREAS GIDLUND QUARTET

Trevlig modern jazz av hög kvalitet

Föreningen Jazz i Växjö
www.jazzivaxjo.se

RiFiFi Anteliigatan 3, VÄXJÖ
ONSDAG 15 APRIL - kl.20-23

Förband:
från St Sigfrids
folkhögskola

LIMEHOUSE JAZZBAND

"Riktig" jazz med musik från 1920- och 1930-talet

Förband från St Sigfrids Folkhögskola

Vivian Buczek
Peter Asplund
och **Claes Crona Trio**

Clas Croona
Hans Backenroth
Johan Löfcrantz Ramsay

Med bar i salongen
Palladium
Obs: Måndag 1 OKT - kl 19

CA 21.30 FORTSÄTTER VI
PÅ KAFÉ DE LUXE!

Kafe DE LUXE

40 FÖRENINGEN JAZZ I VÄXJÖ SWEDEN

www.jazzivaxjo.se

Info: www.jazzivaxjo.se

Hammond Quartet East

HQE består av 4 grandiosa musiker som spelar i en modern hardbopstil!

www.persjodin.com

Förbandet inleder kvällens konsert

Med bar i salongen
Palladium
ONSDAG 28 Mars - kl 19.00

40 FÖRENINGEN JAZZ I VÄXJÖ SWEDEN

Info: www.jazzivaxjo.se

Fine And Mellow
- Anna Sise sjunger
Billie Holiday

Anna Sise är skådespelskan som lika gärna underhåller som sångfågel - ikväll med Billie Hollidays texter.

www.annasise.com

Förbandet inleder kvällens konsert

Med bar i salongen
Palladium
ONSDAG 2 MAJ - kl 19.00

40 FÖRENINGEN JAZZ I VÄXJÖ SWEDEN

Info: www.jazzivaxjo.se

Jazzbolaget

"Sonny Rollins och John Coltrane-influenser men med en slags nordisk klang."
citat: Magnus Nilsson - Smp

www.myspace.com/mattijazz

Förbandet inleder kvällens konsert

Med bar i salongen
Palladium
ONSDAG 18 April - kl 19.00

40 FÖRENINGEN JAZZ I VÄXJÖ SWEDEN

SUPERJAZZ !!!!!
med FANTASTISKA
TOLVAN BIG BAND
 under ledning av **Helge Albin**
 18 musikanter på scenen!

bl a framföres en helt nyskriven svit av
 saxofonisten Cennet Jönsson –
 åttasatsiga Tarantula Suite!
 ”ett fullständigt makalöst stycke musik”

onsdag 17^{nov} 1930

NYHET: Bar i salongen! Entré: fr 19
PALLADIUM 140kr / 80kr (stud)
 (FJV medl: 100kr
 60kr (stud)

Storgatan - Växjö
www.jazzivaxjo.se

40 års Jubileum

NILS LANDGREN
 med Bohuslän Big Band

Växjö Konserthus **lördag 20 oktober 18.00**
 mediamax-pris 305:- ord pris 350:-

11.00-15.00
 • Jazzgrupper
 från Växjö
 • Smålands Musikarkiv
 Gratis entré!

20.30
 Jubileumsmiddag/dans
 Bordsbest. 0470-70 22 56

Tack till:
 SVENSK JAZZ Växjö kommun
 MUSIK I SYD SkåneKRONOBERG

Förköp: **BiljettCentrum**
 0470-416 00

www.jazzivaxjo.se

Jazzvåren 2001
 i Källaren

Onsdag 24 Jan **SECOND LINE JAZZBAND** – En doft från New Orleans.
Freitag 2 feb **JAZZ- & BLUESFESTEN**
Torsdag 15 feb **GARY PRIMICH Blues Band** – Blues från Texas.
Onsdag 21 feb **NISSE SANDSTRÖM & MARINENS MUSIKKÅR** – U-båtsjazz.
Onsdag 28 feb **JAN ERSSON BIG BAND** – I Buddy Rich's anda.
Onsdag 7 mars **MAGNUS LINDGREN'S KVARTETT**
 – Stjärnskott på saxofon.
Lördag 10 mars **SAM ROCKET AND HIS BLUES PRISONERS**
 – Ett gripande gäng med fängslande sväng.
Onsdag 14 mars **ANN-KRISTIN HEDMARK med BERNDT EGERBLADHS TRIO**
 – Jo, men visst, hon & han.
Onsdag 21 mars **BALLROOM BAND** – Dans och nostalgi.
Onsdag 28 mars **MYNTA & INDIAM TIME** – Curryjazz.
Onsdag 4 april **MIRIAM ÅTDA QUINTET** – Exotisk jazz.
Lördag 7 april **BLUEASS BLUES BAND**
 – Får Växjö att rocka med den antydda kroppsdelen.
Onsdag 11 april **FREDRIK NORÉN BAND** – Sveriges Art Blakey.
Lördag 5 maj **MESCALEROS** – En helguten bluesorkester.

JAZZ OCH BLUES I KÄLLAREN, KONSERTHUSET
 – Livets krydda – Välkomna!
 Myfsade priser – trivsamt stämning – suverän musik...

JAZZJAZZJAZZJAZZJAZZJAZZ JAZZJAZZJAZZJAZZJAZZJAZZ

Luciajazz på Palladium
lördag 12 december

Koppla av en stund från julstressen - **FIRA LUCIA MED LUCIATÅG & gladjazzbandet LJUNGBY JAZZ I BALJAN**
MUSIK FRÅN KL 16 Entré 140 kr (medl. 100 kr)
Gratis entré för alla barn upp till 12 år!
Lussefika 30kr/vuxen och 15kr/barn
 Arrangörer: Föreningen Jazz i Växjö, Palladium Bar och
 Palladiums Vänner

JAZZJAZZJAZZJAZZ JAZZJAZZJAZZJAZZJAZZJAZZJAZZ

Palladium
ONS 22 SEPT. - entré fr kl 19.00

Förband med studenter från Växjö Musikutbildningen

JAZZ

ART OF DUO MED
ULF WAKENIUS och JAN LUNDGREN

www.jazzivaxjo.se

Jazznalles jazzminnen

Av Björn Möller

Jag har nog alltid lyssnat på jazz i någon form. Det var i direkt anslutning till att min period av barnskivor av och med Thomas Funck gick över, som jazzen växte ut i full blom i mitt sinne. En annan orsak var givetvis även min pappas musikintresse och innehav av en grammofon med växlare som tog tio skivor. Han spelade då mest 45-varvare på den, men även tidiga LP-skivor och äldre 78:or. Duke Ellington, Errol Garner, Bob Crosby, Benny Goodman och Artie Shaw gjorde att den sällan var tyst. Denna hans relativt digra samling är numera i min ägo och allt som inte var jazz skingrades inom familjen så sent som 2009. Mina minnen däremot finns kvar. En av dem är att när pappa var ute och rensade i villaträdgården i närheten av mitt rum så satte jag på stereon, öppnade fönstret och höjde volymen så att jazzen flödade i kvarteret runt Katrinelundsvägen 16 i Växjö. En annan är att han ofta satt vid pianot och spelade, ofta Ellingtons melodier. Han kunde inte läsa noter så han spelade på gehör och tog ut melodierna bara genom att lyssna på t ex radion. Ett annat minne är från åttan på Arabyskolan. 1966-67 hade jag turen att ha morgonbön med Stig Jonasson på estraden. Stig ansvarade för att en dag i veckan ge oss elever vad vi tålde. Då spelade han alltid minst tre stycken 78-varvs jazzskivor!

När så Föreningen Jazz i Växjö bildades 1972 inbjöds virotusen Svend Asmussen att spela på Katedralskolans aula samma år och bilden här nedan härrör från den konserten. Men Svend Asmussen var tillbaka den 27 september 1973 tillsammans med Ed

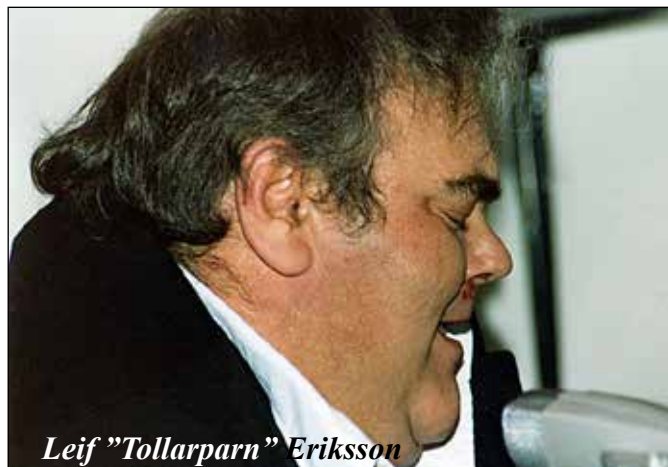
Thigpen, Kjell Öhman och Mads Winding. Det var också samma år som jag och pappa gick med i FJV. Hur som helst fick vi bra biljetter till föreställningen 1972. Ljuset under konserten räckte dock inte till för att lysa upp den mörka scenen. Svend använde sin elektriska fiol och spelade även någon låt i 5/4-dels takt. Det var spännande tyckte jag, men förmodligen var det lite väl modernt för pappa för jag kan inte komma ihåg att han någonsin gick på någon jazzkonsert igen. Han hade visserligen lite hörselproblem så det kan även ha varit avgörande, när jag nu tänker efter.

Jazzcirkeln. Hösten 1974 startade FJV även upp en studiecirkel i ämnet jazz med draghjälp av dåvarande SKS, numera Sensus. Vår ordförande Tommy Nilsson styrde jazzcirkeln under många år framåt. Till en början var vi i entréplanet på Skogslyckans församlingshem och sedan fick vi flytta ner en våning. I cirkeln spelades jazz av många olika slag. Det var också första gången som jag fick lyssna till bl a Eric Dolphy. Annars var jag, då som nu, mest swingmänniska och lyssnade till Duke Ellington, Count Basie och Glenn Miller. I början förekom vid enstaka tillfällen levande musik liksom att vår dåvarande ledare, Tommy Nilsson, även bjöd in gästföreläsare. Nyligen blev jag påmind om detta då Tommy berättade att Leif "SmokeRings" Andersson varit med en kväll. De som då var mina meddeltagare kom genom åren att bli ens vänner som kvarstår än idag. Detta beroende på att cirkeln aldrig slutat, mer än för sommar- och vinteruppehåll, utan bara rullar på och så även till hösten 2012. När Mariakyrkan så småningom byggdes flyttade cirkeln dit. Och den första lokalen var riktigt trevlig med sin eldstad medan vår andra lokal var ljus och låg omedelbart till höger om entrén. SKS bytte så småningom namn till Sensus och köpte upp Tjänstemännens BildningsVerksamhet, dvs TBV, samtidigt som man övertog TBV:s lokaler på Norrgatan. Hit flyttade nu även cirkeln från Mariakyrkan. Idag med betydligt fler deltagare/vänner än någonsin. I cirkelns gamla dagar spelade vi skivor före fiket och hade fråge-

lek efter, men idag visar vi oftast film efter fikat och när jag håller i en programpunkt så släpar jag med den gamla rullbandsspelaren så vi får njuta av Leif "Smoke Rings" Andersson eller Claes Dahlgren från USA. En annan programtablå har Anders von Schedvin och den lyder så här: SSSS – Sânt Som Sällan Spelas. Numera är det oftast över 25 personer på plats. Hur många som återstår från ursprungsåren har jag ingen kontroll på, men det torde vara cirka 10 stycken som ännu efter ca 35 år kommer till cirkeln. Cirkelns ledare har dock bara varit tre, Tommy Nilsson, Arne Eriksson och nu Curt Gustafsson. Och alla ledare sköter jobbet med den äran!

– Må cirkeln leva uti hundra år – fallera!

Leif "Tollarparn" Eriksson

G Levin, Kjell Jansson, Åke Johansson och Doc Cheatham i blåsortagen

*Min gode vän
Nicko Jonsson*

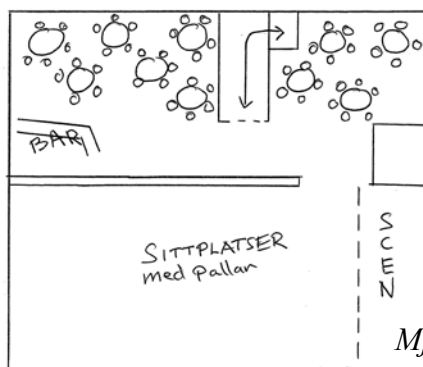

Gunnar "Siljabloo" Nilsson

Mjödner blev jazzstället i stan vilket också var lämpligt då det var studentkåren som drev Mjödner och på så sätt fick vi på ett enkelt sätt in studenterna på jazzkvällarna. Medelåldern på konsertkvällarna var visserligen lite högre än i de studentikosa kretsarna för i mitten av 1980-talet låg snittet på ca 35 år och orsaken var troligen att studenterna var mer aktiva lyssnare då än nu. (Jag kan tänka mig att jazzkvällar ute på Campus vore uppskattat.) Så småningom blev Växjö Universitet byggt och Studentkåren fann för gott att lämna Mjödner och flytta sin verksamhet till Campusområdet.

Sedan FJV bytte konsertplats har huset i stort sett stått outhyrt vilket är/var både synd och skam, även om den en tid var tänkt att fungera som stadens militärmuseum. Tänk om FJV hade kunnat haft lokalen för eget gottfinnande under alla dessa år istället!

Men Mjödner var en viktig tid i mitt jazzliv. Jag gick i stort sett på varenda konsert utan att i förväg titta på programmet. Varje konsert blev på så sätt ett oskrivet blad. Där spelade bl a Ruby Braff tillsammans

Mjödners källarplan

med Bud Freeman. Bud var en snäll och försynt herre som gärna pratade med en spoling som jag på min knaggliga engelska. Gunnar "Siljabloo" Nilsson, Arne Domnerus, Putte Wickman, Scanjazz, Mynta, Kidde Wikingsson, Åke Johansson, Christina Wennerholm med Salamander, Britt-Inger Bergström med Vieux Carré, Nicko Jonsson, Nisse Sandström och Gugge Hedrenius Big Band var ytterligare några som jag avnjöt. Det enda krångliga med Mjödner var att man för att få se musikerna var tvungen att vara där i god tid. Som besökare satt man på pallar framför musikerna. Men även en enkel bar och ett antal barbord flankerade runt om i husets källare.

Verksamheten bytte lokal och kom så till **Källaren i Konserthuset**. Då fick vi som lyssnare även möjlighet att dansa då lokalen hade ett förnämligt trägolv. Dansgolvet blev utnyttjat av många dansanta jazzdiggare medan vi i andra kunde sätta oss vid de trevliga borden som låg i kanten av salongen. Här höll vi till under många trivsamma år tills hyran blev för hög. Källaren var en trevlig plats att vara i och bland musikerna kan jag nämna Johan Hörlén Project och Fredrik Norén Band med Ron Blake.

Stadshotellet (vid Stortorget) blev nu vår nästa anhalt. Skam till sägandes var jag inte så aktiv inom FJV de åren som Statt var klubbens fönster utåt. Vill dock minnas att vi till en börja gick in i Statt från torget och sedermera fick entré genom Stats huvudentré. Bland musikerna bör nämnas Sliding Hammers, Monica Dominique Quintet med Johan Hörlén och Bobo Stenson Quartet.

Stadens biljardpalats hette Zelda och det blev under två år vår jazzlokal. Zelda låg på Krukmakargatan bakom nuvarande polisstationen. Lokalen var känd i Växjö som biljardens hemvist men den var inte alls dum som konserthall. Allt sedan dess går jag regelbundet på alla jazzkonserter som FJV arrangerar. En av mina mest minnesvärda konsertkvällar var när The Carling Family spelade där. Energiknippen Gunhild ledde storbandet och det var kul att se att det verkligen var en familj då många av hennes närmaste ingick i bandet, pappa, mamma, brodern för att bara nämna några, och sedan hade hon även sina egna småttingar med sig bakom scenen. Andra namn på band som kom att framträda var var bl a Andreas Pettersson/Ronnie Gardiner Quartet och Special Guest Star sångerskan Deborah Brown, Karin Rudefelt & Doctor Blues, Bernt Rosengren Quartet och även en s k Jamsession med lokala musiker.

Restaurang Munken låg på Bäckgatan ända uppe under takåsen. Väggarna täcktes med muralmålningar värdig en lyxkrog. Munken var runt mitten av 2000-talet jazzlokal för de jazzlystna. Samtliga muralmålningar fotograferade jag den allra sista spelkvällen för att de skulle få finnas kvar någonstans. Här kom jag att lyssna till mycken jazz. Luciajazzen 2009 utfördes av musiklinjen på Katedralskolan. När melodin Staffan Stalledräng spelades så kom alla sångare infarande på käpphästar! Mycket lyckat och gud vare tack så finns de nu på film. Bland jazzfolket kan nämnas grupper och musikanter som Duke Heigert och Andreas Gidlund Quartet. Och enligt mitt förmenande var Munken den näst bästa konsertlokalen hittills för där fanns ett gemyt som påminde om Mjödner och att lokalerna var vackra gjorde ju inte saken direkt sämre. Domedagen kom dock och restaurangen fick inte förnyat kontrakt och där är i dagsläget enbart kontorslokaler. Hoppas bara att muralmålningarna finns kvar. Det var för övrigt till Munken jag fick ett otäckt samtal en gång, en av mina nära vänner hade kört ihjäl sig. Men minnet av Munken är trots det ljusst. Alla dessa fantastiska konserter och alla dessa fantastiska människor som man mött i en så vacker lokal.

Rififi (Konstlokal)

Flyttlasset från Munken gick till RiFiFi som fanns på Anteliigatan i en gammal fabriksbyggnad. Även om det inte blev många konserter där så var de till stor gagn för mitt jazzliv. Här lyssnade jag bl a till Hawk On Flight. Av Limehouse Jazzband fick jag tillstånd att både filma och lägga upp på YouTube. Resultatet blev lite väl dåligt, men trots det ligger en av låtar-

na nu på både YouTube och FJV:s hemsida. Andra spelglada på RiFiFi var bl a Miriam Aida Quaret. Men RiFiFi levde där sin tillvaro som konstlokal och dessutom på nåder genom ett rivningskontrakt. Huset är idag, sedan några år tillbaka, helt jämnat med marken. Jag vet att jag då frågade mig; ”Undrar hur många tänkbara konsertlokaler som Växjö kan tänkas ha, eftersom man river så hejdlöst? Lokalen måste ju inte vara tipp topp!”

Palladium (f d Biograf)

Nu håller jazzen till i den gamla biografen Palladium på Storgatan mitt i city. Musikerna kanontrivs i lokalen och med den lilla ombyggnaden som gjorts på senare tid i salongens övre del så höjs närvaron avsevärt för oss som både lyssnar och som låter gommen samtidigt få sitt lystmäte. Bland musiker-na nämner jag gärna Anna Sise som levandegjorde Billie Holliday för mig, och Tolvan Big Band som gjorde samma sak med Charlie Parker. Vi hade även ett band här som visade upp Lasse Gullins liv och leverne. Jag kan heller aldrig glömma Stockholm Swing Society, Thubanon, Soundstream Jazz Sextet, Quiet Nights Orchestra, Moksha, Teresa Indebetou Band, Hanna Elmquist Quartet eller varför inte Gunnel Mauritzson Band för att nämna några. Men bland de lite udda är för mig Kálmán Balogh Gypsy Cimbalon Band, men jag köpte en CD och lyssnar gärna på den.

Enstaka jazzkonserter både med och utan FJV:s regi har även hållits på andra platser och lokaler i och omkring Växjö tätort. Säkerligen har några konsertplatser fallit ur mitt minne men inte många.

Arabyskolan: Barney Kessel

Barbarella (Nöjeslokal på Verkstadsgatan):

Den 31 januari 1973 – inledde Holjebandet vår närvaro i jazzvärlden tätt följt av Music For Xaba and Eleventh Hour, Barbarella själva körde också

en konsert med Svend Asmussen.

Bergendalska Gården/Näckrosen/S:t Sigfrid FHSK/Bergunda Skola/Braås Skola/Teaterparken: Birka hade bl a workshops och spelade i Teaterparken, i samarbete med Föreningen Rädda Badhuset.

IOGT: – Oscar Schönning. (se foto ovan)

Jazzlokalen på Kvarnhagsgatan: Henrietta & Malte (Båda med efternamnet Andersson) (se foto sid x)

Katedralskolan (Aulan): I aulan spelade mången storhet, förutom Svend Asmussen, kom Art Blakey, Thad Jones & Mel Lewis Big Band, Stan Getz Sextet med Bob Brookmeyer, FJV Big Band, m fl grupper. Men även en udda konsert med fem olika grupper på scen och bland dessa musikanter fanns Bernt

Rosengren, Dahlbäck, Wahlgren.

Konserthuset: Georgie Fame

Kök 11: Per Sjölin och Vivian Buczek

Oleo: FJV Big Band spelade upp till The-Dans

Rotundan (Folkets Park): Nisse Sandström.

Slottruinen: Merit Hemmingsson den 19 juli 1973

Stortorget i Växjö, norra delen: FJV Big Band.

Teleborg Centrum (Affärscentrum): - Christer Boustedt var i centrumet och spelade med sin grupp vid ett tillfälle, om det nu var under invigningen eller vid något annat tillfälle, t ex vid lanseringen av filmen Sven Klangs Kvintett, må mig vara förlåtet att jag glömt.

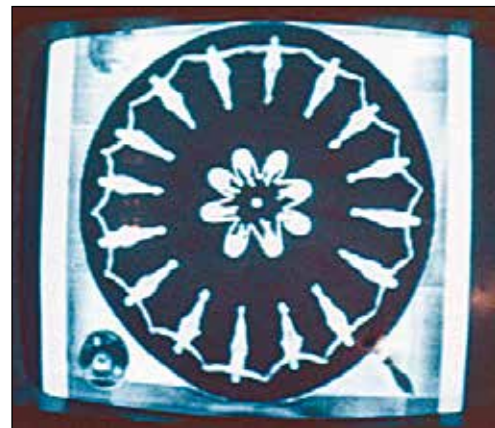
(På 1980-talet visades en jazzfilm på Teleborgs Bio, som låg i Teleborg Centrumskola, granne med Centrumet. Det var den animerade filmen Buddy Bolden

Blues. Vid ett senare tillfällen spelades även en film med Dexter Gordon i huvudrollen gjord av filmskaparen Bertrand Tavernien liksom nyss nämnda Sven Klangs Kvintett. Arrangör var dock inte FJV utan Föreningen Teleborgs Bio.)

Villa Gransholm: Gunnar Lidberg och ett antal andra musikanter, t ex Carin Lundin nu i somras.

Växjö Teater: Milt Jackson Quartet med Horace Parlan och nyligen bl a Harlem Hot Shots.

Filmvisning på Camera. Jag har fått reda på att FJV under tidigt 1990-tal körde olika filmer på biografen Camera som låg på Bäckgatan. Man testade något nytt och visade vanliga spelfilmer och huruvida det

visades några musikfilmer alls vet jag inte. Men i så fall borde jag varit där då det råkar vara en av mina passioner allt sedan jag fick se musikfilmen Gold-diggers 1933 (se foto ovan) och Footlight Parade på TV:n under tidigt 1980-tal.

På **Evedals Vårdshus** och i **Sparbanken Kro-nans** lunchrestarang hölls under några år FJV:s årsmöten under 1980-talet. Under en av dessa kvällar lottades det ut en signerad affisch med Stan Getz Sextet med Bob Brookmeyer, vilken jag hade turen att vinna och efter inramning hamnade den på väggen hemma i hallen. På årsmötena och julfesterna spelade allt som oftast Ljungby Jazz

Stan Getz

Uti Baljan Boys och bland andra Folke Jönsson.

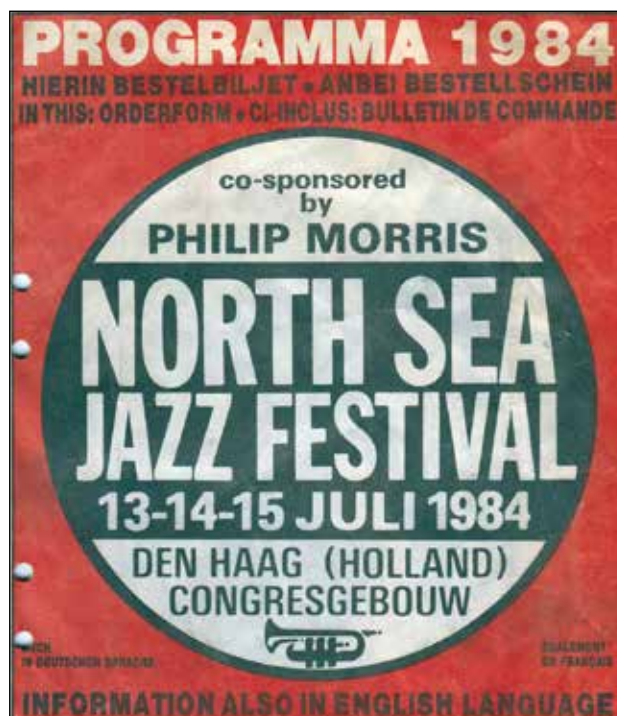
En ständig återkommande programpunkt var och är **Luciajazzen**. Den tongivande orkestern vid alla dessa tillfällen är Ljungby Jazz uti Baljan Boys, i dag oftast kallad Jazz i Baljan eller bara Baljan. År 1986 var Munken ännu inhyst i den gamla bryggeribyggnaden Norrgatan/Bäckgatan. Och restaurangen var på bottenvåningen medan dansgolvet var på mellankvåningen. (Därefter köptes huset av Dackes Golv som byggde om huset helt och flyttade upp restaurangen till takvåningen i vänstra delen av fastigheten.)

Gamla Munken var en ytterst trevlig och bra danslokal. Som kuriosa kan nämnas att min far, på inrådan av mig, hyrde in sig i Munken med sina 80 gäster på sin 60 årsdag 1982. Och när vi som bäst höll på med efterrätten drog Jazz i Baljan igång musiken ovanför våra huvuden. Det blev ett snabbt slut på middagen för alla ville dansa till riktig jazz. Och ännu efter alla dessa år påminns jag av de som var där över glädjen och stompet från bandet. För utan mina kontakter med Baljan hade den festen inte blivit lika rolig och minnesvärd!

Men nog om det nu. I mitten av 1980-talet arrangerades även resor under ledning av Börje Johansson.

Börje var tidigare mattelärare och även min klassföreståndare i sjuan och åttan på Arabyskolan. Han sadlade sedemera om och tog anställning inom Sparbanken Kronan och det var då han började arrangera resor till bl a Haag och The North Sea Jazz Festival. Bilderna som nu följer är samtliga hämtade från den resa då jag följde med. Året var 1984 och jag minns att jag äntligen fick tillfälle att se Carla Bley. Konserten var fantastisk men min placering i lokalen var inte att hurra över

Min närvaro i FJV grundlades således vid Svend Asmussens konsert 1972. Men med åren ökade kontakten med FJV. Detta genom att min mor Ingrid drev

allt sedan 1968 Skrivservice, vilken då var stadens enda skrivbyrå och kontorstryckeri. Och efter militärtjänsten fanns även jag påpassligt där. Företaget upptäcktes ganska snart av jazzföreningen som kom till oss med sina medlemstidningar och andra trycksaker, medan programmen, medlemskortet och biljetterna trycktes hos Lindströms Tryckeri nere vid domkyrkan. Då drevs det tryckeriet av Åke Lindström, med sonen Harald i bolaget. Men från

JAZZRESAN TILL HAAG 11-17 juli 1984

Tidtabell

Avg. 11/7

Fr. VÄXJÖ Järnvägsstation kl. 18.30
Fr. HELSINGBORG (SFL-terminalen) kl. 21.30
(För resenärer från Malmöregionen gäller
anslutning i Helsingborg)

12/7

Fr. GEDSER (plats i 4-bädds- resp. 5-bäddshytter) kl. 02.00
T. TRAVEMÜNDE kl. 05.30
(Möjlighet att ligga kvar i hytt till framföt
08.30. Frukost ombord ingår.)
T. Hotel/Motel Hoornwijck den HAAG.
Tel. 00931-70-903130.
Inkvartering i dubbelrum inkl. frukost.

16/7

Fr. HAAG

17/7

T. TRAVEMÜNDE kl. 01.30
Fr. TRAVEMÜNDE kl. 02.00
(Samma möjligheter som på nerresan)
Fr. HELSINGØR kl. 12.00
T. VÄXJÖ Järnvägsstation kl. 15.00 ca

OBSERVERA att anslutning till jazzresan kan bara ske i VÄXJÖ och HELSINGBORG!

PRIS per person: 1.240 kr plus 15 kr för porto m.m.

FÖRFRÅGNINGAR kan göras per telefon till Börje Johansson 0470-118 23.

TREDAGARSBILJETT HAR BESTÄLLTS FÖR SAMTLIGA DELTAGARE!

PRISET FÖR DENNA ÄR 135 GULDEN (ca 350 kr). Ordinarie pris för en dylik är ca 425 kr.

VÄL MÖTT TILL EN SOM VI HOPPAS OFÖRGLÖMLIG JAZZRESA.

Börje

FÖRTECKNING ÖVER JAZZRESENÄRERNA TILL HAAG 1984

Björn Möller, [redacted] Växjö [redacted]
Arne Eriksson, [redacted] Växjö
Curt Gustafsson, [redacted] Växjö
Åke Alwin, [redacted] Växjö
Roland Karlsson, [redacted] Växjö
Börje Johansson, [redacted] Växjö [redacted]
Stig Jonasson, [redacted] Växjö
Carl Zachrisson, [redacted] Täby
Lars-Olof Jansson, [redacted] Täby [redacted]
Erik Westerväg, [redacted] Täby
Kerstin Wallerman, [redacted] Täby [redacted]
Hans Lehto, [redacted] Handen
Gert & Bodil Davidsson, [redacted] Höllviksnäs [redacted]
Nils Gunnar Smith, [redacted] Växjö
Göran Blomberg, [redacted] Göteborg
Anders Ljung, [redacted] Norrköping
Sven Boija, [redacted] Bandhagen
Tomas Jelinek, [redacted] Älmhult
Bo & Viviann Söderhom, [redacted] Finspång
Mats Andersson, [redacted] Norrköping
Kent Andersson, [redacted] Åby
Göran Andersson, [redacted] Norrköping
Lars-Ove Elm, [redacted] Norrköping
Rolf Boström, [redacted] Eskilstuna
Sven Helander, [redacted] Varberg [redacted]
Bo Petersson, [redacted] Hultsfred [redacted]
Kristin Lorentzon, c/o Johansson, [redacted] Stockholm [redacted]
Lars & David Burman, Bakt.lab., [redacted] Danderyd
[redacted]
Joakim Diefke, [redacted] Göteborg [redacted]

Postens kvitto gäller som vårt

Postadress	Besöksadress	Telefon	Postgiro	Bankgiro
Föreningen Jazz i Växjö Box 4007 350 04 VÄXJÖ	Kvarnhagsgatan 4 Vard 10-14 Lörd 10-13 (Skivförsäljning)	0470 - 208 01 Vard 10-14	86 61 41 - 5	275 - 9850

Stig Jonasson sitter längst bak, med Roland Karlsson (skymd) och bredvid sitter en okänd. Med kameran i hand sitter Arne Eriksson och där bredvid Curt Gustafsson och i fronten Nils-Gunnar Smitt. Men som fotograf syns man aldrig.

Vår arrangör Börje Johansson i biljettfönstret

mitten av 1990-talet till strax efter 2003 lyste jag med min frånvaro på jazzkvällarna ända tills saknaden blev för stor och jag började dyka upp på konserterna. Jag mottogs som den förlorade sonen. Känslan var underbar och då jag numera har svårt att säga nej så befann jag mig snart i positionen som valberedare. Efter några år även som revisor och reklam- och webansvarig. Och det är som sådan jag nu plitit ihop dessa min jazzminnen. Jag har låtit två personer nagelfara texten, dels Michael Östlund men även musikrecenten Ola Claesson.

Tilläggsas bör att det har förekommit en speciell bluessektion, BluesParty. Dessvärre var jag vid dess tillkomst inte medlem i föreningen eftersom jag gjorde ett mellanspel då mina barn var små och ekonomin ännu mindre. Däremot var jag med när BluesParty försvann från våra tablåer. Inte heller har jag skrivit något om FJV Big Band. Men dessa båda finns tydligt noterade på olika sidor i denna jubileumsskrift.

Jazzhälsningar från Björn alias Jazznalle

Föreningen Jazz i Växjö

30 år
1972 - 2002

Foto: Fri bild

Program för 30-års jubileum

Povel Ramel

med
Backa Hans Eriksson
Lasse Wellander

Växjö Big Band
Dacke Drängar
Svennes Svänggäng

Kristina Nilsson-salen
Växjö Konserthus

Lördag 9 november

Ett arrangemang med stöd av Smålandsposten och Kultur i Växjö

Några milstolpar i jazzföreningens historia

Föreningen bildas 15 november 1972

Ett samarbete inleds högskolans studentkår 1973 och varade sedan nästan i 20 år med över 600 konserter på Mjödner.

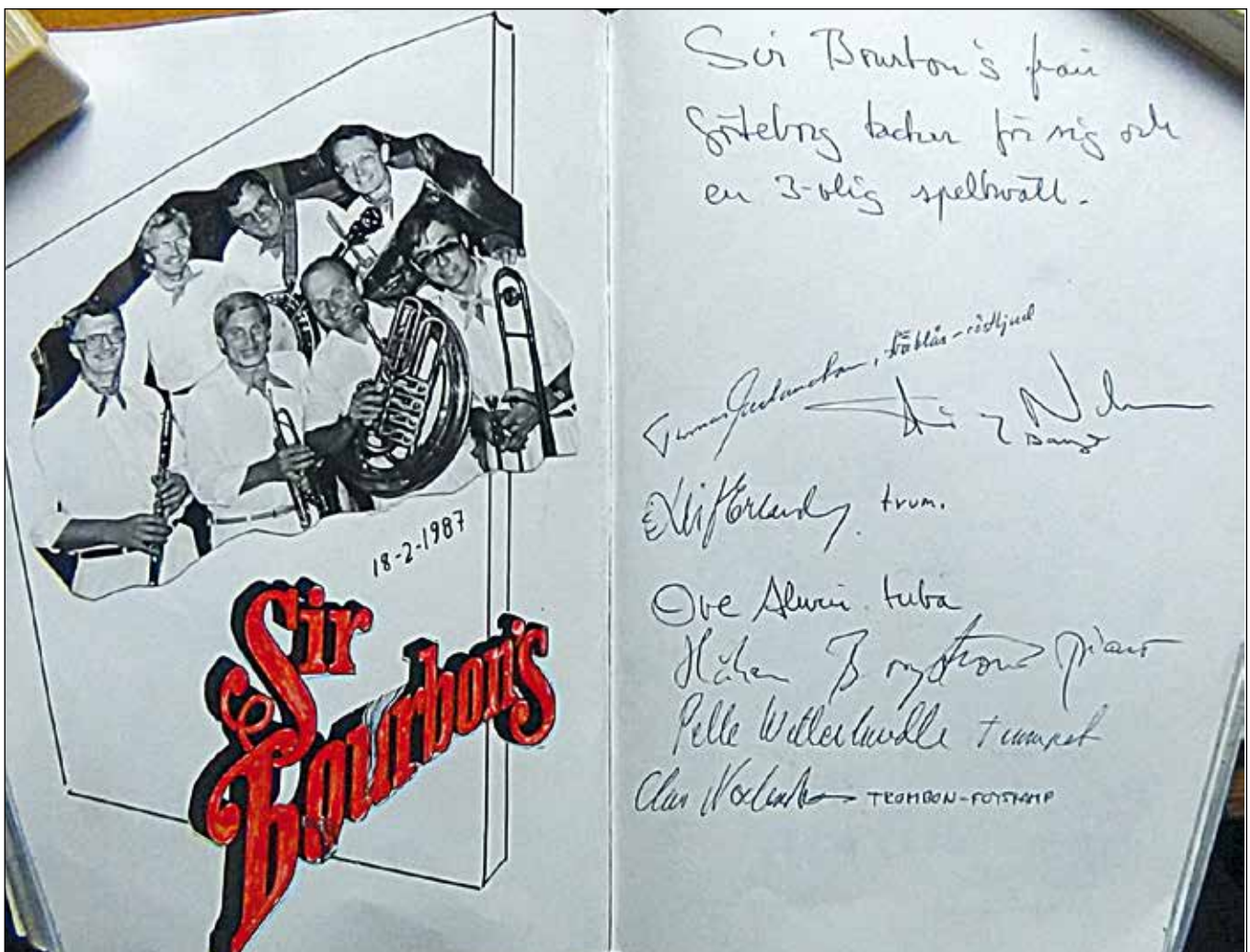
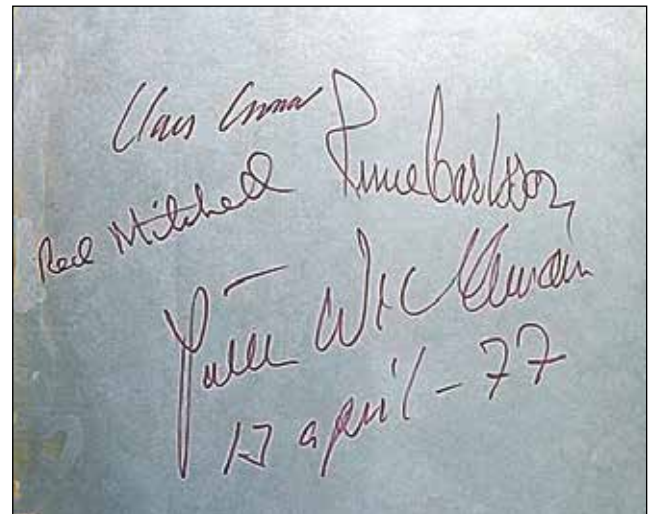
Jazzföreningens utmärkelse JazzOskar delas ut för första gången 1975, främst till musiker som satt Växjö på jazzkartan.

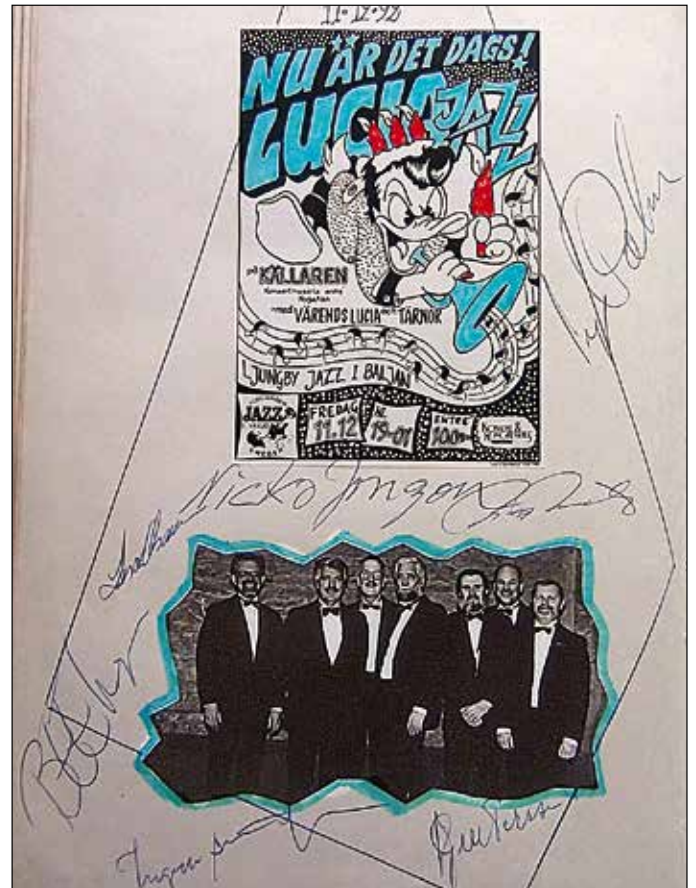
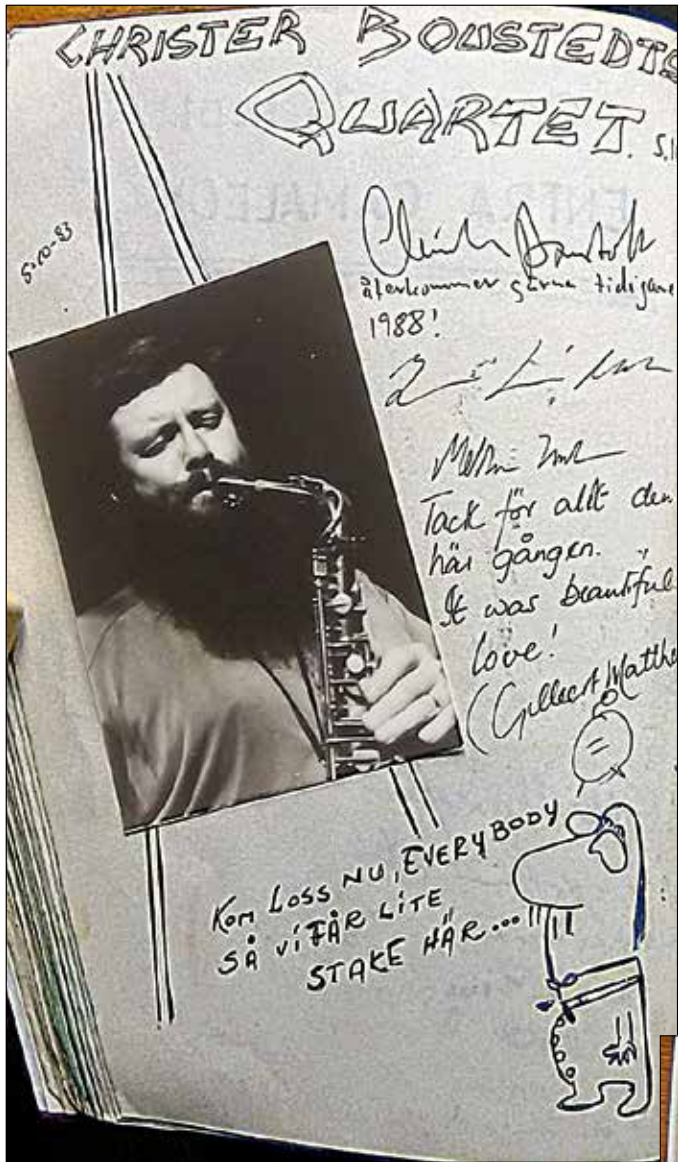
Sedan 1993 arrangerar vi ett 30 tal konserter per år i Växjö Konserthus, de flesta i Källaren.

Under många år hade föreningen klubblokal på Öster. Sedan 1995 finns vi i Italienska palatset på SSS-området.

En bluessektion vid namn BluesParty finns med sedan 1998.

Utdrag ur våra gästböcker

Den tecknade bilden är gjord av IDEA Reklam, dvs Hans "Hasse" Eriksson, Växjö

Besson!

Tjugo musikan, ös och
ballader sitter i väggarna.
Blues och swing känns kvar
i själen - kommer ur valven
på Myrdner. Glädje och
venud - men mest glädje.
Börja på nytt nu!!
Och nill i allt slår du.
Keep swinging!

Baljan

Tack för många fina
kvällen på Myrdner

Ma ar te slat
kvartsgonatt
Nu går uppast
Tjo Matthe

MJÖDNER
ONSDAGS JAZZ

I kväll:
FREDRIK NORENS
KVINTETT

Tillsammans igen och även om det verkar oförändrat har Fredrik gått till ett ännu bättre, och med sig har han Johan Hörlén. Entré 45:-. Medlemmar i Studerklubben i Växjö 35:-.
*VI öppnar kl 20.30

N Esplanaden 24, Växjö
Tel 0470-118 01

Carl Melin 12/2 02
Hans Dackeroth
26-10-88
Fredrik Norén

9 NOV. 1994

BENNY

BAILEY

STUBBEN

KALLIN & CO

Utklät nöje att spela i WÄXJÖ med Benny B. "Stubben" Johan Kallin

Fredrik Carlsson
Benny Bailey
John Kallin

KONTOMARA 26/9

Med led - Jenny Wikström
Katarina Petters
Sue Cecilia

JEANETTE LINDSTRÖM

11 OKT. 95.

QUINTET

Janet Wikström
Sue Cecilia
John Kallin

ULF WAKENIUS EMINENT GROUP

Ulf Wakenius *26/3-90*

Carl Nilsson *One* *Raymond Karlsson* *Justineil*

MJÖDNER MÅNDAGS-JAZZ
25 mars
ULF WAKENIUS EMINENT GROUP
Svend Asmussen säger "Ulf Wakenius är en av de absolut största gitarristerna i världen idag" och jag vet vad jag snackar om.
Entré 75:- Inga rabatter gäller
Vi öppnar kl 20.30

N Esplanaden 24, Växjö
Tel 0470-116 01

SVEND ASMUSSEN SÄGER. "ULF WAKENIUS ÄR EN AV DE ABSOLUT STÖRSTA GITARRISTERNA I VÄRLDEN IDAG", OCH JAG VET VAD JAG SNACKAR OM.

Storband på två gitarrer

Gitaro Unlimited

som satt bra

ART FARMER

NOV 1995

NOV 1995

PETER ALMQVIST TR

Art Farmer

Peter

Raymond Karlsson

FOR

15 SEPT. 95

BALLROOM BAND

Handwritten signatures and notes:
 Anders Lund III
 Robert [unclear]
 [unclear]
 [unclear]
 [unclear]
 [unclear]

Lars Bjurr Production presents:

1991 GRAMMY AWARD WINNER

the WORLD FAMOUS
COUNT BASIE ORCHESTRA

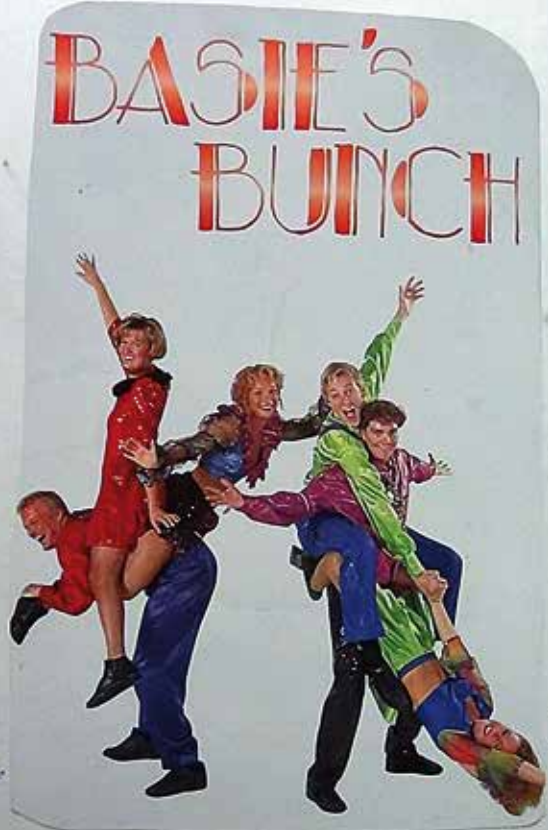
DIRECTED BY FRANK FOSTER

PRESENTED BY
 LEIF "SMOKE RINGS" ANDERSON

30/10-96

BASIE'S BUNCH

Handwritten signatures:
 Maria Casper
 Emma Casper
 Finn Hansson
 Janne Kullas
 Nollan Casper
 Maria's Zitting
 Karin Eriksson
 Ellen Kullason
 Mattias [unclear]
 Elin Gierua
 Ulrika Botman
 [unclear]
 Jonas [unclear]

Växjö Konserthus
 sdag 27 november kl 19.30
 1991

numskort
 130:-
 170:-

x två biljetter per kort.
 nation i Konserthuset.

459 00

Jubileums
 kortet 1991

SMÅLANDSPOSTEN
 125
 1865 år 1991

FORENINGEN
JAZZ
 I VÄXJÖ
 SWEDEN

SHUS
 991

STOCKHOLM with BOB MINTZER JAZZ ORCHESTRA

14/10 '96

Stockholm
 in the
 presence of
 June Asplund
 To Växjö
 Jazz Club -
 Thank you for
 your hospitality -
 Best Wishes
 Bob Mintzer
 John Horton

Walter
 Peter
 Rafael Sida
 PERCUSSION
 Fredrik Nilsson
 Peter
 Bert Svedley

Johan
 David Nilsson
 Gunnar Strömberg

Thank You,

Bob Brookmeyer

**STAN
GETZ**
 sextett with
Bob Brookmeyer
 KATEDRALSKOLANS AULA
 VÄXJÖ
 Fredag 31 mars kl. 19.30
 Bilj. Carlsons Musikhandel tel. 0470/124 83
 samt konsertdagen vid entrén från kl. 18.
 Arr: Föreningen JAZZ I VÄXJÖ, SKS samt
 Kulturnämnden.
 BILJETTPRIS: 30: -

jazznalles arkiv, 1978

1978

Bill Johnson
Trombone

John Hoffman
Trumpet

Alan Vyzeth
Trumpet

Jim Daniels
bass trombone

Joe Jerome
Tuba

Bill Byrnes
Sax

Mike Miller
Tuba

Tommy

Wood

Hervey

Dennis Olson
Trumpet

Nelson
Trumpet

Bruce Houston
(Baritone)

Larry Farrell
Trombone

Tommy Sax II

SUMPENS

Swingsters

APRIL 1983

2-3-1983

FOR McAllister

REV. LARS JENSEN

SUNDAY

à la Coole

Sketches of a saxophone and a drum set.

Cheers!! from the ¹⁹⁷⁸
Max Collie Band
 Phil Mason (tpt)
 Jack P. [unclear]
 Ron McKay
 Drums.
 Jim
 Mc. [unclear]

Foto: Björn Möller, 1978

14 september 1994.
ELISE EINARSDOTTER
ENSEMBLE
 Vi hvet, þille, vilkæi kneie
 — We love you wedley! —
 Elise Einarsson
 Jan Knutsson
 [unclear]
 [unclear]
 [unclear]

Ett jazzminne

Av Martin Järnek

En för mig minnesvärd konsert var i slutet av 1970-talet då pianisten Jay McShann spelade på Mjödner. Det var ett av de tillfällen då jazzföreningen i Växjö fick känna en fläkt av den stora jazzhistorien. Det berodde inte på att Jay McShann var en stor musiker utan mera på att han räknas som den som lyfte fram Charlie Parker.

Jay McShann som var född 1909 ledde före kriget flera av de stora banden i Kansas City före Count Basie, och man kan säga att han efterträddes av Count Basie efter kriget. Hans stora betydelse i jazzhistorien anses vara att han i sitt band tog in den unga Charlie Parker och lät honom utvecklas ganska fritt. Jazzhistorikerna brukar betrakta den 30 april 1941 som bebopens födelsedag. Det var då som Charlie Parker fick ta första saxsolot i inspelningen av Hootie Blues. Han spelade då på ett nytt, helt annorlunda och ryckigt sätt. Istället för att ifrågasätta hans spelsätt uppmuntrade Jay McShann honom. Det var så som bebopen uppstod, menar jazzhistorikerna, och McShann anses ha haft den största betydelse för Charlie Parkers vidare utveckling. Angående melodin Hootie Blues var den skriven av Jay McShann som också gick under smeknamnet Hootie.

Om detta hade jag vid tiden för Växjökonserten nyligen läst i den då nyutkomna och översatta biografien skriven av Ross Russel "Bird lives" som handlar om Charlie Parker. Jag var tveksam till om det faktiskt var samma McShann som spelat så stor roll i jazzhistorien som skulle spela i den lilla källaren på Mjödner. Jag kontrollerade att det var så. Efter storbandstiden hade McShann försörjt sig som soloartist. För att uppmärksamma den unika konserten fick jag faktiskt in en blänkare i Smålandsposten om Jay McShann. Det hade nog ingen större betydelse, för konserten var inte särskilt välbesökt. Det gick ju heller

inte in särskilt mycket folk på Mjödner.

Konserten hade sina poänger. McShann skulle spela ihop med ett gäng danska musiker. De hade aldrig tidigare träffats och danskarna ville därför repetera och bestämma vad som skulle spelas. Men McShann var hungrig och ville ha en öl och några smörgåsar. Han sa "take it easy" och det ordnar sig alltid med repertoaren. Tiden drog iväg och när konserten skulle börja hade de inte spelat en ton tillsamman. Jay McShann slog några ackord, i den typiskt sparsmakade Basiestilen, och fick tag i det där det typiska "swinghänget" och sedan satte de igång med någon standardlåt. Det lät förvånansvärt bra. I varje fall för oss som visste att de aldrig repeterat. Jay McShann får inte räknas till de stora och mera tekniska pianisterna. Han var en bluesbaserad swingpianist, litet av Basie och Ellingtons sparsmakade stil, eftersom han spelat i storband större delen av sitt liv och ganska mycket med bluesmusiker. De danska musikerna gjorde ett gott jobb, och konserten blev lyckad, även om den inte direkt nådde några musikaliska höjdpunkter. I recensionen i tidningen efter konserten vill jag minnas att det bl. a. stod att orkestern var samspelat och välrepererad. (!) I pausen fick jag tillfälle att säga några ord till Jay McShann kring Charlie Parker. Han bekräftade, det som man i stort visste, att det var en ganska besvärlig och opålitlig person med en sällsynt förmåga att revoltera och hitta på något nytt. Men spela kunde han.

När jag tänker tillbaka på denna konsert, blir det hela lätt litet absurt. Där satt på Mjödner i Växjö en vanlig kväll en man ur den tunga jazzhistorien och spelade för några hundra personer, där de flesta förmodligen inte ens visste vem han var. En man som lett de stora banden i Kansas

City och även på västkusten; som fostrat upp Charlie Parker och som haft egen radioutsändning en gång i veckan och som under kriget åkt runt och spelat för trupperna i USA och Europa, bl. a. ihop med Jimmy Witherspoon. Det hörde liksom inte direkt ihop med att spela i källaren på en nedsliten studentpub i Växjö. Jazzhistorien är i sanning underlig.

Jay McShann Källa: Wikipedia, the free encyclopedia

Jay McShann (January 12, 1916 – December 7, 2006 at St. Luke's Hospital in Kansas City). was an American Grammy Award-nominated jump blues, mainstream jazz, and swing bandleader, pianist and singer.

During the 1940s, McShann was at the forefront of blues and hard bop jazz musicians mainly from Kansas City. He assembled his own big band, with musicians that included some of the most influential artists of their time, including Charlie Parker, Bernard Anderson, Ben Webster and Walter Brown. His kind of music became known as "the Kansas City sound"

McShann died on December 7, 2006, Jay McShann was survived by his companion of more than 30 years, Thelma Adams (known as Marianne McShann), and three daughters - Linda McShann Gerber, Jayne McShann Lewis, and Pam McShann.

Biography: Nicknamed Hootie, McShann was born James Columbus McShann in Muskogee, Oklahoma. Musically, his education came from Earl Hines' late-night broadcasts from Chicago's Grand Terrace Cafe: "When 'Fatha' [Hines] went off the air, I went to bed". He began working as a professional musician in 1931, performing around Tulsa, Oklahoma and neighboring Arkansas.

Orchestra: He moved to Kansas City, Missouri in 1936, and set up his own big band, which featured variously Charlie Parker (1937–1942), Al Hibbler, Lawrence Anderson, Ben Webster, Paul Quinichette, Bernard Anderson, Gene Ramey, Jimmy Coe, Gus Johnson (1938–1943), Harold "Doc" West, Earl Coleman and Walter Brown, among others. His first recordings were all with Charlie Parker, the first as 'The Jay McShann Orchestra' on August 9, 1940.

Although they included both swing and blues numbers, the band played blues on most of its records; its most popular recording was "Confessin' the Blues." The group disbanded when McShann was drafted into the Army in 1944 and, the big band era being over, he was unable to successfully restart it when he got out.

Smaller groups: After World War II McShann began to lead small groups featuring blues shouter Jimmy Witherspoon. Witherspoon started recording with McShann in 1945, and fronting McShann's band, and had a hit in 1949 with "Ain't Nobody's Business." As well as writing much material, Witherspoon continued recording with McShann's band, which also featured Ben Webster. He had a modern rhythm and blues hit with "Hands Off", featured Priscilla Bowman in 1955.

In the late 1960s, McShann became popular as a singer as well as a pianist, often performing with violinist Claude Williams. He continued recording and touring through the 1990s. Well into his 80s, McShann still performed occasionally, particularly in the Kansas City area and Toronto, Ontario where he made his last recording "[Hootie Blues] in February 2001 after a recording career of 61 years.

Crime-fiction writer Elmore Leonard featured McShann as a character in his 2005 novel, *The Hot Kid*.

Honors: Blues Hall of Fame.

Pioneer Award of the Rhythm and Blues Foundation.

Paris All-Star Blues (A Tribute to Charlie Parker) - Best Large Jazz Ensemble Performance - Nominee, 1991 Grammy Awards

Goin' to Kansas City - Best Traditional Blues Album - Nominee, 2003 Grammy Awards.

Oklahoma Jazz Hall of Fame, 1989.

Vår reklam

Ännu ett kort, taget framför Mjödner, på Sölwe, Beson, och Lars-Göran

FJU 1973

3/10 Champion Jack Pepper
Mjödner

17/10 Jazz
Bandell

Holjebandet 3/11-73 Barbarella

Music For XABA/Gummibandet 2/2-73 Barbarella

24/10 Slågg-
mang-
taget

Nisse Sandström & Lars Sjösten Trio 29/5-73 Barbarella

(Beng Hallberg Trio)

14/11 Guld
Washboard

Gold Washboard 10/5-73 Bäckis

Musikert Kronoberg, bl.a. Holjebandet o. Hammuth 17/6-73

Merit Hänningson 18/7-73 Kronobergs Slottsrin

Svend Asmussen/Ed Thigpen kvart. 27/4-73 Katedral

Solar Plexus 4/10-73 Katedral

Holjebandet/En Tolva Skönc/Mammuth 6/12-73 Barbarella

12/11 Tage Nyström-
27/6 Guld Washboard

18/8 Mount Everest (badhus-scenen, maj Teaterparken?)

Larsson/Wickström

Kontaktföreläsning - konserter

Bäckis

Fängelset (inkl. studie-cirkel)

Mjödner

Klubbträffar

Evadal, ett par gånger & därefter:

Mjödner (första måndagen varje månad)

18/8 Hys
27/6 Holjebandet-
1/4 Wickström/Boje

Hyr
Hus, Skär
Piano (fills med
Mjödner)

28/4 Arr. Barbarella
Ove Lind/Erstrand/Hallberg
FJU-möte Lång-
Från

FÖRENINGEN
JAZZ
I VÄXJÖ

1977

COMING ATTRACTIONS

Onsd. 16/3:	Mjödner 21.00 - Nannie Porres med Bernt Rosengrens kvintett.
Onsd. 23/3:	Mjödner 21.00 - Jazzdå.
Onsd. 23/3:	Barbarella 19.30 - Radioinspelning. Bluesgrupp från Chicago.
Lörd. 26/3:	Evadal 18.00 - Åramöte F.J.V.
Månd. 28/3:	Katedralskolans Aula 19.00 BUDDY RICH AND HIS BIG BAND.
Onsd. 30/3:	Mjödner 21.00 - Jay Mc Shenn.
Onsd. 6/4:	Mjödner 21.00 - Lars Erstrand.
Tisd. 12/4:	Mjödner 21.00 - Paruna Jazzmen.
Onsd. 13/4:	Katedralskolans Aula 19.30 PUTTE WICKMAN - RED MITCHELL.
Onsd. 20/4:	Mjödner 21.00 - Nexus.
Sönd. 24/4:	Katedralskolans Aula 19.30 MAX COLLIE & THE RHYTHM ACES, LONDON.
Onsd. 27/4:	Mjödner 21.00 - Magnus Bylund ork.
Onsd. 4/5:	Mjödner 21.00 - Doc Sheetham.
Onsd. 11/5:	Mjödner 21.00 - Jazz Union.
Onsd. 18/5:	Mjödner 21.00 - Fessors Big City Band.

Varje Vecka **NÅGOT NYTT**

FÖRENINGEN
JAZZ
I VÄXJÖ
SWEDEN

Presenterar

XL BIG BAND

Musik-
Kronoberg

Kom och sväng loss
till
latinska rytmer på P.M. :s bakgård
onsdag 7 juli!

Insläpp: kl. 20.00

Inträde: 50.-/person

OBS! OBS! OBS! OBS!
FÖR DIG SOM INTE VILL DÄNSA, FINNS DET
GIVETVIS SITTPÅTÄR!
(OBS! Detta kortet är en officiell generalkvittning)

VÄLKOMMEN!

JAZZ i VÄXJÖ

våren 1998

KONSERT & KONGRESSHUS
I VÄXJÖ 1991

KÄLLAREN

KONSERTHUSET VÄXJÖ

**ONSD 26 jan OSKARSHAMNS STORBAND
SHARON DYALL**

Storbandet med det där lilla extra och med musical- och tv-stjärnan Sharon Dyall vid sångmikrofonen. Entré: 120,-, 100,-, 60,-

**ONSD 4 febr JOHAN HÖRLÉN PROJECT
featuring SEVERI PYYSALO**

Växjöbördiga Johan, som slagit landet med häpnad leder sin nya grupp med bl.a. supervibrafonisten Pyysalo och pianisten Anders Persson - ett sagolikt evenemang!

ONSD 18 febr DOCTOR BLUES

Växjöbygdens bluesband nr 1 äntligen tillbaka på vår jazzscen.

**ONSD 25 febr WEST END JAZZ BAND
ANNA-MIA BARWE med en
högkvalificerad gästsolist**

Malmös kelgrisar - dödbandet West End med charmtrollet Anna-Mia, som sjunger alla våra jazzfavoriter och en gästsolist, kanske världssaxofonisten Frans Sjöström - en unik kombination - eller någon av trombonhjärderna Hans Ingelstam eller Fredrik John. Plats för positiv överraskning.

FRED 27 febr BIGGE BOLMÉNS BIG BAND

Dags för den träd, storbandsjazzdansen. Det blir musik av alla de gamla goda namnen i Bigges storband. Entré: 100,-

**ONSD 4 mars FREDRIK NORÉN BAND
med RON BLAKE**

En av USA:s hetaste saxofonister Ron Blake förenar sina krafter med trumgiganten Fredrik Noréns unga jazztalanger med bl.a. trumpetaren Magnus Broo.

ONSD 11 mars LENI STERN & JAZZ UNIT

Gitarristen Leni är en av New Yorks mest eftertraktade musiker. Hennes gitarrsound efterliknar den mänskliga rösten och kommunicerar med oss både genom sin kraft och sin förtrollighet.

**SÖND 15 mars FJV BIG BAND
ARNE DOMNÉRUS**

Växjös eget älskade storband spelar upp vårens efterlängtdade konsert i stora Christina Nilssonsalen - denna gång med ingen mindre än Arne Domnérus som gästsolist. Entré: 125,-. Skolungd: 100,-

ONSD 18 mars TROJA JAZZBAND

Jazzentusiasterna från våra sydliga länsdelar spelar upp med ett femtontal unga friska musikanter och visar därmed bredden på vårt kronobergska jazzliv.

ONSD 25 mars MASHA BIJLSMA BAND

Stor vokaljazz från Holland. Masha har gjort en raketkarriär som jazzvokalist, sjunger moderna standardlåtar. Gästsolist är ungerska saxstjärnan Tony Lakatos. Holländarna själva erkänner, att Masha Bijlsma är för stor för Holland.

ONSD 1 april ANDERS WIDMARK TRIO

En av våra stora unga pianister - ja, han som nyligen gjorde oss förvånade genom att spela in paalmer i jazztappning - och det med kritikerframgång. Nänting även för oss kyrkofolk! Entré: 120,-, 100,-, 60,-

FRED 3 april BALLROOM BAND

Nu dansar vi igen och känner både rytmen och nostalgin i kroppen. Ballroom och Carita kan även avnjutas sittande - men det är svårt. Entré: 100,-

ONSD 8 april JERKER LINDSTRÖM SEXTETT

Saxofonisten Jerker har samlat en akara unga men ack så erfarna jazzmusiker omkr. sig. Spelar likväl standards som egna låtar. Själv anser Jerker, att hans medmusikanter spelar i en div. för sig - Lex, Magnus Broo, trumpet, Ruskirräsk Johanson, altsax, Torbjörn Guiz, piano.

**ONSD 15 april TWIST AND SHOUT
ALMAZ YEBIO**

Äntligen har lilla sångerskan Almaz fått ett eget band efter att i många år ha förgyllt andra konstellationer såsom Agora Brazil och allnordiska kvinnostorbandet April Light. Med sig i bandet har hon Idol storsjärnor, t.ex. tenorsaxofonisten Karl-Martin Almqvist nya hemkommen från gästspel i USA.

ONSD 22 april MIKA POHJOLA QUARTET

Vårens sista jazzkonsert innefattar den finska pianisten Pohjola. Han spelar underbar och provokativ musik med en basist från Nya Zeeland, en italiensk trumslagare och en saxofonist från USA, och på kvartettens europeiska turné görs även ett nedslag i Växjö - lyckliga Växjö!

JAZZ i VÄXJÖ
våren 2000

FÖRENINGEN JAZZ i VÄXJÖ SWEDEN med **BLUES PARTY**

KÄLLAREN

KONSERTHUSET VÄXJÖ

JAZZ i VÄXJÖ
våren 2002

FÖRENINGEN JAZZ i VÄXJÖ SWEDEN med **BLUES PARTY**

KÄLLAREN

KONSERTHUSET VÄXJÖ

Välkommen till vår nya konsertlokal på Stadt!

JAZZ & BLUES

FÖRENINGEN JAZZ i VÄXJÖ SWEDEN Hösten 2004 **BLUES PARTY**

Välkommen till vår konsertlokal på Zelda'z!

JAZZ & BLUES

FÖRENINGEN JAZZ i VÄXJÖ SWEDEN Våren 2006

Föreningen Jazz i Växjö

Program hösten 2010

Tors 16/9 **Carla Bley & Steve Swallow** möter
Bohuslän Big Band

Ons 22/9 **Art of Duo** Ulf Wakenius & Jan Lundgren

Ons 6/10 **Christina Gustafsson Band**

Ons 13/10 **Elin Larsson Group**

Tors 21/10 **Teresa Indebetou Band**

Ons 3/11 **Jonas Kullhammar Quartet**

Tors 25/11 **Gunnar Lidberg Hot Quartet**

Sön 12/12 **Luciajazz med Ljungby Jazz i Baljan**

PALLADIUM storgatan 12, Växjö kl. 19:00 - 23:00

Nya tider kräver nya tankesätt. Och att synas är ett måste i en värld där i synnerhet yngre människor bara går förbi en affischtavla. Syns man inte så finns man inte!

Jazz på MUNKEN

Förband på alla Munken konserter från St Sigfrids FHSK - Munkenentréer: 120 kr - medl 80 kr, stud 60 kr - stud medlem 40 kr

MUNKEN KL 19.30

ONS 17 SEP - THE OTHER TRIO

ONS 1 OKT - MAGNUS NYSTRÖM TRIO

ONS 15 OKT - ANDREAS GIDLUND QUARTET

ONS 29 OKT - KRISTIAN BRINK QUARTET

ONS 12 NOV - HÅKAN BROSTRÖM QUARTET

ONS 26 NOV - LARS EKMAN QUARTET

LÖR 13 DEC - LUCIAJAZZ - LJUNGBY JAZZ I BALJAN

DESSUTOM PÅ PALLADIUM KL 19.30

TIS 30 SEP - THE BIG CHRIS BARBER BAND

ONS 8 OKT - MUSICA VITAE + ANDERS BERGCRANTZ QUARTET

AB Hjalmar Nilsson
AFFISCHTAVLOR

Affisch av Björn M Sponsorer:

Klubblokalerna har kommit och gått under föreningens livstid. Vår första lokal var i en barack utanför Mjödner, sedan följde Södra Järnvägsgatan, Folkets park, Kvarnhagsgatan 2 och nu håller vi till i vänstra tornet i Italienska Palatset.

På bilderna föregår researcharbete inför jubileumsbokens tillblivelse. Curt Gustafsson, upptill, och Lars-Göran Thuresson, nertill.

Medlemsbladet

FÖRENINGEN JAZZ I VÄXJÖ SWEDEN

NR 20
December 1985

MEDLEMSBLAD

- Nytt konsert och kongresshus i Testesparken i Växjö !
- Conks Bodhuset rustas upp och Förenas med konserthuset !
- Finansiering utan att kommunens investeringsbudget belastas !
- Väringslivet går in och tar del av kostnaderna !
- Ja om vilt vill sig väl så kan det bli verklighet !
- Man får onsdagsjazzen på Hjörner ser det somerligen väskt ut !
- Nu hänger det på DIC om vi ska kunna råda jazzen på Hjörner !

SKALL KULTURHUSHÄNAN ÄNTLIGEN LÄSAS ?

FÖRENINGEN JAZZ I VÄXJÖ SWEDEN

NR 25
MAJ 1987

MEDLEMSBLAD

FÖRENINGEN JAZZ I VÄXJÖ SWEDEN

NR 30
HÖSTNUMMER
1988

MEDLEMSBLAD

FÖRENINGEN JAZZ I VÄXJÖ SWEDEN

Nr 35
20-årsjubiléum
1993

Medlemsblad

**JUBILÉUMS
NUMMER ***

En av höstens hjärklappningar i Jazzkällaren.
Den skulle nog Beson ha gillat. **KIM PARKER!**

JAZZ & BLUES

Medlemsblad
nr 1/2009

God fortsättning och välkommen till en ny jazzsång!

En beklaglig nyhet nådde oss nu på nyåret. Restaurang Munken ska omvandlas till kontor. Vi måste därför flytta våra konserter och får tacka Munken för den tid som varit.

Den nya spelplatsen med början i 18 februari blir RIFIFI Anteliggatan 3, se karta. Verksamheten där drivs av en förening med många medlemmar och har utställningar, musikevenemang och servering på programmet och är under fortsatt uppbyggnad. Vi hoppas att vår publik ska trivas på detta nya ställe. Det har ju varit tätt mellan flytningarna de senaste åren - utan vår förskyllan - och vi ser fram emot en förhoppningsvis mer långvarig vistelse på vår nya lokal. Hjälp gärna till med att informera om lokalbytet!

Vår riksorganisation Svenska Jazzriksförbundet (SJR) sprider kunskap om jazzen och dess villkor. Man har nu tillsammans med ett antal andra musikorganisationer och -institutioner dragit igång kampanjen "Manifest för jazzen" med krav på en huvudscen och regionala centra för svensk jazz, en rejäl satsning på jazzarrangörer och utvecklingsstöd för jazzmusiker. Vi stöder naturligtvis det här. En satsning på sådant som ger jobb med hjälp av gratisarbetande klubbfolk kan ju inte vara så dumt när konjunkturen viker. Det är väl då kulturen behövs som mest eller hur?

Jazztidningen OrkesterJournalen gör också en stor insats som kunskapsförmedlare. Vi har lämnat vår medlemsförteckning och ett provexemplar med prenumerationserbjudande har sänts till våra medlemmar. Ta gärna vara på tillfället!

Den här omgången FJV-information går även till dem som var medlemmar 2007, men inte 2008. Passa på att förnya medlemsskapet.

Använd bifogat bankgirokort, konto 5837-1246. Det gäller naturligtvis alla nuvarande medlemmar.

Bokingschef: Rickard Magnusson

Vi ska ha Årsmöte lördagen den 21 februari klockan 13:00 i vår klubblokal i Italienska palatset. Välkommen dit! Ingen föränmälan.

Lars-Göran Thuresson, ordförande

Någorunda regelbundet medlemsblad för Föreningen Jazz i Växjö
I redaktionen: Lars-Göran Thuresson, Curt Gustafsson m.fl.
Grafisk form och produktion: Björn Möller rollsen@yahoo.se
www.jazzvaxjo.se • E-post: info@jazzvaxjo.se

Vi påminner om vårt erbjudande om samordnat inköp av boken "Till Z - Röster om Monica Zetterlund". Om vi rekvirerar en låda om 22 böcker är priset per styck 100 kronor mot ordinarie pris 150 kronor. Vi kommer att ha en beställingslista framme i bibliotekskassan på Munken och när vi nått 22 beställningar rekvirerar vi en låda.

Ordf: Lars-Göran Thuresson lgtb@hotmail.com, Vice ordf: Roland Jansson tomolo.jansson@jelia.com, Kassör: Maj-Gull Rosberg maj-gull.rosberg@jelia.com, Sekreterare: Martin Jarnek martin.jarnek@netaction.net, Klubbmästare: Tommy Nilsson tommy.nilsson@toninternational.com, Ordinarie ledamöter: Fredrik Gustafsson fredrik.gustafsson@bossmedia.com, Eva Bremer bremer.eva@jelia.com, Jonas Ingolf jonas.ingolf@poweralbum.com, Richard Magnusson richard.magnusson@musikern.se, Sven Svensson 120.svensson@localnet.net, Olof Lofgren olofolofgren@hotmail.com Ersättare Hubert Szymczinski hubert@chambersound.se, personlig ersättare för Olof Lofgren är Mattias Weim mattias.weim@conhem.se, valberedning: Björn Möller rollsen@yahoo.se

JAZZ & BLUES

**Vårens program 2010
Jazzens historia - i korthet**

Föreningen Jazz i Växjö's Medlemsblad Nr 1 - 2010

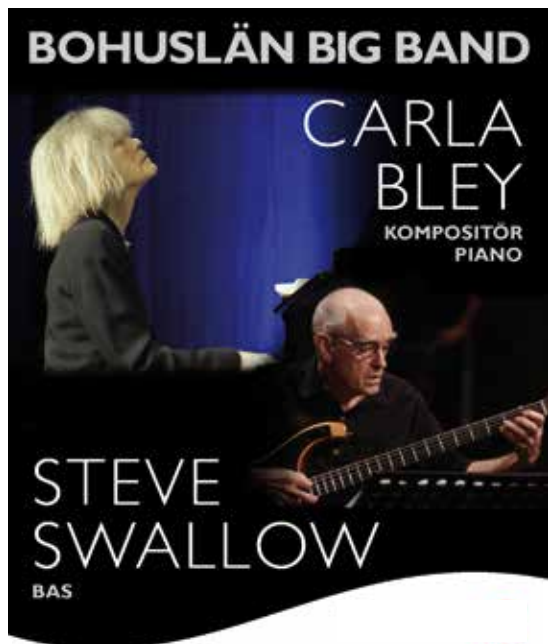
**Vårens jazzprogram 2011
En USA-resa
Läsvärt och Planterbart**

Föreningen Jazz i Växjö's Medlemsblad Nr 1 - 2011

**Höstens jazzprogram 2011
Bilder från vårens konserter**

Föreningen Jazz i Växjö's Medlemsblad Nr 2 - 2011

Jazz av Världsklass!

16 september - kl 19.00
på Växjö Konserthus

Samarr.
 Musik i Syd

Entré: 250 kr BiljettCentrum
 (200 kr FJV-medlem) 0470-416 00 www.jazzivaxjo.se

Det här lilla bladet, Grovin High, introducerades till föreställningen med Bohuslän Big Band och sedan gjordes nr 2 lagom till Hanna Elmquist konserten, men den kopierades aldrig.

Föreställningen med Harlem Hot Shots fick därmed bli nr 2.

Jazzhistoriska foton

ur Claes Hammarströms arkiv

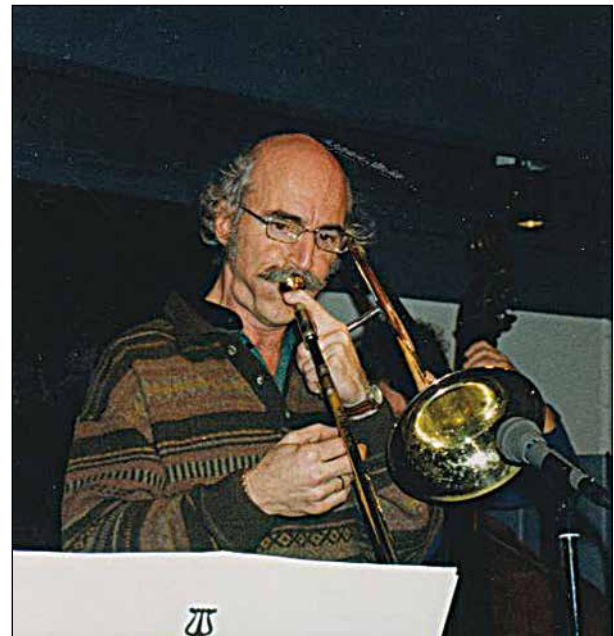
James Moody, Mjödner 1984-10-17

Nils 'Nisse' Sandström 1991-04-10

Åke Johansson, Mjödner 1987-11-25

Bertil Strandbreg, 1991-11-06

Lars Erstrand, vibrafon, och Ljungby Jazz i Baljan, Källaren januari 1993

Johan Setterlind och Monica Borrfors i Källaren mars 1995

Magda Bijlowa Band, Källaren 1998-03-25

Almaz Yebiou Band, Källaren 1998-004-15

Mancha Adnet, Källaren 1999-11-03

Bosse Broberg, Källaren 2000-03-08

*Johan setterlind, Mattias Welin och Carin Lundin,
Zeldas 2002-10-09*

Ulf Adåker, Mjödner 1992-02-05

Max Carling, Zeldaz 2004-11-10

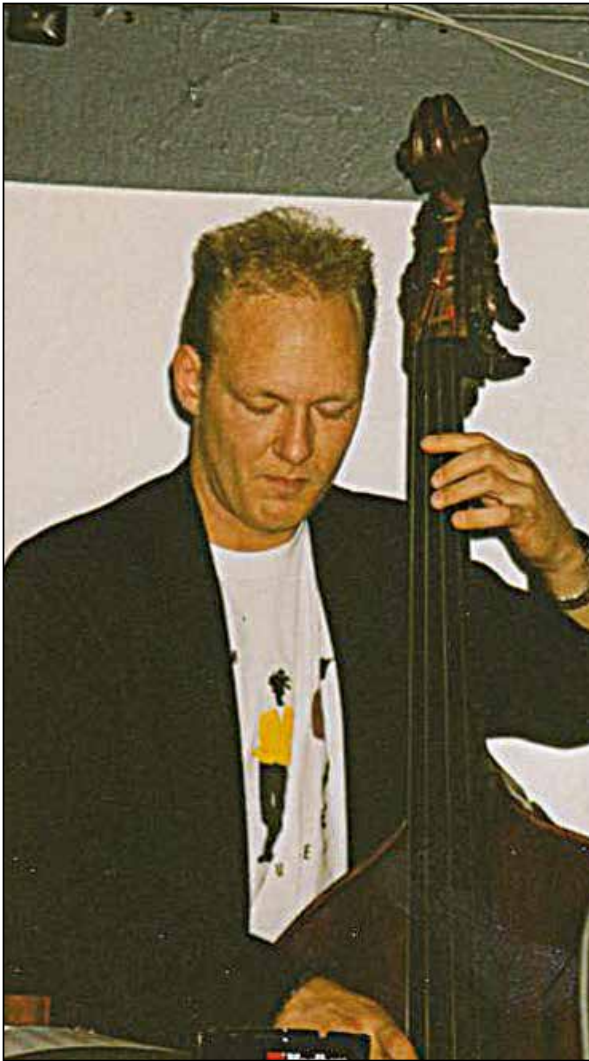
Lundgren, Galliano, Fresu, Zeldas 2005-10-05

Håkan Broström och Victoria Tolstoy, Källaren 2003-09-17

Georgie Fame, 2004-01-30

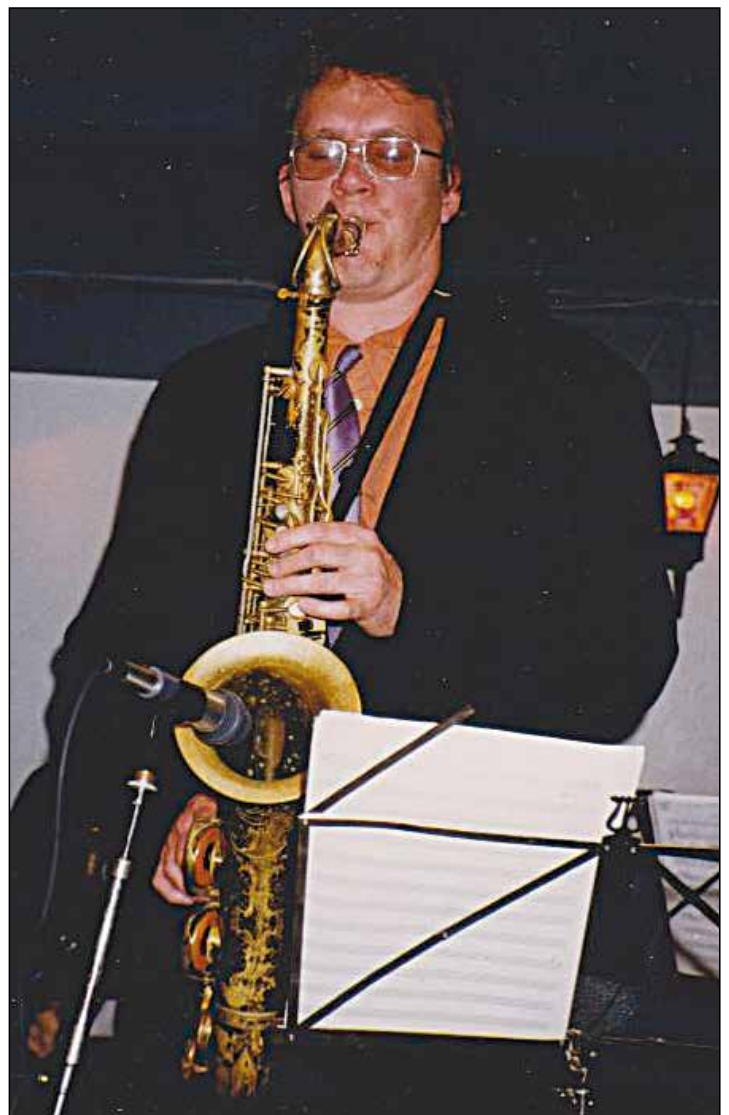
Dan Berglund, Mjödner oktober 1992

Frank Vignola, Källaren november 1994

Magnus Broo, Mjödner oktober 1992

Stefan Isaksson, Mjödner 1991-01-23

Beson Street Blues

Han heter Björn Danielsson, men kallas för Beson. För ett tjugotal år sedan flyttade han från Ljungby till Växjö. På stan har han alltid affisch i näven och swingpjtathatt på huvudet.

Pjtathatt och affisch på stan.

KJB LÖRDAG

HIMMELSKA TONGÅNGAR — med "The Harlem Blues & Jazz Band"

Vi har Växjö bevakat med glädje ett stycke musikliv. För ett tjugotal år sedan flyttade han från Ljungby till Växjö. På stan har han alltid affisch i näven och swingpjtathatt på huvudet.

Den som heter Beson, men kallas för Björn Danielsson, har ett tjugotal år sedan flyttade han från Ljungby till Växjö. På stan har han alltid affisch i näven och swingpjtathatt på huvudet.

Den som heter Beson, men kallas för Björn Danielsson, har ett tjugotal år sedan flyttade han från Ljungby till Växjö. På stan har han alltid affisch i näven och swingpjtathatt på huvudet.

George Kelly - Tenor

Billy Williams - Trumpet

Jimmy Williams - Bass

Billie Decker - Drums

Red Richards - Piano

Al Green - Guitar

Signerat trumskinn

Inbjudan

Föreningen JAZZ I VÄXJÖ

firar

20-årsjubileum

Lördagen den 13:e november 1993 kl 19.00

på

VÄXJÖ KONSERTHUS, Karl-Birger Blomdahls-sal
OBS, ingång Gamla Badhuset/Västergatan

Musik: Ljungby Jazz

Pris: 300.-

Meny Drink
Förrätt: Räksallad
Varmrätt: Oxfile
Efterrätt: Päron med vaniljglass
Dryck: En flaska starköl eller ett glas husets vita eller kaffe

Bindande anmälan till Konserthuset senast 931109. Telefon 0470 -

FÖRENINGEN
JAZZ
I VÄXJÖ

27.4.74

BJÖRN ALKES 4

Björn Alkes (sax)

Torbjörn Alkes
Trummor

Quinn Dingle
Göran Strandby (Piano)

SJR
+
FJV

JAZZRIXDAGEN 1974 04 27 Å EVEDALS
VÄRDHUS VÄXJÖ

27.4.1974 Björn Alkes 4
Jazzrixdagen på Evedals Vårdshus, Växjö

JazzOscar till musikkritikern Stig Jonasson år 2000

Föreningens allra första medlemskort

Elever från S:t Sigfrids Folkhögskola ges tillfälle att musisera under riktiga former, På scenen i Palladium och framför allt inför riktig publik. Det blir en övning och en lördom för livet.

Cecilia Wennerström Quartet

Cecilia Wennerström – barytonsaxofon

Ann Blom – piano

Filip Augustson – bas

Henrik Wartel - trummor

**Wennerströms
barytonsaxspel
i klass med Gullin**

Det här är Nicko!

Kryssa för Nicko Jonzon den 23 september! Nicko vet, vad hans jazzvänner vill ha. De vill höra sådan jazz, som började spelas på 30-talet och 40-talet, och som gillas högt ända in i våra dagar.

Sådana är de i Nicko Jonzons swing-band, sådan musik som en gång spelades av Benny Goodman och hans medmusikanter i olika sättningar med Lionel Hampton på vibrafon och Teddy Wilson på piano.

Tolgs och Sveriges Gene Krupa

Nicko Jonzon själv är hela Sveriges Gene Krupa med sina trummor. Hans band kan i år fira 40-årsjubileum – med samma gäng, som spelar den där fina gamla Goodmanrepertoiren. Vi kan nog räkna med att få höra låtar som "Seven come Eleven", "Air Mail Special", "Flyin' Home" och kanske till och med "Till Tom Special".

En gång var jazzen en "fluga"

Varje år samlas det gamla gänget ett par gånger för att turnera och lyckliggöra oss med sin livsbejakande musik. Bland annat kommer vi att få höra Bosse "Tigern" Tigrén på klarinett, Tage "Taggen" Lööv på vibrafon och

piano, som redan vid 16 års ålder 1958 vann vibrafonklassen i en "Flugan"-tävling i radion.

En tiger kommer sällan ensam

Själv upplevde Nicko 50- och 60-talets Bollnäs, där han var kompis med sångaren och bandystjärnan Gösta "Snoddas" Nordgren. Nicko övergav för övrigt en lovande bana som ishockeyspelare – var då radarkompis med "Tigern" Johansson på rinken i Strömsbro IF – för att istället ägna sig åt jazzmusik. Det känner vi till, men inte alla har hört att Nicko också var eftersökt att spela med sådana gammeldansmästare som Eberhart Jularbo, Erling "Konjak" Grönstedt och Hans-Erik Nääs.

Nicko rides again

Efter en del turer i den svenska jazzliten hamnade Nicko Jonzon i Tolg, ditskoljd av den gröna vägen. Han raknas idag som smålänning och var

Nicko utvecklar Växjö.

bland annat den första som fick Föreningen Jazz' Växjö prestigetyngda utmärkelse Jazz-Oskar för över tjugo år sedan.

OK – Nicko rides again!

Arno Erikzon

Svend Asmussen hade sällskap av en fin kvintett. (Foto: ROY HIMSEL.)

Fin jazzgala i Växjö med Svend Asmussen

Smg 20.11.72

Vi gick på gala på Katedralskolan i går för att tillsammans med en jazzfälig och entusiastisk publik uppleva Svend Asmussen i en "nygammal" roll. Showmannen Asmussen hade alltså förnyat sig — eller återgått till sin allra första musikform — förmodligen till viss besvikelse för hans äldre fans, som sett och hört honom närmast tillsammans med Alice Babs och Ulrik Neumann.

Det blev nu en ren jazzkväll. Den romantiska och oftast till klassiskt skön ton tangerande musiken fanns inte där, alltså den som med stor behållning kan "spisas" av popdiggarer, gammeldansens vänner, av andlig musik frälsta, älskare av klassiker och folk som själva betecknar sig som helt omusikaliska.

Men den underbart sugande violintonen fanns där, för kvällen förstärkt med el-tekniken och något från stilen avvikande fotpedal-effekter. Gagsen, lustigheterna, som vi minns dem från otaliga sammanhang, hade inte ens jazzviolinisten Asmussen lagt åt sidan. Spelglädjen också, den som bidragit till att Svend Asmussen snart nog kan jublera sina 40 år som musiker. Man får inte ha sur mage eller ryggont om man skall uppvisa sådan fryntlig gemytlighet och elegant artisteri på toppnivå vid nästan sextioårs-åldern.

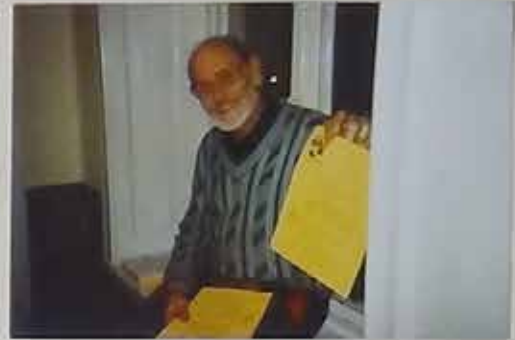
Asmussen fanns i definitivt värdigt sällskap på estraden. Kvintetten Ove Lind (klarinet), Lasse Erstam (vibrafon), Roffe Larsson (piano), Arne Wilhelmsson (bas)

och Pelle Hultén (trummor) skändes verkligen inte för sin kanske namnkunnigare stråkkollega. Växelspelet mellan Asmussen och Lind tillhörde nog topparna, men man imponerades också av Erstams enormt skickliga agerande på vibrafon. Skön vilande var de långsamma låtarna, medan styrkan i den stigande spelglädjen i snabbare tempo ibland nådde diskotekdecibel.

Växjö har ett omväxlande och rikligt utbud av musik. Publiker förnyas också härigenom. Auditoriet på jazzkonserter måste ha varit ett av de mest entusiastiska i denna sal. Sådana orationer har knappast förekommit vid någon klassisk afton.

NILS BREIDER

Sista natten med gänget på Mjödner 1992

Carling Family

**GAMMAL TEKNIK
MÖTER**

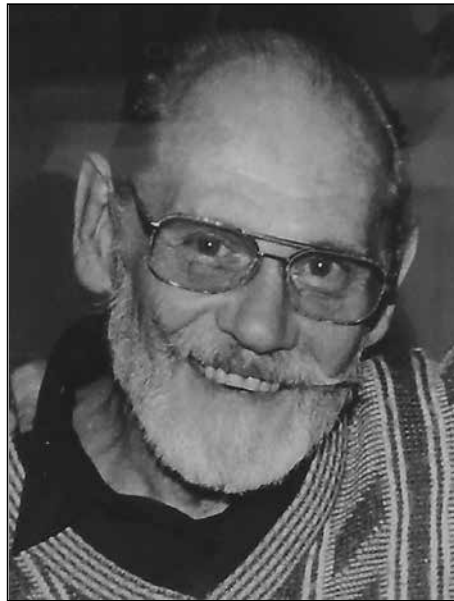

Unit Jazz & World

NY TEKNIK

Att göra reklam för ett band eller t ex en förening kan gå till på många sätt.

*Björn "Beson" Daniels-
son var den person som
spred jazzen i centrum.
Otaliga är de affischer
som han har lämnat
över till affärsidkare
som sedan placerat dem
i skyltfönstren.*

Två proffs- och en amatörresencent

skriver om våra föreställningar

Foto: Micke Östlund

EGBA

Tid och plats: 7/3, Munken, Växjö

Publik c:a 60

Längd: 2,5 timmar, inkl. paus.

70-talets återförenade supergrupp EGBA är ett stycke svensk musikhistoria. Men att vare sig musiken eller bandmedlemmarna är några museiföremål visade de tydligt på onsdagens konsert i Växjö.

EGBA är en unik grupp på många sätt. Förutom att de var det första svenska band som spelade musik influerad av amerikansk fusion-jazz, var de också ett av de få musikaliskt intressanta banden inom proggrörelsen. De har också, i olika konstellationer kring centralfigurerna Ulf Adåker och Ulf Andersson, en unik kontinuitet som grupp i över trettio år, och ett alldeles eget omisskännligt musikaliskt idiom som har varit detsamma sedan de tidigaste plattorna från början av 70-talet. Och sist men inte minst: Trots sin helt ojämförbara rutin har gruppen under alla år varit stadd i ständig utveckling. Det var med andra ord en stor händelse när gruppen gästade Munken i onsdags, och det är bara att beklaga de 78.413 kommuninnevånare som inte hade letat sig dit.

Efter en kanske något trevande inledning visade gruppens sex medlemmar med en otrolig pondus såväl att gammal är äldst som var skåpet skall stå. Påpiskade av Åke Erikssons (ja, densamme Åke Eriksson som låg bakom 80-talsgruppen "Attack" och landsplågan "Ooa hela natten"...) och Rafael Sidas tunga polyrytmiska groove störtade sig resten av gruppen ut i det ena explosiva solot efter det andra, och det med en energi och intensitet som man sällan får uppleva. – Allt uppbackat av Göran Lagerbergs (ja, densamme Lagerberg som var med i "Tages" och "Kebnekajse") frenetiska och fantasirika basspel. Mitt i allt detta visade EGBA också en annan av sina andra unika sidor, nämligen att bandet inte är en samling solister som spelar som solitärer vid sidan av varandra, utan en mycket organisk grupp, där samspelet och totaliteten är det centrala, och där solona bara är en del i en större helhet.

I detta liknar de också sina framstående, men inte alltför väl dolda, förebilder. För även utan låtar betitlade "SMHI", basgångar från "In A Silent Way", pastoriuss-riff och Zawinul- och Shortersound är det mer än tydligt att det är från Miles Davis och Weather Report som EGBA har tagit sin näring. Av detta har de vuxit bra under sina dryga trettio år som grupp, och sannolikt kommer de att fortsätta med det.

Magnus Nilsson

HÅKAN BROSTRÖM QUARTET

Tid och plats: 12/11, Munken, Växjö

Publik c:a 70

Längd: c:a 2 timmar, plus paus.

Även om inledningen var en aning trevande visade Håkan Broström Quartet till slut var jazzskåpet skall stå när de spelade på Munken i Växjö i onsdags kväll.

Innan konserten presenterades saxofonisten Håkan Broström och hans kvartett som gräddan av den svenska jazzeliten. Men faktum är nog att det är att ta till i underkant – i vart fall när det gäller basisten Palle Danielsson och pianisten Jakob Karlzon, som faktiskt rör sig på ett par nivåer över de flesta andra i det svenska toppskiktet. Det var också de båda som var den största behållningen med konserten i onsdags. För även om Broström, i synnerhet mot slutet av kvällen, glänste och Bengt Starks trummor hela tiden både följde och piskade på, var det Karlzon och Danielsson som såväl i sitt tigha samspel som i sina solon som genomgående stod för de riktigt stora inspirerade och inspirerande ögonblicken.

Som grupp är Broströms kvartett av en helt annan art än exempelvis Andreas Gidlunds och Jonas Kullhammars band, som nyligen gästade länet. För där de senare banden genom åren har arbetat sig samman till en organisk helhet var det i vart fall i konsertens första halva påfallande att medlemmarna Broströms band först och främst är individualister, med starka egna viljor och uttryck som ofta drar åt olika håll. Kanske var det också därför som det framförallt var i de riktigt snabba uptempolåtarna som bandet verkligen blixtrade till, medan balladerna, med sina större krav på symbiotiskt spel, stundtals kändes lite slappa i hullet.

Men förstasetets eventuella svagheter (som i ärlighetens namn var svackor från en genomgående extremhög nivå, som med musiker av lägre dignitet knappast skulle ha kunnat ses som några dalar) rådde bandet bot på i ett helt formidabelt andraset, där allt föll på plats. I synnerhet för Broström som verkligen visade var skåpet skall stå, både i frenetiskt supertempo och i ballader. Inte minst i Coltranes ”Central Park West”, som förtätade atmosfären i Växjös New York-parallell ”Teatertorget east” så att man blev helt andlös. När han sedan släppte allt i ett frenetiskt altsaxsolo, kompad av bara Bengt Starks trummor, reste sig nackhåren på undertecknad av pur hänförelse, och förstasetets smådalar var med ens bortglömda. Som av ett trollslag.

Magnus Nilsson

LINDA PETTERSSON & EWAN SVENSSON TRIO

Tid och plats: 3/10, Munken, Växjö

Publik c:a 45

Längd: 2 timmar, inkl. paus.

–Med ett starkt eget material och gitarrspel i världsklass backade Ewan Svensson upp Alvestaboende sångerskan Linda Pettersson i en mycket tät och stämningsfylld konsert under jazzsäsongens andra konsert på Munken.

Falkenbergs egen Jim Hall, Ewan Svensson, är tveklöst den mest spännande gitarristen i Sverige – Max Schultz och Ulf Wakenius inräknade. Efter mer än tjugo års slit, med turnéer i Sverige och runt om i världen, har han ändå av någon underlig anledning inte fått det stora genombrott som han förtjänar, vilket inte bara är synd, utan också märkligt. Han är emellertid inte bara en suverän gitarrist, utan också en minst lika talangfull kompositör, som skriver mycket personliga jazzlåtar med rötter långt ner i standardmyllan. Hans kompositioner, som låter både eget och igenkännbart på samma gång, framfördes under onsdagskonserten med sång av Linda Pettersson, som trots hosta lyckades gjuta både liv och känsla i materialet. Och det är inte någon lätt uppgift, med tanke på att både texterna och musiken är allt annat än lätta.

I en sång tyckte jag mig uppfatta frasen ”halfway to heaven”, och det var också dit (om inte längre) som Ewan Svensson tog publiken med sitt gitarrspel. Det stadiga kompet med Matz Nilsson på bas och Magnus Gran på trummor i all ära, men Ewan Svensson lirar ett par divisioner högre än dem. För om man blundade, och tänkte sig en aning mer delay på gitarren, kunde man nästan inbilla sig att det var en Pat Metheny som intagit Munkens scen.

Magnus Nilsson

*Foto: Bengt H. Malmqvist
-FriBild*

BENGT HALLBERG

Tid och plats: 14/4, Palladium, Växjö

Publik: ca. 100

Längd: 90 minuter, plus paus

Ord som legend, nestor, grand old man etc. räcker inte på långa vägar för att beskriva Bengt Hallberg och den centrala roll han har i den svenska musikhistorien. I höst fyller han 79, vilket är svårt att tro när man hör med vilken självklar lätthet han hanterar en flygel. Och om man ser tillbaka på hans snart 65-åriga karriär som musiker är det en både förbluffande och imponerande historia som utkristalliserar sig. Faktiskt var han något av tonårsidol i Sverige under tidigt 50-tal när han spelade in "Ack Värmeland du sköna" med Stan Getz. Det var 1951, vilket var fem år innan Elvis spelade in "Hound Dog". Bara en sån sak. Och allt sedan dess har han varit en av dem som bär huvudansvaret för jazzens starka ställning i Sverige, och inte minst för den svenska jazzens ställning i världen.

I torsdags kväll förärade han Växjö med ett besök på ett förvånande nog långtifrån fullsatt Palladium. Och att dryga 60 år som professionell musiker medför en, i positiv bemärkelse, enorm rutin och en avslappnad pondus som man aldrig ser eller hör hos andra blev mer än tydligt. Men visst, det finns yngre och betydligt mer flyhänta och tekniskt avancerade pianister i Sverige i dag. Men inga med samma melodiska sinne eller förmåga att vränga också de mest slitna låtar (jazz eller inte) ut och in eller fram och tillbaka i ett intensivt dissekerande och skärskådande av alla möjliga och omöjliga melodiska möjligheter. Det är sannolikt denna förmåga som gör att han har en förkärlek för att spela medleys. På Palladium gav han i tre långa medleys av mycket skilda slag, prov på sin unika förmåga att skärskåda ett tema och från alla håll och kanter, för att sedan med stor lätthet nyfikat gå vidare till ett annat när det första har blivit grundligt melodiskt och formmässigt utforskat.

Stilmässigt höll sig Hallberg ganska långt från den Be-bop och coola jazz som han för ett drygt halvsekel sedan var med att föra in i Sverige. Snarare höll han sig stadigt fast i swing- och stride-traditionen. Repertoaren bestod mestadels av i någon mening "lätta" nummer. Bara det att också de mest uttjatade örhängen i händerna på Bengt Hallberg förvandlas till riktiga tungviktare. Och att han inte ryggar för verkligt avancerade saker, försåtligt förklädda till skenbar enkelhet, visade han i en tolkning av Ellingtons "Mood Indigo", som klingade lika mycket av Chopins nocturner, som av 30-talets Harlem. Ett mästerskap man sällan, om någonsin, hör från annat håll än Bengt Hallberg.

Magnus Nilsson

Monday Nights Big Band

Foton: Björn Möller

Vivian Buczec

MONDAY NIGHTS BIG BAND

Plats: Palladium i Växjö.

När: Måndagen 19 september 2011.

Publik: 65.

Längd: Ca två korta timmar.

Bäst: Svänger det eller svänger det? Eller svänger det?

Sämst: Att de inte heter Every Night Big Band.

När Elvis gick i blöjor var storbandsjazzen och swingen på sin topp och tidens ungdomsmusik som man dansade till på helgerna och föräldrarna förfasades över. De till synes svärmorsdrömmarna Glenn Miller, Benny Goodman, Count Basie och Duke Ellington var stora stjärnor. 1988, ungefär femtio år senare, bildades Monday Night Big Band av musikern och kompositören Jörgen Nilsson och det svänger än idag. Bandet spelade år 2000 på Carnegie Halls klassiska storbandsmark i New York och har även spelat över stora delar av Europa. Under kvällen bjöds vi på både känt och mindre känt, bland annat tolkas trumpetaren och kompositören Thad Jones, kanske mest känd som en del av Count Basies orkester. Vi får även gäst-sångerskan Vivian Buczec på sammanlagt fem låtar, bland annat umärkta tolkningar av just Basies *We'll be together again*, som då sjöngs av Diane Shuur och Cole Porters *Love for sale*.

Charles Mingus tolkas utmärkt i *Better get it in your soul*, med gott om utrymmen för solon. *Greetings and salutations* är riktigt fet sjuttitalssoul, annars är det mycket svartvit Cary Grant-film över musiken, fast levande - inte som ett minne från förr. De sexton (plus sångerska) på scen utstrålar genuin lycka av hur kul det är att spela den här musiken och det smittar förstås av sig i salongen. Dessutom bjuder de på lekfulla arrangemang och det hela är ganska oemotståndligt. Man kan ha det värre en måndagkväll i Växjö.

Ola Claesson

CARIN LUNDIN

Plats: Villa Gransholm.

Tid: Söndagen den 12 augusti.

Publik: Strax över hundra.

Längd: 40 plus 55 minuter.

Bäst: Sång- och spelglädjen.

Sämst: Paus i konserter är inte bra.

Foto: Micke Östlund

Carin Lundin har sjungit med bland andra Sture Nordin, Bernt Rosengren, Arne Domnérus, Putte Wickman, Svante Thuresson och Jan Lundgren. Om det varit sextioal hade Lundin var riksbekant från Hylands hörna och fått texter direkt från Beppe Wolgers. Jazzen är inte längre lika het på barrikaderna som då. Däremot ofta lika bra, även om den gamla jazzen blir bättre och bättre ju äldre den blir. Under de senaste tjugo åren har Lundin varit flitig och brukar jämföras med Lill Lindfors. Det handlar med andra ord om sval jazz med en doft av havsbris som för den sakens skull inte saknar kanter och vassa inslag. Och som ibland dyker upp mitt i de småländska skogarna. Lundin är född och uppväxt i Växjö. Hon har gett ut fyra skivor, den senaste domineras av svenska texter och heter Smulor och parafraaser.

Per Sjödin på gitarr, Robert Tjäderqvist på piano, Mattias Welin på kontrabas och Kristofer Johansson på trummor inleder ikväll instrumentalt med en bidrag från bröderna Gershwins klassiska musikal Porgy & Bess. När Lundin gör entré sjunger hon i tur och ordning Ray Charles, Uti vår hage (nerstecknad på Gotland på 1880-talet, får vi lära oss), Doris Day och Take your time. Under konsertens gång blandas soul, blues, jazz (förstås) och schlager. Bredden är imponerande och självgunget också. Allt görs om och tolkas nytt, både känt och okänt. Både lekfullt och blått. Och varför inte? Vill man höra Ray Charles låta som Ray Charles lyssnar man väl på Ray Charles?

Villa Gransholm är en gemytlig lokal, men det går inte att komma ifrån att det är en lite konstig känsla att sitta i ett annat rum än där bandet spelar. De som sitter utmed väggarna lär inte se mycket av musikerna. Men det hindrar inte att det applåderas efter och under solon.

Lundin sjunger också den egna stillsamma Kylskåpspoesi som inte behöver skämmas bland klassikerna. Hon sjunger rakt, charmigt och otvunget. Tekniken finns där, men är inte i vägen. Bandet spelar ledigt, men precist och med rytmiskt drivande när det krävs. Om antalet solon blir för många rent teoretiskt funkar det ändå i praktiken och det är det viktiga. Förutom att det svänger förstås. Och det gör det också, bitvis rejält. Avslutningen med en Nina Simonetolkning - som kunde vara kaxig, ledsen och bitter som få - visar med eftertryck att jazzen lever. Även i Gransholm.

Ola Claesson

UNIT

Plats: Palladium i Växjö.

När: Onsdagen 14 september 2011

Publik: 65.

Längd: 100 minuter med paus (folk behöver öl och vin).

Bäst: De kan sina instrument.

Sämst: Spelglädjen kanske inte riktigt sprudlar.

Saknade mest: Att de inte tog ut svängarna lite mer.

Det är oklart i vilken utsträckning Unit ska ses som ett band eller ett kollektiv, men i grunden är det en duo bestående av Niclas Höglind, som spelar åttasträngad gitarr med fem gitarrsträngar och tre bassträngar, och Kristofer Johansson på trummor och rytminstrument. De har också sällskap av Anders Hagberg på sopran-saxofon, mungiga och flöjter. Han spelar även bland annat i Mynta och Yggdrasil. Musikerna har spelat bakom en imponerande mängd svensk jazzelit. De tre på scenen vet vad de håller på med, men avståndet mellan publik och musiker lyckas de inte lösa upp, i alla fall inte för mig. Det stillsamt stämningsfulla blandas med experimentella stycken och de stunder när de ger sig hän kunde gärna varit fler. Låtar från deras gemensamma debutskiva Jazz & world, komponerade av Hagberg och Höglind framförs koncentrerat och lite väl stillastående. Höglind står med kroppen vänd mot sina medmusiker. Från skivan tillhör tempot i A wintersong for you och fina Seven streets of Hanoi höjdpunkterna, även om de förinspelade gatuljuden från Vietnam tyvärr försvinner på vägen. De spelar också låtar från andra projekt de varit inblandade i. Å ena sidan är det en väldig bredd på musiken, å andra sidan blir det lite svårt att skilja de olika numren åt. De är varierade på ett liknande sätt. Presentationerna av låtarna och lite bakgrundshistorier är välkomna och ger dem ett större sammanhang.

Det rör sig om musik med toner från hela världen, vi hör bland annat inslag från Pakistan och Arabvärlden. Jazzen uppstod i Amerika i mötet mellan immigranter från Europa och slavar från Afrika. När Unit dessutom lägger till en dos Asien måste det väl ändå vara världsmusik som uppstår? De lyssnar på varandra, och det är tyvärr ingen självklarhet, och spelar med öppna öron. Samspelet mellan instrumenten är viktigare än flinka solon. Man behöver inte gilla jazz för att uppskatta det här, men man bör släppa garden och blunda. Om man inte är rädd för svensk folkmusik eller det som kallas ambient, det vill säga musik som bygger på atmosfär snarare än sång och melodi, är det en fin upplevelse. Bonuspoäng delas ut för den vackra versionen av Duke Ellingtons In a sentimental mood och den lekfulla och personliga tolkningen av samma mans Caravan.

Ola Claesson

Cesax på Restaurang Munken den 2 april 2008

Cesax Jazz '08 består av Håkan Cesar - saxofon, Mårten Lundgren - trumpet, Per Sjödin - gitarr, Mats Ingvarsson - bas, och Jonas Holgersson - trummor.

Det är en vacker finstämd cooljazz när den är som bäst som kommer fram på scenen. Gruppen spelar säkert och harmonierat. Den synbart elförstärkta akustiska basitarren hade en mörk klang som kom till uttryck i "Donationskortet" och "Thanks to Phil", basisten gjorde ett gudabegåvat intryck när han faktiskt spelade på basen och inte bara kompade som de flesta brukar göra. Följt av ett fartfyllt nummer med mycket trummor. Det är inte ofta som man kan åhöra en trummis som håller på i 4 minuter utan att man tröttnar. Andra mycket omtyckta nummer var "Längsem" och "Måla pappas TV" där Håkan Cesars dotters användning av paintshop i datorn inspirerade, "Chant" av Duke Pearson, "Duet" av Mårten Lundström och den mycket udda 7-taktaren "Three and four". Mot slutet av kvällen kom det finstämda fram i en underbar saxballad av Mr Cesar himself "Please do" och tankarna gick utsökt till vårt ljuva 60-tal.

I pausen mellan de olika seten kom mysstunden där alla börjar prata med alla och biran flödar. Ett roligt inlägg i pausen var den lottdragning som skedde av Håkan Cesar. På entrébiljetten drogs två inträden till konserten som kommer "På Kök 11" den 19 april, värderat till 400 kr vardera. Konserten kommer att gå i Nat King Cole-stil.

Bland uppskattande gäster återfanns bl a entusiaster från Olofströms Jazzklubb.

Björn Möller

Nat bjöd på stor jazz

Jazzvännerna i Växjö var saliga efter måndagskvällens konsert med kornettisten Nat Adderleys kvintett. Det bästa på år och dag, var det allmänna omdömet, och det instämmer vi gärna i.

Det var jazzpremiär för Konserthusets källarlokal, som helt logiskt heter just Källaren. Ett lyckokast, för akustiken var utmärkt och atmosfären den rätta. Nu

kom ungefär 130 personer till konserten och det är lagom, för att det skall kännas fullsatt och festligt. Det är tal om att flytta Mjödner-jazzen till Källaren, och det tror jag vore en lyckad satsning.

Så till Nat Adderley, den lille, jovialiske kornettisten, som i skuggan av sin legendariske storebror Julian "Canonball", och framförallt efter dennes död 1975 utvecklat sin egen storhet och profil. Pappa till många sk hits, av vilka "Work Song" väl är den mest kända. På estraden en

En högtidsstund för alla jazzäggare bjöd kornettisten Nat Adderleys kvintett på. Överst till vänster övervakar han sina manns prestationer. Walter Booker, bas, Vincent Herring, altsax, Rob Bargard, piano, och Jimmy Cobb, trummor. Foto och kollage: ROY HIMSEL

ettrig, väl koncentrerad herre, som öser tonkaskader, pepprade med stänk av både soul och bebop, över en förtjust publik.

Imponerande enhet

Men det var kvintetten som en enhet som imponerade mest denna kväll. En homogen orkestermaskin som innehöll både veteraner och nya spännande ansikten, alla dock oerhört tekniskt skickliga och besjälade av en ambition att i varje ögonblick prestera sitt yttersta.

Parker är han, men han spelar mera i en stil som är ett mellanting av Cannonballs och Art Peppers. Bäst var han i de snabba numren, där inte en ton låg fel och där det fanns både hetta och intensitet. Vi kommer att få höra talas mycket mera om Vincent Herring i framtiden, var så säkra...

Pianisten Rob Bargard var också ett utropstecken. Han har tidigare kompat både Lionel Hampton och Sarah Vaughn. Det märktes, han har mycket melodi i nyporna, och hans teknik var av det formidabla slaget, nästan i Oscar Peterson-klass.

"De gamle"

För att ta "de gamle" först: Legendariske trumslagaren Jimmy Cobb, som hela tiden låg och drev på med sitt effektiva cymbalspel, men som också exploderade i ett par otroliga solon. Vidare den festlige basisten Walter Booker, som i sin dansande stil fick hela estraden i gungning och som i sitt enda egentliga solo i första halvlek med snabba löpningar och ackordspel i den högre skolan fick bashabituerna i salongen att häpna.

Blandat

På repertoaren stod både gamla hederliga "budskaps"-nummer såsom "Mercy, Mercy" och "Work Song" men också en hel del nyskrivet, framförallt av Bargard, men också av Nat själv. Jag antecknade "Child of the Sun" och "Scotch and Water".

Det är bara att tacka Föreningen Jazz i Växjö med i det här fallet Tommy Nilsson som drivande kraft, för att växjöborna fick tillfälle att lyssna till detta strålande fräscha band. Men det är dyrt att ta hit storförare från USA, så sänt här händer inte varje dag...

STIG JONASSON

Ung och het

Men frågan är ändå om inte den unge altsaxofonisten Vincent Herring imponerade allra mest. Kusligt lik Charlie

Fria bilder

På de stora jazzfesterna!

Jazzens mest PR-man i Växjö – eldsjäl och numera pensionerad adjunkten **Arne Eriksson** – fick årets Oskarsstatyett.

Utmärkelsen delades ut av konstnären själv, **Sven Hammarstedt**, som partajade tillsammans med sin konstnärliga hustru **Hjärdis**.

Nuvarande ordföranden i jazzföreningen, **Folke Nilsson**, höll i gång tillsammans med hustrun **Karin Gyllesten**.

Cathrine Citron bar in välfyllda fat till de glada och jazzälskande jubileumsgästerna i Konserthusets foajé, där **Roberto Arias** hällde upp i glaset. Stämningen vid långbordet blev hög!

– Gott, tyckte jazzveteranen **Tommy Nilsson**, som jubileumspartajade tillsammans med jazzdiggande hustrun **Agneta**...

... och det tyckte också föreningens förste ordförande, **Lars Göran Thuresson**, och hans hustru **Britt**...

... liksom föreningsgrundaren **Roland Karlsson**, som jubileumskalade tillsammans med hustrun **Marita Quant**.

Baljanveteranerna **Inge Palm** t h och **Brollan Ekengren** lirade Duke Ellington-låtar tillsammans med...

... bland andra Baljannykomlingarna **Bosse Ingemansson** från Falkenberg och **Kurt Lönn** från Halmstad.

Förre förbundskaptenen **Tommy Svensson** kom till konserten på Down Town tillsammans med hustrun **Ann-Catrin**...

... och OS-guldmedaljören **Ragnar Skanåker** kom från Tävelsås i sällskap med hustrun **Anna**.

Krogare **Samir Alwali** och kokken **Nicklas Magnusson** fixade mat till cirka 250 gäster på Down Town...

... där **Emely Enocson** och **Martina Holmberg** serverade vid borden. Det var trångt men gemytt!

Sega Gubbar med bland andra **Sven Schill** och **Kenneth Rydholm** höll i gång med gladjazz.

– Trevligt, tyckte klassiskt utbildade sångerskan **Maria Polback** liksom komministern **Eva Petersson** och polismannen **Håkan Johansson**.

Peter Bressler, redaktionschef på TV4 Sydost, lyssnade på **Monica Zetterlund** tillsammans med hustrun **Ingrid**.

Förre mästebrottaren **Kurt Elmgren** kom i sällskap med sambon **Monika Sandberg** t v och brottarkassören **Down Town-kassören Alfred Hodel** hälsade dem välkomna i foajén.

På scenen **Oslagbar** vid Teaterörget hälsade på publiken **Peo Bengtsson** och **Helene Kraft** premiärgästerna välkomna.

Bland andra förre riksdagsmannen **Rune Rydén**, som bor någon väning upp i samma hus tillsammans med hustrun **Ingalill**.

Gillar Ni svängig musik? Det gör som bekant i alla högsta numera pensionerade adjunkten **Arne Eriksson** här i staden. Således fick han i lördags natt mycket välförtjänt ta emot en fin Oskarsstatyett, när Föreningen Jazz i Växjö 25-årsjubilerade med stor galabuffé efter **Chris Barbers** framträdande på Konserthuset!

Det blev ett sjudundrade partaj. Mer än tvåhundra lika jämgamla som efter konserten uppyrda fotstampdiggare kalasade på bland annat olika sorters lax, kalkon, pastrami och tyska korvar vid långbordet i den pompiga byggnadens vackra foajé. **Cathrine Citron** bar in faten och **Roberto Arias** hällde upp i glaset. Det hela skedde naturligtvis till musik. Nyprofilerade och ävenledes 25-årsjubilerande **Ljunje Jazz** uti

Baljan Boys stod nämligen på scenen och spelade Ellington så gott som hela natten.

– Vi finns nu i tre uppsättningar, berättade veteranen och tenorsaxofonisten **Inge Palm**. I kväll är vi Baljan TDC, vilket betyder The Duke Collection.

Eldsjälar och Färdtjänst

Att denna glada fest överhuvudtaget blev av berodde på ett antal eldsjalar, som 1972 bildade Föreningen Jazz i Växjö. Fyra av dem – **Lars Göran Thuresson**, **Roland Karlsson**, **Tommy Nilsson** och **Sven Hammarstedt** – finns fortfarande med i ledningen.

– Styrelsen har redan kontaktat Färdtjänst inför kommande 50-årsjubileum, berättade nuvarande ordförande **Folke Nilsson** för mig, sedan han hade betalat **Chris Barber** och hans grabbar 50 000 kronor – plus ex-

pensivens som bland annat reseräkningen och hotellnotan kallas – för konserten!

Down Town och restaurang Oléo

70 000 kronor kostade det att i fredags kväll få **Monica Zetterlund**s avskedsturné på besök hos Down Town i Växjö. Där blev det naturligtvis också stort kalas.

Cirka 250 bordsbeställande gäster – bland dem förre förbundskaptenen **Tommy Svensson** och olympiske guldmedaljören **Ragnar Skanåker** tillsammans med respektive – smaskade på bland annat laxtoast med löjrom, helsteckt oxfile med potatisgratäng och kolatårta på karamellspjöl.

– Gott, tyckte bland många andra 17-faldige svenske mästaren i brottning, **Kurt Elmén**, som partajade tillsammans med sambon **Monika Sandberg** och brottarklubbens kassör, **Lena Björkman**.

De fick också lyssna till rutinerade gänget **Sega Gubbar** med trummissen **Sven Schill** och trumpetaren **Kenneth Rydholm**. Det har som bekant varit med förut.

– Och det har som bekant också **Ingemar Nordströms** orkester varit, påpekade **Sven**. Så vi kommer säkert att få fullt hus nästa fredag, när vi stödspejar för Östers IF på restaurang **Oléo**!

Vilket naturligtvis också restaurang **Munkens** lilla kvarterspub fick, när den invigdes den här helgen. Den heter **Oslagbar** och är endast 38 kvadratmeter stor.

– Sverige minsta nöjeslokal, påpekade föreståndaren **Peo Bengtsson**. Men mycket festlig, folklig och förmodligen oftast också fullspikad!

Flanören

Hans-Olof Lundmark

Jazzhistoriska foton

ur Lars Wideklints arkiv

Mr Buddy Rich himself

Buddy Rich Big Band

*Miss Allan Ladd och
miss Buddy Rich*

Bernt Rosengren

Nannie Porres på Mjödner med Bernt Rosengren

Bob Brookemayer

Stan Getz

*Woody Herman
Big Band*

*Gunnar "Siljabloo" Nilsson,
vid basen: Kjell Jansson*

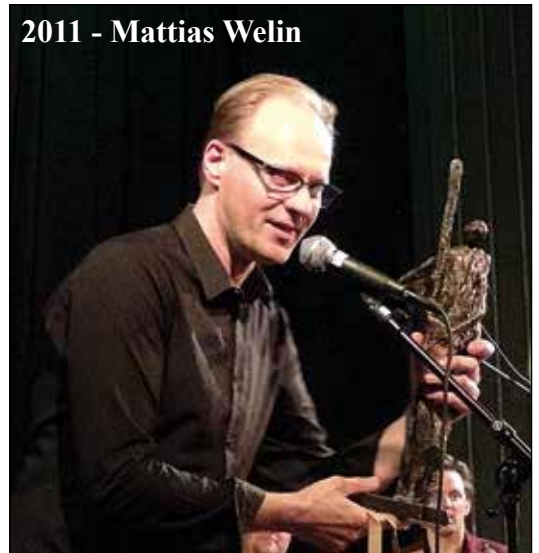
JazzOskarstipendiaterna

År för år

Allt sedan 1975 har Föreningen Jazz i Växjö delat ut sin utmärkelse "JazzOskar".

Här följer en komplett lista på alla mottagare:

- 2011 Mattias Welin – kontrabas
- 2010 Anders Baudin – kompositör / arrangör / musiker
- 2009 Rickard Magnusson – jazz-PR / bokningar
- 2008 Kenneth Rydholm – trumpet
- 2007 Erik "Eka" Hallström – gitarr
- 2006 –
- 2005 –
- 2004 –
- 2003 –
- 2002 Per Sjödin – gitarr
- 2001 –
- 2000 Stig Jonasson – jazz-PR
- 1999 Kristofer Johansson – trummor
- 1998 Svenska Jazzriksförbundet 50 år
- 1997 Arne Eriksson – jazz-PR
- 1996 Johan Leijonhufvud – gitarr
- 1995 Carin Lundin – sång
- 1994 Johan Hörlén –altsax
- 1993 –
- 1992 Ljungby Jazz orkester
- 1991 –
- 1990 Per-Magnus Ekström –altsax
- 1989 Tommy Nilsson / Lars-Göran Thuresson – jazz-PR
- 1988 Arnt Moen – trumpet
- 1987 Joakim Wikström – trumpet
- 1986 Åke Reinholtz – elbas
- 1985 Valter Allvin – altsa
- 1984 Ronny Stensson –altsax
- 1983 Siwert Wikström – tenorsax
- 1982 Sven Magnusson –altsax
- 1981 Kidde Wikingsson – trummor
- 1980 Anders Ståhl – trumpet
- 1979 Håkan Thunér – trombon
- 1978 Ingemar Nilsson – trombon
- 1977 Folke Jönsson – piano
- 1976 Percy Deman – piano
- 1975 Nicko Jonzon – trummor

JAZZVÄNNER

Intresserad av skön jazzmusik i sällskap med likasinnade i trivsam miljö?

Ditt svar måste bli ja!

Onsdagen den 6 dec. kl. 19.30

träffas vi på Barbarella, Mörners väg 122, Växjö för information.

Jazziga överraskningar

Alla intresserade hjärtligt välkomna! Tel. 0470/198 93.
Föreningen Jazz i Växjö.

Med orden: "Det var en gång" börjar mången berättelse och så börjar även Föreningen Jazz i Växjö historia. Då, 1972, var det 4 unga män som samlades och bestämde inriktningen för vad som komma skulle: Sven Hammarstedt, 43, Roland Karlsson, 32, Tommy Nilsson, 28, och Lars Göran Thuresson, 30 år gamla.

På bilden här nedan har det gått några veckor efter bildandet men de fyra finns där unga och vackra men med ett gigantiskt jazzintresse som är så smittande att föreningen nu är ett faktum. Men naturligtvis var de inte ensamma. Deras hälfter har stött dem genom åren och även dem är vi andra medlemmar en stor tack skyldiga!

Björn Möller, redaktör

För tre veckor sedan bildades Jazz i Växjö av ungefär femton entusiaster. Redan nu räknar man ett åttiotal medlemmar. I styrelsen som här visar upp föreningens emblem finns: fr v Lasse Fritzäll, klubbmästare, Tommy Nilsson, sekr, Göran Larsson, ledamot, Milton Svensson, vice ordf, Sven Hammarstedt, ledamot, Roland Karlsson, ledamot och Lars Göran Thuresson, ordförande.

Vi tackar

 Växjö kommun
Europas grönaste stad

 SVENSK
JAZZ

MUSIK I SYD
SKÅNEKRONOBERG

för att vi fått tillfälle att arrangera så många fantastiska konserter!

Pris: 75 kr
och 60 kr för medlemmar i FJV